

EVROPSKA CENTRALNA BANKA

EUROSISTEM

JAVNO POSVETOVANJE

o osnutku uredbe Evropske centralne banke

o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj
enotnega mehanizma nadzora med Evropsko
centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi
ter z imenovanimi nacionalnimi organi
(okvirna uredba o EMN)

V letu 2014 je na
vseh publikacijah ECB
motiv z bankovca
za 20 €.

Februar 2014

Namen tega dokumenta je zainteresiranim stranem pomagati pri razumevanju in ocenjevanju osnutka okvirne uredbe o enotnem mehanizmu nadzora (najdete ga v razdelku III). Ta dokument kot tak nima nobene razlagalne veljave in ne more biti pravno zavezujoč. Evropska centralna banka je tako upravičena, da lahko v dokončno sprejeti različici okvirne uredbe o enotnem mehanizmu nadzora zavzame stališče, ki je drugačno od stališča v tem dokumentu. Poleg tega lahko pravno zavezujočo razlago določb v zakonodaji EU poda samo Sodišče Evropske unije.

Predvideni so samo komentarji na razdelek III v tem dokumentu.

Ta dokument ima tri razdelke:

- I. Področje uporabe in razlogi za okvirno uredbo (samo v angleščini)
- II. Vsebina osnutka okvirne uredbe (samo v angleščini)
 - A. Metodologija za ocenjevanje pomembnosti
 - B. EMN ter vloga ECB in pristojnih nacionalnih organov pri nadzoru pomembnih in manj pomembnih nadzorovanih subjektov
 - C. Nadzorniški postopki v okviru EMN: splošna načela
 - D. Postopki pri mikrobonitetnih nalogah
 - E. Postopki pri makrobonitetnih nalogah
 - F. Nadzorniška pooblastila ECB
 - G. Upravne kazni
 - H. Način izvajanja tesnega sodelovanja
 - I. Prehodne določbe
- III. Osnutek okvirne uredbe

© Evropska centralna banka, 2014

Naslov	Kaiserstrasse 29, 60311 Frankfurt na Majni, Nemčija
Poštni naslov	Postfach 16 03 19, 60066 Frankfurt na Majni, Nemčija
Telefon	+49 69 1344 0
Spletna stran	http://www.ecb.europa.eu

Vse pravice so pridržane. Razmnoževanje v izobraževalne in nekomercialne namene je dovoljeno pod pogojem, da je naveden vir.

I. SCOPE AND RATIONALE FOR A FRAMEWORK REGULATION

Council Regulation (EU) No 1024/2013 conferring specific tasks on the European Central Bank concerning policies relating to the prudential supervision of credit institutions¹ (hereinafter the ‘SSM Regulation’) establishes the Single Supervisory Mechanism (SSM)². The SSM Regulation entered into force on 3 November 2013. The ECB will assume its SSM-related tasks from 4 November 2014.

The SSM Regulation confers on the ECB both (a) micro-prudential supervisory tasks (Article 4 of the SSM Regulation); and (b) macro-prudential supervisory tasks (Article 5 of the SSM Regulation).

1. The Single Supervisory Mechanism

The SSM is the system of financial supervision composed of the ECB and the national competent authorities (NCAs) of participating Member States³. Within the SSM, the ECB will be responsible for the direct supervision of significant credit institutions, while NCAs will be responsible for the direct supervision of less significant credit institutions⁴. The ECB will also be responsible for the effective and consistent functioning of the SSM. In this context, it will be exclusively competent to grant and withdraw authorisations for credit institutions and to assess acquisitions of qualifying holdings in all credit institutions. Furthermore, the ECB will be able to address general instructions to NCAs regarding the supervision of less significant supervised entities and will retain investigatory powers over all supervised entities. Such powers include the authority to request information, conduct investigations, carry out on-site inspections, as well as the power to take up direct supervision over less significant supervised entities when necessary to ensure a consistent application of high supervisory standards.

NCAs will assist the ECB in the preparation and implementation of any acts relating to the exercise of the ECB’s supervisory tasks, including the on-going day-to-day supervision of significant supervised entities and related on-site inspections.

Non-euro area Member States also have the possibility to participate in the SSM through the establishment of a close cooperation between the NCA of the non-euro area Member State and the ECB.

2. The draft Framework Regulation

2.1 Legal basis and format of the framework

Article 6(7) of the SSM Regulation provides that ‘the ECB shall, in consultation with national competent authorities, and on the basis of a proposal from the Supervisory Board, adopt and make public a framework to organise the practical arrangements for the implementation of [Article 6 of the SSM

¹ OJ L 287, 29.10.2013, p. 63.

² The legal basis for the SSM Regulation is Article 127(6) of the Treaty on the Functioning of the European Union (TFEU) which gives to the Council the power, by means of regulations, to confer specific tasks on the ECB concerning policies relating to the prudential supervision of credit institutions and other financial institutions with the exception of insurance undertakings.

³ See Article 2(9) of the SSM Regulation.

⁴ For the distinction between significant and less significant credit institutions, please refer to Part II.A of this document.

Regulation]’. Pursuant to Article 33(1) of the SSM Regulation, the ECB shall publish such framework by 4 May 2014. Before adopting the framework, the ECB must carry out open public consultations⁵. In accordance with the Inter-institutional Agreement between the European Parliament and the ECB⁶, the framework has been sent to the relevant committee of the European Parliament before the launch of the public consultation.

In addition, Article 33(2) of the SSM Regulation provides that after 3 November 2013, the ECB shall ‘publish by means of regulations and decisions the detailed operational arrangements for the implementation of the tasks conferred on it by this Regulation’.

It has been decided that the framework referred to in Articles 6(7) and 33(1) of the SSM Regulation should take the form of an ECB regulation (hereinafter the ‘Framework Regulation’)⁷. Article 4(3) of the SSM Regulation provides that the ECB may adopt regulations only to the extent necessary to organise or specify the arrangements for the carrying out of the tasks conferred upon it under the SSM Regulation.

An ECB regulation has general application. It is binding in its entirety and directly applicable in all Member States whose currency is the euro. It is thus the appropriate legal instrument to ‘organise the practical arrangements for the implementation of [Article 6 of the SSM Regulation]’. The SSM Regulation and the Framework Regulation (once adopted by the ECB’s Governing Council) will both form part of Union law and will prevail over national law for the aspects that they regulate.

Article 33(2) of the SSM Regulation is further assessed in section 2.2 below.

2.2 Scope of the framework

The purpose of the Framework Regulation (in its current draft form hereinafter referred to as the ‘draft Framework Regulation’) is to lay down all the rules and procedures governing the cooperation between the ECB and NCAs to ensure a good functioning of the SSM. In particular, the draft Framework Regulation sets out rules that are relevant for defining the rights and obligations of supervised entities and third parties. Another important objective is to provide greater legal certainty, for example, as regards pending procedures.

Pursuant to Article 6(7) of the SSM Regulation, ‘the framework shall include, at least,’ the following aspects:

⁵ Article 4(3) of the SSM Regulation

⁶ Inter-institutional Agreement between the European Parliament and the European Central Bank on the practical modalities of the exercise of democratic accountability and oversight over the exercise of the tasks conferred on the ECB within the framework of the Single Supervisory Mechanism (OJ L 320, 30.11.2013, p. 1).

⁷ The competence of the ECB to issue regulations is based on the first indent of Article 132(1) TFEU and Article 34.1 of the Statute of the European System of Central Banks and the European Central Bank (hereinafter the ‘Statute of the ESCB’). Pursuant to these two provisions, the ECB may make regulations to the extent necessary to implement the tasks defined in Article 25.2 of the Statute of the ESCB. That article provides that, in accordance with any regulation of the Council under Article 127(6) TFEU, i.e. in this case, the SSM Regulation, the ECB may perform specific tasks concerning policies relating to the prudential supervision of credit institutions and other financial institutions with the exception of insurance undertakings.

- (a) the methodology for assessing and reviewing the criteria laid down in the SSM Regulation for determining whether a credit institution is significant or not;
- (b) the procedures governing the cooperation between the ECB and NCAs as regards the supervision of significant credit institutions; and
- (c) the procedures governing the cooperation between the ECB and NCAs as regards the supervision of less significant credit institutions.

These aspects are set out mainly in Part IV (Determining the status of a supervised entity as significant or less significant), Part VI (Procedures for the supervision of significant supervised entities) and Part VII (Procedures for the supervision of less significant supervised entities) of the draft Framework Regulation.

To pursue the above mentioned objectives, the draft Framework Regulation also addresses certain additional issues. These are necessary as the organisation of the SSM tasks, involving an allocation of tasks and cooperation between the ECB and NCAs, requires the Framework Regulation to include aspects going beyond those expressly mentioned in Article 6(7) of the SSM Regulation. Such aspects include, for example, issues relating to macro-prudential decisions (Part VIII), close cooperation (Part IX), investigatory powers (Parts II and XI), authorisations and qualifying holdings (Part V) and the sanctions regime (Part X). Moreover, Part III of the draft Framework Regulation lays down the main due process rules for the adoption of the ECB's supervisory decisions, for example the right to be heard, access to files and language regime. For clarity and transparency reasons, the procedures governing the cooperation between the ECB and the NCAs and how credit institutions under the scope of the SSM are supervised are laid down in a single legal act rather than in several different legal acts.

2.3 Objectives, benefits and costs of the framework

The draft Framework Regulation covers the aspects relating to the cooperation between the ECB and the NCAs under the SSM and addresses the organisational and procedural issues that need to be clarified for the benefit of supervised entities.

The draft Framework Regulation has been drafted with the aim of achieving legal certainty, cost efficiency and proportionality, in accordance with transparency standards. The objectives and benefits of each Part of the draft Framework Regulation can be summarised as shown in the table below.

<i>Part</i>	<i>Objectives</i>	<i>Benefits</i>
Part I	Lay down subject matter, purpose and definitions.	Specify the scope of the Framework Regulation and define terms not already defined in the SSM Regulation.
Part II	Lay down the principles governing the role and functioning of the Joint Supervisory Teams (JSTs), which are established by the ECB for	Acknowledge the existence and the role of JSTs. Inform credit institutions about

	<p>the supervision of significant credit institutions.</p> <p>Clarify how the SSM impacts on the allocation of tasks between the ECB and NCAs as regards the right of establishment and the freedom to provide services within the participating Member States.</p>	<p>which authority they must notify when they exercise their right of establishment and/or freedom to provide services, and the procedure applied by the ECB and NCAs in this respect.</p>
Part III	<p>Clarify the procedural rights granted to credit institutions in relation to any supervisory decisions taken by the ECB, building on the principle of due process laid down in Article 22 of the SSM Regulation.</p>	<p>Improve transparency as regards the decision-making procedure within the SSM. Clarify procedural rights granted to supervised entities.</p>
Part IV	<p>Implement Article 6(7)(a) of the SSM Regulation, which requires that the methodology for the assessment of the criteria referred to in Article 6(4) is further specified by the ECB.</p>	<p>Explicitly required by the SSM Regulation.</p>
Part V	<p>Clarify the role of the ECB and of NCAs in each step of the decision-making process regarding authorisation, withdrawal of authorisation and assessment of the acquisition of qualifying holdings in a credit institution.</p>	<p>Inform credit institutions about which authority they must notify regarding an application for an authorisation or the acquisition of qualifying holdings, and the procedure applied by the ECB and NCAs in this respect.</p>
Part VI	<p>Implement Article 6(7)(b) of the SSM Regulation by defining the procedures applying to the cooperation between the ECB and NCAs as regards the supervision of significant credit institutions.</p>	<p>Explicitly required by the SSM Regulation.</p>
Part VII	<p>Implement Article 6(7)(c) of the SSM Regulation by defining the procedures governing the relationship between the ECB and NCAs as regards the supervision of less significant credit institutions.</p>	<p>Explicitly required by the SSM Regulation.</p>
Part VIII	<p>Specify the procedures governing the coordination between the ECB and NCAs and national designated authorities (NDAs) regarding macro-prudential measures.</p>	<p>Clarify the role of the ECB and the cases where it can adopt macro-prudential measures.</p>

Part IX	Lay down the modifications subject to which the provisions of each Part of the Framework Regulation apply to credit institutions and NCAs of Member States in close cooperation.	Clarify how the Framework Regulation applies to credit institutions in Member States in close cooperation, based on the general principles laid down in Article 7 of the SSM Regulation.
Part X	Clarify the allocation of tasks between the ECB and NCAs as regards the imposition of penalties under Article 18 of the SSM Regulation. Lay down the procedure applying to the investigation of an infringement, including the role of an independent investigating unit.	Further specify Article 18 of the SSM Regulation. Ensure the separation between the investigation phase and the decision-taking phase.
Part XI	Specify the procedure for cooperation between the ECB and NCAs as regards the exercise of investigatory powers by the ECB.	Avoid duplication of tasks and ensure the exchange of all necessary information between the ECB and NCAs.
Part XII	Lay down transitional provisions for the period from the entry into force of the Framework Regulation until the ECB assumes its supervisory tasks on 4 November 2014.	Clarify the status of pending procedures. Ensure the continuity of international arrangements (memoranda of understanding (MoUs)) entered into by NCAs.

The costs incurred by the ECB in relation to the tasks conferred on it under Articles 4 to 6 of the SSM Regulation will be covered by the fees that the ECB will levy on supervised entities, in accordance with Article 30 of the SSM Regulation. The way fees are to be calculated and levied will be laid down in a separate ECB regulation. This ECB regulation on fees will be subject to a separate public consultation.

As already stated, the purpose of the draft Framework Regulation is to implement Article 6(7) of the SSM Regulation and further specify the arrangements governing the cooperation between the ECB and NCAs. Article 33(2) of the SSM Regulation provides that the ECB shall, after 3 November 2013, publish by means of regulations and decisions the detailed operational arrangements for the implementation of the tasks conferred on it by the SSM Regulation. The European legislative bodies are keen for this implementation to be carried out swiftly, i.e. that the necessary framework is published six months after the entry into force of the SSM Regulation so that effective supervision by the ECB can start as early as 4 November 2014. The Framework Regulation only implements policy choices regarding the supervisory architecture in participating Member States that have already been taken by the Union legislature in the

SSM Regulation. In drafting the Framework Regulation, the ECB's overall aim is to implement these policy choices in a cost-effective way.

2.4 Rules not covered by the framework

The draft Framework Regulation has been prepared taking full account of the SSM supervisory model that the ECB, in consultation with NCAs, has developed with the purpose of ensuring the effectiveness and consistency of the SSM. A guide to the SSM supervisory practices will be published by the ECB in due course. As for the draft Framework Regulation, it focuses on the organisational and procedural aspects that require legal implementation.

Other rules such as the rules⁸ regarding decision-making in the Supervisory Board and the relationship with the Governing Council, for instance, the non-objection procedure provided for under Article 26(8) of the SSM Regulation, the legal instruments establishing the Administrative Board of Review and the Mediation Panel as well as the rules regarding separation of the ECB's supervisory tasks from the ECB's monetary policy function⁹ will complement the institutional and legal framework applicable to the SSM and will be published on the ECB's website. In addition, the levy of supervisory fees will be subject to a separate ECB legal act¹⁰ as mentioned in section 2.3 above.

In relation to close cooperation, the procedure for the establishment of such arrangements will be laid down in a specific ECB decision based on Article 7 of the SSM Regulation. For that reason, the draft Framework Regulation simply specifies the operational arrangements between the ECB and NCAs in close cooperation that will apply once a regime of close cooperation has been established.

⁸ Article 26(12) of the SSM Regulation provides that the Governing Council shall adopt internal rules setting out in detail its relation with the Supervisory Board. The second sentence of Article 26(12) lays down the obligation on the Supervisory Board to adopt its rules of procedure.

⁹ Article 25(3) of the SSM Regulation provides that, for the purposes of separating tasks conferred on the ECB by the SSM Regulation from monetary policy, the ECB shall adopt and make public any necessary internal rules.

¹⁰ Article 30 of the SSM Regulation.

II. CONTENT OF THE DRAFT FRAMEWORK REGULATION

A. Methodology for assessing significance

Article 6 of the SSM Regulation changes the current supervisory architecture for credit institutions established in participating Member States. In principle, the ECB will now be responsible for the supervision of significant supervised entities and NCAs will be responsible for the supervision of less significant supervised entities.

The SSM Regulation sets out the basic criteria for determining significance¹ and lays down that a specific methodology for assessing these criteria shall be established. This is done in Part IV of the draft Framework Regulation.

Whether a supervised entity or a supervised group² is regarded as significant is determined at the highest level of consolidation in a participating Member State: all credit institutions that are part of a significant group will be subject to direct supervision by the ECB on a consolidated and on an individual basis.

1. The methodology

Since the status of a credit institution as significant or less significant can change over time, Part IV establishes a procedure for reviewing and determining this status on an on-going basis and for determining the date on which a change of supervisory authority becomes effective³.

With regard to the *size criterion*, the Framework Regulation specifies how the ‘total value of assets’ criterion is determined. The mixed/end-state approach is proposed: as a general rule, effective from the start, where such data are available, total assets according to the prudential perimeter of consolidation will be used for all credit institutions to determine the total value of assets. Figures according to the accounting perimeter, as reported in public financial statements, are considered a fall-back option to be used for credit institutions that are not required to report figures reflecting the prudential perimeter.

If a credit institution forming part of a group is included in ‘the three most significant credit institutions in [a] participating Member State’, another criterion under Article 6(4) of the SSM Regulation, then the entire group is regarded as significant. This is also the rule that applies when one of the credit institutions forming part of a group has requested or receives direct public financial assistance from the European Financial Stability Facility (EFSF) or the European Stability Mechanism (ESM).

¹ Article 6(4) of the SSM Regulation. The criteria laid down are: (i) size, (ii) importance for the economy of the European Union or a participating Member State, (iii) significance of cross-border activities, (iv) request for or receipt of public financial assistance directly from the European Financial Stability Facility (EFSF) or the European Stability Mechanism (ESM), and (v) qualifying as one of the three most significant credit institutions in a participating Member State.

² Supervised entity and supervised group are defined in Part I of the draft Framework Regulation.

³ Articles 43 to 47 of the draft Framework Regulation.

The change in status of a supervised entity from significant to less significant and vice versa will be determined in an ECB decision. When a supervised entity fulfils any of the criteria laid down in Article 6(4) of the SSM Regulation, subject to the relevant ECB decision, the ECB will assume direct supervision within one year of the date of notification of the decision. Following the change from significant to less significant, as a general rule, the corresponding change in supervisor will only be implemented if the supervised entity has not fulfilled any of the relevant criteria for significance for at least three consecutive calendar years⁴. As regards pending procedures, the Framework Regulation provides that, as a rule, when an authority has started a procedure, it remains competent to finish that procedure, even after the effective change of competence.

Particular circumstances may justify the view that, although one or more of the criteria of significance are fulfilled, the classification of a supervised entity as significant is inappropriate, taking into account the objectives and principles of the SSM Regulation.

2. List of significant and less significant credit institutions

The ECB will publish a list on its website naming those credit institutions identified as significant supervised entities or forming part of a significant supervised group. Each significant supervised entity will also be the addressee of an ECB decision before the date on which the ECB is to assume direct supervision. Furthermore, the ECB will publish on its website a list including each entity that is supervised by an NCA together with the name of the supervising NCA. These lists will be updated on a regular basis and will provide legal certainty to credit institutions that remain under direct NCA supervision.

B. The SSM and the respective roles of the ECB and NCAs in the supervision of significant and less significant supervised entities

1. Organisation of the SSM

The SSM is composed of the ECB and of NCAs of participating Member States. NCAs are designated by participating Member States in accordance with Regulation (EU) No 575/2013⁵. The draft Framework Regulation takes account of the fact that, in some participating Member States, national central banks (NCBs) have been assigned certain supervisory tasks under national law although they are not NCAs. In this case, the provisions of the Framework Regulation apply to NCBs, where appropriate, with respect to those tasks assigned to them by national law⁶.

⁴ Article 47 of the draft Framework Regulation.

⁵ Regulation (EU) No 575/2013 of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on prudential requirements for credit institutions and investment firms and amending Regulation (EU) No 648/2012 (OJ L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁶ Part I clarifies in respect of the definition of NCA laid down in Article 2(2) of the SSM Regulation that this definition ‘is without prejudice to arrangements under national law which assign certain supervisory tasks to a national central bank (NCB) not designated as an NCA. In this case, the NCB shall carry out these tasks within the framework set out in national law and this Regulation. A reference to an NCA in this Regulation shall in this case apply as appropriate to the NCB for the tasks assigned to it by national law.’

2. Supervision of significant supervised entities

2.1 Joint Supervisory Teams⁷

JSTs are the operational units within the SSM that will be in charge of the day-to-day supervision of significant supervised entities or supervised groups⁸. They are the main tool within which NCAs assist the ECB in the supervision of significant supervised entities⁹. One JST will be established for each significant supervised entity or groups. Each JST will be composed of staff from the ECB and from NCAs, and coordinated by an ECB staff member (the ‘JST coordinator’). The JST coordinator will be assisted by a sub-coordinator from each NCA that has appointed more than one staff member to the JST (the ‘NCA sub-coordinator’).

The draft Framework Regulation explicitly provides that the references to NCAs in relation to JSTs should be read as including a reference to the NCBs, where appropriate.

2.2. NCA assistance in the supervision of significant supervised entities¹⁰

NCAs are involved in the preparation of ECB decisions in relation to the supervision of significant supervised entities. The ECB may request the NCA to prepare such draft decisions. At their own initiative, NCAs may also propose draft decisions, where appropriate.

NCAs will be required to follow the instructions given by the ECB and assist the ECB with the implementation of any act relating to the ECB’s supervisory tasks. In specific circumstances defined in the SSM Regulation and in the draft Framework Regulation, NCAs will also be required to assist the ECB in executing its decisions.

The single point of entry for all requests coming from significant supervised entities is, as a rule, the ECB, except as otherwise provided for in the SSM Regulation or in the draft Framework Regulation.

3. Supervision of less significant supervised entities

3.1 National supervisory teams

Less significant supervised entities remain under the direct supervision of NCAs. In accordance with Article 31(2) of the SSM Regulation, if the ECB considers that the participation of staff members from an NCA in another NCA’s supervisory team is appropriate, it may require the latter NCA to involve staff members of the former NCA in its supervisory team¹¹. This is to ensure the creation of ‘a truly

⁷ Articles 3 to 6 of the draft Framework Regulation.

⁸ In this section of the consultation document, a reference to supervised entities includes a reference to supervised groups.

⁹ Article 6(3) of the SSM Regulation: ‘Where appropriate and without prejudice to the responsibility and accountability of the ECB for the tasks conferred on it by this Regulation, national competent authorities shall be responsible for assisting the ECB, under the conditions set out in the framework mentioned in paragraph 7 of this Article, with the preparation and implementation of any acts relating to the tasks referred to in Article 4 related to all credit institutions, including assistance in verification activities. They shall follow the instructions given by the ECB when performing the tasks mentioned in Article 4.’

¹⁰ Articles 89 to 95 of the draft Framework Regulation.

¹¹ Article 7 of the draft Framework Regulation.

integrated supervisory mechanism’ as well as ‘peer control on an on-going basis’¹², particularly as regards the supervision of large credit institutions. Staff exchange will also be an important tool to establish a common supervisory culture.

3.2 Relationship between the ECB and NCAs in the supervision of less significant supervised entities

Part VII of the Framework Regulation describes the main principles governing the relationship between the ECB and the NCAs, as direct supervisors of less significant supervised entities¹³, with the aim of allowing the ECB to exercise oversight over the SSM.

As a general rule, NCAs must always inform the ECB of any rapid and significant deterioration in the financial situation of a less significant supervised entity¹⁴.

As regards *ex ante* oversight by the ECB regarding the supervision of less significant supervised entities by NCAs, this will be limited to draft decisions and procedures that concern certain less significant supervised entities identified by the ECB on the basis of general criteria taking account of the risk situation of the entity and its impact on the domestic financial system. Such draft decisions and procedures will need to be notified *ex ante* by NCAs to the ECB only if they are considered material¹⁵, in which case the ECB may provide comments on the draft decision or procedure.

As regards *ex post* reporting by NCAs on their supervisory activities¹⁶, NCAs will prepare regular reports for the ECB, on the basis of which the ECB will assess, inter alia, the consistency of supervisory outcomes within the SSM.

C. Supervisory procedures within the SSM: general principles

Part III of the draft Framework Regulation lays down the rules governing the conduct of supervisory procedures¹⁷ carried out by the ECB and NCAs.

1. Principles and obligations

The draft Framework Regulation elaborates on the general principles and obligations laid down in the SSM Regulation, for example, the duty to cooperate in good faith and the obligation to exchange information. It specifies that the obligation to exchange information also covers information not directly related to the ECB’s supervisory tasks (including consumer protection and the fight against

¹² Recital 79 of the SSM Regulation.

¹³ Article 6(5)(c) of the SSM Regulation provides that the ECB shall exercise oversight over the functioning of the system based in particular on the procedures governing the relationship between the ECB and NCAs with respect to the supervision of less significant supervised entities established in accordance with Article 6(7)(c) of the SSM Regulation.

¹⁴ Article 96 of the draft Framework Regulation.

¹⁵ Articles 97 and 98 of the draft Framework Regulation.

¹⁶ Articles 99 and 100 of the draft Framework Regulation.

¹⁷ ‘ECB supervisory procedure’ and ‘NCA supervisory procedure’ are defined in Part I of the draft Framework Regulation.

money laundering) but that may still have an impact on the respective tasks of the ECB and NCAs and, in particular, information that the NCAs have on procedures that may affect the safety and soundness of a supervised entity.

2. Due process for adopting ECB supervisory decisions

The right of due process¹⁸ includes: (a) the right to be heard before the adoption of a supervisory decision¹⁹ that would directly and adversely affect the rights of the party²⁰; (b) the right to have access to the ECB's file in a supervisory procedure; and (c) an obligation on the ECB to give reasons for its decisions.

The right to be heard may be exercised in writing or, where appropriate, in a meeting with the ECB. It can be deferred and granted after a legal act has been adopted if an urgent decision appears necessary in order to prevent significant damage to the financial system.

The right to have access to the ECB's file in an ECB supervisory procedure is subject to the legitimate interest of legal and natural persons other than the relevant party in the protection of their business secrets. The right of access to the file does not extend to confidential information such as internal documents of the ECB and the NCAs, including, for example, legal advice and correspondence between the ECB and the NCA or between the NCAs. The regime governing the right to have access to the ECB's file is similar to the regime laid down in Council Regulation (EC) No 1/2003²¹ which provides for access to the Commission's file in competition cases.

3. Language regime

For communications between the ECB and supervised entities, the supervised entities may generally address the ECB in any of the EU official languages and the ECB will respond in that language. Decisions addressed to supervised entities or other persons²² will be adopted by the ECB in the English language and an official language of the Member State in which each addressee has its head office or is domiciled. If a decision is taken upon application of a supervised entity, the decision will be adopted in the English language and in the language used in the application. None the less, the ECB will seek to reach an explicit agreement on the use of the English language between each significant supervised entity and the ECB. The supervised entity may revoke this agreement at any time.

¹⁸ Article 22 of the SSM Regulation.

¹⁹ 'ECB supervisory decision' means a legal act adopted by the ECB in the exercise of the tasks and powers conferred on it by the SSM Regulation which takes the form of an ECB decision, is addressed to one or more supervised entities or supervised groups or one or more other persons and is not a legal act of general application.

²⁰ Pursuant to Article 22(1) of the SSM Regulation, this right does not extend to Section 1 of Chapter III of the SSM Regulation concerning investigatory powers (Articles 10 to 13 of the SSM Regulation), which relates to requests for information, general investigations and on-site inspections.

²¹ Council Regulation (EC) No 1/2003 of 16 December 2002 on the implementation of the rules on competition laid down in Articles 81 and 82 of the Treaty (OJ L 1, 4.1.2003, p. 1).

²² These persons are typically (prospective) shareholders or board members of the supervised entity, who may be subject to an ECB supervisory procedure, such as an assessment of the acquisition of a qualifying holding or an assessment in relation to the fit and proper requirements.

For communications between the ECB and the NCAs, as a rule, the English language will be used.

4. Reporting of breaches

Article 23 of the SSM Regulation establishes a regime for reporting breaches, that is to say, breaches of relevant Union law²³ both by supervised entities and by competent authorities (including the ECB). Where reports are received alleging breaches by supervised entities, the ECB will assess these using reasonable discretion. Where reports are received alleging breaches by competent authorities (other than the ECB), the ECB will request the relevant competent authority to comment on the facts reported. In particular, the inclusion of the competent authorities in this whistleblowing regime should be read in connection with the general responsibility of the ECB ‘for the effective and consistent functioning of the SSM’ and to ‘exercise oversight over the functioning of the system’²⁴.

D. Procedures relating to micro-prudential tasks

To ensure the smooth and effective functioning of the SSM on a daily basis, the draft Framework Regulation specifies the respective roles of the ECB and NCAs in carrying out certain micro-prudential supervisory tasks, in particular, in respect of consolidated supervision and passport issues²⁵.

1. Consolidated supervision and colleges of supervisors

Within the SSM²⁶, the home/host distinction within the meaning of Directive 2013/36²⁷ is not applicable to the extent that the supervised group is significant and all entities belonging to such group are established in participating Member States.

The ECB will chair colleges of supervisors in two cases: (a) as consolidating supervisor within the meaning of Regulation (EU) No 2013/575, except where all subsidiaries and branches of a supervised group are established in participating Member States; (b) as supervisor of a significant credit institution with significant branches in non-participating Member States²⁸. In the first case, the NCAs of the participating Member States where the parent, subsidiaries or significant branches are established may participate in the college as observers.

Where the parent credit institution is not established in a participating Member State but has significant and/or less significant subsidiaries in participating Member States, the ECB and/or NCAs will participate in colleges of supervisors chaired by the competent authority of the non-participating

²³ Relevant Union law means directly applicable EU regulations, e.g., Regulation (EU) No 575/2013, and national legislation transposing EU directives related to the tasks referred to in Articles 4(1) and 5(1) of the SSM Regulation.

²⁴ Article 6(1) and Article 6(5)(c) of the SSM Regulation.

²⁵ Part II of the draft Framework Regulation.

²⁶ This is without prejudice to the tasks not covered by the SSM Regulation, e.g., consumer protection.

²⁷ Directive 2013/36/EU of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on access to the activity of credit institutions and the prudential supervision of credit institutions and investment firms, amending Directive 2002/87/EC and repealing Directives 2006/48/EC and 2006/49/EC (OJ L 176, 27.6.2013, p. 338).

²⁸ Article 52(3) of Directive 2013/36/EU.

Member State. Where both the ECB and one or more NCAs are members of the same college, coordination between the ECB and NCAs should be sought. In the case of diverging opinions, NCAs remain free however to take their own decisions in the college.

2. Passport issues

Part II of the draft Framework Regulation lays down the procedural rules governing the right of establishment (of branches) and the exercise of the freedom to provide services by supervised entities²⁹, without amending the rules specified in Directive 2013/36/EU. In line with the SSM Regulation, NCAs remain competent to receive notifications from credit institutions in relation to the right of establishment and the freedom to provide services.

Internal passport (supervised entities established in a participating Member State wishing to establish a branch or provide services in another participating Member State): pursuant to Article 17(1) of the SSM Regulation, the procedures set out in Directive 2013/36/EU do not apply in this case. The draft Framework Regulation lays down rules similar to those set out in Directive 2013/36/EU to facilitate the notification procedures applying to supervised entities. The relevant NCA remains the addressee of the notification, subject to an obligation to immediately inform the ECB of receipt of such from a significant supervised entity. As regards the exercise of the right of establishment, the ECB (for significant supervised entities) or the home NCA (for less significant supervised entities) has two months to take a decision. If no decision is taken within this period, the branch may commence its activities. The notification must also be communicated to the NCA of the participating Member State where the services will be provided or branch established.

Outbound passport (supervised entities established in a participating Member State wishing to establish a branch or provide services in a non-participating Member State): the procedures established under relevant Union law apply; the ECB will be the home authority for significant supervised entities and the NCA for less significant supervised entities.

Inbound passport (supervised entities established in a non-participating Member State wishing to establish a branch or provide services in a participating Member State): (a) as regards the right of establishment, the ECB will exercise the powers of the host authority for significant branches, while the NCA will do so for less significant branches; (b) as regards the exercise of the freedom to provide services, the ECB will be the host authority, in accordance with the SSM Regulation. NCAs, however, will be the addressees of the notification received from the home authority in all cases, subject to a duty to inform the ECB immediately upon receipt of such notification. As determination of the significance of the branch to be established in a participating Member State is an intra-SSM matter³⁰,

²⁹ The supervision of credit institutions from third countries establishing a branch or providing cross-border services in the Union does not fall within the scope of the SSM Regulation and, hence, it also falls outside the draft Framework Regulation.

³⁰ As regards the assessment of the significance of branches and in relation to the freedom to provide services and the right of establishment, EEA branches are treated in the same way as branches of non-participating Member States. Since this directly results from the application of Directive 2013/36/EU, which is of EEA relevance, these principles have not been further specified in the draft Framework Regulation.

and as the right of establishment and/or the exercise of the freedom to provide services may cover services that do not fall under ECB supervision, the NCA will serve as the point of entry.

3. Supplementary supervision of a financial conglomerate

Where the banking supervisor is appointed coordinator for the supervision of a financial conglomerate in accordance with relevant Union law, the ECB will exercise the role of coordinator if the credit institution forming part of the conglomerate is a significant supervised entity, whereas the NCA will exercise the role in relation to a less significant supervised entity.

E. Procedures relating to macro-prudential tasks

1. The procedure provided for in Article 5 of the SSM Regulation

Article 5 of the SSM Regulation lays down the procedure for the application by NCAs, national designated authorities (NDAs) and the ECB of macro-prudential tools provided for under Union law. In order to ensure full coordination, where NCAs or NDAs impose such measures, the ECB must be duly notified prior to the adoption of those measures. Moreover, where necessary and subject to close coordination with national authorities, the ECB may, in fact, apply higher requirements and more stringent measures.

2. The rules laid down in the draft Framework Regulation

Part VIII of the draft Framework Regulation specifies procedures for the cooperation between NCAs, NDAs and the ECB. It defines macro-prudential tools and further specifies that macro-prudential measures are not typically addressed to individual institutions and therefore do not constitute supervisory procedures³¹. It provides that the ECB may set a buffer rate in accordance with Article 5(2) of the SSM Regulation if the NDA has not set such buffer rate³². It requires NCAs and NDAs to notify the ECB of the macro-prudential tools referred to in Article 101 of the draft Framework Regulation that fall within their competence³³. Finally, it provides for procedures for the exchange of information and cooperation in respect of macro-prudential tools³⁴.

F. The ECB's supervisory powers

1. Investigatory powers

³¹ Article 101 of the draft Framework Regulation.

³² Article 102 of the draft Framework Regulation.

³³ Article 103 of the draft Framework Regulation.

³⁴ Articles 104 and 105 of the draft Framework Regulation.

Part XI of the draft Framework Regulation specifies how investigatory powers are to be exercised by the ECB, in cooperation with NCAs. Pursuant to Article 6(5)(d) of the SSM Regulation³⁵, investigatory powers can be exercised by the ECB with respect to significant and less significant supervised entities, without prejudice to the NCA's capacity to also make use of these powers with respect to less significant supervised entities. In this regard, the ECB and NCAs will also rely on the general obligation to exchange information³⁶ and on the obligations on NCAs to report to the ECB with respect to less significant supervised entities³⁷.

1.1 Request for information and reporting³⁸

Before requiring information that the ECB considers necessary from any person referred to in Article 10(1) of the SSM Regulation, it will first take account of information available to NCAs.

As regards reporting, within the scope of the Single Rulebook³⁹ the ECB has the tasks and powers laid down under relevant Union law with regard to significant supervised entities. NCAs have those tasks and powers with regard to less significant supervised entities.

NCAs are the point of entry for information reported on a regular basis by any supervised entity, and are required to check the integrity and quality of the data and make it available to the ECB. The ECB is responsible for organising the specific processes for the collection and quality review of the data to be reported.

1.2 General investigations⁴⁰ and on-site inspections⁴¹

A general investigation initiated by the ECB is launched on the basis of an ECB decision, as is a decision to conduct an on-site inspection at the business premises of a supervised entity upon the initiative of the ECB. It may be the same ECB decision as the one launching a general investigation if the on-site inspection has the same scope and purpose as the general investigation.

Without prejudice to these ECB powers, NCAs remain competent to initiate their own investigations and on-site inspections in relation to less significant supervised entities.

As regards the establishment and the composition of on-site inspection teams at the ECB's initiative, the draft Framework Regulation largely refers back to Article 12 of the SSM Regulation. The ECB will appoint the head of the on-site inspection team from ECB and NCA staff members. The on-site

³⁵ The ECB 'may at any time make use of the powers referred to in Articles 10 to 13 [with regard to credit institutions that are less significant]'.

³⁶ Part III of the draft Framework Regulation.

³⁷ Part VII of the draft Framework Regulation.

³⁸ Articles 139 to 141 of the draft Framework Regulation.

³⁹ Regulation (EU) No 575/2013, Directive 2013/36 and European Banking Authority (EBA) implementing technical standards.

⁴⁰ Article 142 of the draft Framework Regulation.

⁴¹ Articles 143 to 146 of the draft Framework Regulation.

inspection will be led by the head of the on-site inspection team, whose instructions must be followed by the members of the team.

The draft Framework Regulation also addresses issues of coordination between JST and on-site inspection teams.

2. Specific supervisory powers (common procedures)⁴²

The ECB has an overall and exclusive competence as regards the granting and withdrawal of authorisations and the assessment of the acquisition of qualifying holdings in relation to all supervised entities. These powers are referred to as common procedures.

Procedure for authorisation⁴³: the NCA of the Member State where the applicant seeks authorisation to take up the business of a credit institution is the point of entry for an application. It carries out a first assessment of the application on the basis of the conditions laid down under national law. If it considers that the application complies with those conditions, it prepares a draft decision and sends it to the ECB. On the basis of relevant Union law, the ECB performs an independent assessment of the application based on the NCA's draft decision. The ECB may agree or object to the (positive) draft decision of the NCA: it takes a final decision to adopt or to reject the draft decision, i.e. whether to grant the authorisation or not. The ECB decision is notified to the applicant by the NCA.

If the NCA considers that the application does not comply with national law, it must reject the application and inform the ECB.

Procedure for withdrawal of authorisation⁴⁴: there are two options provided for in the SSM Regulation: (a) withdrawal upon request of the ECB, and (b) withdrawal upon request of the NCA. The second category includes a withdrawal at the request of a supervised entity. The relevant NCA may propose the withdrawal not only on the basis of relevant Union law but also on the basis of national law.

Procedure for assessment of the acquisition of a qualifying holding⁴⁵: the procedure is similar to the procedure for authorisation with the difference that the NCA may propose positive and negative decisions to the ECB. The ECB's assessment is based on a draft decision proposed by the NCA to accept or oppose the notified acquisition of a qualifying holding in a credit institution.

⁴² Part V of the draft Framework Regulation.

⁴³ Articles 73 to 79 of the draft Framework Regulation.

⁴⁴ Articles 80 to 84 of the draft Framework Regulation.

⁴⁵ Articles 85 to 87 of the draft Framework Regulation.

G. Administrative penalties

1. Article 18 of the SSM Regulation on administrative penalties

Part X of the draft Framework Regulation has been drafted based on the following allocation of competences between the ECB and NCAs:

- Article 18(1) of the SSM Regulation (breach of directly applicable Union law): within the scope of the tasks conferred on the ECB, the ECB has the exclusive competence to open infringement proceedings against and impose administrative penalties on significant supervised entities. NCAs have the exclusive competence to open infringement proceedings against and impose administrative penalties on less significant supervised entities.
- Article 18(5) of the SSM Regulation (breach of national law): the ECB cannot impose administrative pecuniary penalties, but is exclusively competent to require NCAs to open proceedings against significant supervised entities that may lead to the imposition of sanctions. NCAs are also competent to impose administrative penalties on natural persons and to impose administrative penalties where there is a breach of national law, including a national law transposing a directive, e.g., Directive 2013/36/EU.
- Article 18(7) of the SSM Regulation (breach of ECB regulations and decisions): this provision applies in the cases where an ECB regulation or decision is breached in relation to the tasks conferred upon the ECB. Consequently, it basically addresses significant supervised entities. However, to the extent that an ECB regulation or decision imposes obligations upon less significant supervised entities in relation to the ECB, the ECB remains exclusively competent to apply the relevant sanctions on those entities for breach of such regulation or decision.

2. Rules applying to the imposition of administrative penalties

2.1 Applicable procedural rules

Since Article 18(4) of the SSM Regulation entitles the ECB to apply the procedural rules contained in Council Regulation (EC) No 2532/98 of 23 November 1998 concerning the powers of the European Central Bank to impose sanctions⁴⁶ ‘as appropriate’, Part X clarifies that the procedural rules contained in the Framework Regulation will be applied in relation to administrative penalties imposed under Article 18(1) of the SSM Regulation. For sanctions under Article 18(7) of the SSM Regulation, the common procedural rules contained in Part X of the Framework Regulation will be applied in accordance with Article 25 (Separation from the monetary policy function) and Article 26 (Supervisory Board) of the SSM Regulation. The draft Framework Regulation thereby clarifies that the Supervisory Board shall be responsible for preparing draft complete decisions in relation to all sanctions imposed by the ECB in the exercise of its supervisory tasks.

2.2 Proposal to amend Regulation (EC) No 2532/98

The ECB intends to recommend amendments to Council Regulation (EC) No 2532/98 in order to clarify the rules applying to: (a) the sanctions that may be imposed by the ECB when exercising central banking tasks other than supervisory tasks and (b) the administrative penalties and sanctions that may be imposed by the ECB when exercising its supervisory tasks. This is to ensure that Regulation (EC) No 2532/98 and the SSM Regulation may operate effectively and consistently in the context of the SSM.

2.3 Separation between investigation and decision-taking

Part X aims at reflecting the principle of separation between the investigation phase and the decision-taking phase⁴⁷ and therefore gives investigatory powers to an independent investigating unit which will be set up by the ECB. The independence of this investigating unit will be ensured by the fact that it may not be given any instructions for the exercise of its investigations.

2.4 Other procedural rules

Right to be heard: This right is always granted to the supervised entity prior to the matter being referred to the Supervisory Board. Moreover, where the Supervisory Board disagrees with the proposal of the investigating unit and concludes that a different infringement has been committed or that there is a different factual basis for the proposal of the investigating unit⁴⁸, the Supervisory Board must invite the supervised entity to make submissions (in writing or in an oral hearing).

⁴⁶ OJ L 318, 27.11.1998, p. 4.

⁴⁷ Pursuant to recital 86 of the SSM Regulation, the SSM Regulation observes the principles recognised in the Charter of Fundamental Rights of the European Union. See, for example, the judgment of the European Court of Human Rights of 11 June 2009 in *Dubus v France* (Application No 5242/04).

⁴⁸ If the complete draft decision of the Supervisory Board is based on facts and objections on which the supervised entity has already been given an opportunity to comment during the investigating phase, no additional hearing is foreseen.

Limitation periods for the imposition and enforcement of sanctions: to ensure compliance with both the principle of good administration and the effective exercise of the rights of defence, the imposition and enforcement of administrative pecuniary penalties are subject to limitation periods. Their computation is similar to that provided for under Union competition law⁴⁹ as well as under the rules applying to the supervision of credit rating agencies by the European Securities and Markets Authority (ESMA)⁵⁰.

Publication of decisions regarding administrative pecuniary penalties: the regime for the publication of decisions regarding administrative pecuniary penalties reflects the provisions of Directive 2013/36/EU on this issue.

H. Arrangements for the conduct of close cooperation

Member States whose currency is not the euro may wish to participate in the SSM. Article 7 of the SSM Regulation provides that a regime of close cooperation may be established allowing such Member States to participate.

Part IX of the Framework Regulation sets out the way in which close cooperation operates and supervision is conducted once a close cooperation has been established. Part IX also specifies that various parts of the Framework Regulation apply *mutatis mutandis* in respect of supervised entities in close cooperation Member States. The same provisions apply as are applicable to supervised entities in euro area Member States, with only the necessary changes being made, as set out in Part IX.

1. General principles

Under the regime of close cooperation, the ECB will carry out the tasks referred to in Article 4(1) and (2) and Article 5 of the SSM Regulation in relation to supervised entities established in the Member State under close cooperation.

This means that, with respect to significant supervised entities and groups and less significant supervised entities and groups established in a Member State under close cooperation, the ECB and the NCAs will be put in a position comparable to the situation under the SSM Regulation with respect to supervised entities established in euro area Member States, subject to the proviso that the ECB may not act directly in relation to the entities established in a Member State under close cooperation.

Where the ECB considers that a measure relating to the tasks referred to in Article 4(1) and (2) of the SSM Regulation should be adopted by the NCA in relation to a supervised entity or group, it will address to the NCA:

⁴⁹ See Articles 25 and 26 of Regulation (EC) No 1/2003.

⁵⁰ Article 5 of Commission Delegated Regulation (EU) No 946/2012 of 12 July 2012 supplementing Regulation (EC) No 1060/2009 of the European Parliament and the Council with regard to rules of procedures on fines imposed to credit rating agencies by the European Securities and Markets Authority, including rules on the right of defence and temporal provisions, OJ L 282, 16.10.2012, p. 23.

- (a) in the case of a significant supervised entity or group, a general or specific instruction, request or guideline requiring the issuance of a supervisory decision in relation to that significant supervised entity or group; or
- (b) in the case of a less significant supervised entity or group, a general instruction, request or guideline.

In the case of macro-prudential tasks, if the ECB considers that a measure relating to the tasks referred to in Article 5 of the SSM Regulation should be adopted, it will address to the NCA or NDA in close cooperation a general or specific instruction, request or guideline requiring the application of higher requirements for capital buffers or the application of more stringent measures aimed at addressing systemic or macro-prudential risks.

2. Conduct of supervision under the close cooperation regime

Supervision of significant supervised entities or groups: the NCA must ensure that the ECB receives all the information and reporting from and in respect of significant supervised entities and groups which the NCA receives and which are necessary for the purposes of carrying out the tasks conferred upon the ECB by the SSM Regulation.

A JST will be established for the supervision of each significant supervised entity or group. The NCA will appoint a local coordinator to act directly in relation to the significant supervised entity or group. The JST coordinator and staff members of the ECB and other NCAs will participate as members of the JST.

Consolidated supervision and colleges of supervisors: in the case of consolidated supervision and colleges of supervisors, in circumstances where the parent undertaking is established in a Member State under close cooperation, the ECB, as competent authority, will be the consolidating supervisor and will chair a college of supervisors. The ECB will invite the relevant NCA to act as an observer. In these cases, the ECB may only act via instructions to the relevant NCA.

Decisions in respect of significant supervised entities: without prejudice to the powers of the NCAs in respect of tasks not conferred upon the ECB by the SSM Regulation, NCAs may adopt decisions in respect of significant supervised entities only upon ECB instructions and, in addition, NCAs may request ECB instructions.

Supervision of less significant supervised entities: the ECB may issue general instructions, guidelines or requests to the NCA of a Member State under close cooperation requiring the adoption of supervisory decisions in respect of the less significant supervised entities in the Member State under close cooperation. Such general instructions, guidelines or requests may refer to groups or categories of credit institutions for the purposes of ensuring the consistency of supervisory outcomes within the SSM.

I. Transitional provisions⁵¹

Start of ECB direct supervision when it first assumes its SSM tasks⁵²: as a general rule, the ECB will notify each significant credit institution falling under its supervision by means of a decision [two months] prior to assuming the supervisory tasks with respect to that credit institution. Decisions will only take effect from the date of effective supervision.

Continuity of existing procedures⁵³: Unless the ECB decides otherwise, the start of effective supervision by the ECB on 4 November 2014 will not, as a general rule, interfere with existing supervisory procedures (including common procedures) initiated by NCAs.

Member States whose currency becomes the euro after the effective start of the SSM⁵⁴: it is intended that the transitional provisions should also apply in the cases where, after the start of effective supervision, Member States whose currency becomes the euro enter the SSM. For this reason, recital 10 of the draft Framework Regulation underlines the importance of a comprehensive assessment of credit institutions also as regards those established in Member States joining the euro area and therefore joining the SSM.

Continuity of existing cooperation arrangements⁵⁵: NCAs are usually parties to memoranda of understanding and other cooperation arrangements for prudential supervision of credit institutions (MoUs). In relation to the MoUs that partly cover the tasks conferred on the ECB by the SSM Regulation, there will be no interruption to the functioning of the on-going information exchange with third parties once the ECB assumes its supervisory function as the ECB will operate within a common supervisory framework involving the NCAs. Hence, as a general principle, the existing arrangements will continue to apply.

⁵¹ Part XII of the draft Framework Regulation.

⁵² Article 147 of the draft Framework Regulation.

⁵³ Article 149 of the draft Framework Regulation.

⁵⁴ Article 151 of the draft Framework Regulation.

⁵⁵ Article 152 of the draft Framework Regulation.

III. THE DRAFT FRAMEWORK REGULATION

This draft Regulation is a working document for consultation purposes only. It does not purport to represent or prejudge the final proposal for an SSM Framework Regulation to be presented by the Supervisory Board to the Governing Council in accordance with Article 6(7) of the SSM Regulation.

UREDBA EVROPSKE CENTRALNE BANKE

z dne [datum mesec YYYY]

o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi

(Okvirna uredba o EMN)

([ECB/YYYY/XX])

SVET EVROPSKE CENTRALNE BANKE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 127(6) in člena 132 Pogodbe,

ob upoštevanju Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ter zlasti člena 34 Statuta,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko¹ ter zlasti člena 4(3), člena 6 in člena 33(2) Uredbe,

ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma med Evropskim parlamentom in Evropsko centralno banko o praktičnih podrobnostih za uresničevanje demokratične odgovornosti in nadzora nad opravljanjem nalog, prenesenih na Evropsko centralno banko v okviru enotnega mehanizma nadzora²,

ob upoštevanju javnega posvetovanja in preučitve, ki sta bila opravljena v skladu s členom 4(3) Uredbe (EU) št. 1024/2013,

ob upoštevanju predloga Nadzornega odbora in po posvetovanju s pristojnimi nacionalnimi organi,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (EU) št. 1024/2013 (v nadaljnjem besedilu: Uredba o EMN) vzpostavlja enotni mehanizem nadzora (EMN), ki ga sestavljajo Evropska centralna banka (ECB) in pristojni nacionalni organi sodelujočih držav članic.
- (2) V okviru člena 6 Uredbe o EMN je ECB izključno pristojna za opravljanje mikrobonitetnih nalog, ki so nanjo prenesene s členom 4 navedene uredbe, v zvezi s kreditnimi institucijami s sedežem v sodelujočih državah članicah. ECB je odgovorna za učinkovito in skladno delovanje EMN ter za nadzorovanje delovanja sistema, in sicer na podlagi odgovornosti in postopkov iz člena 6 Uredbe o EMN.
- (3) Kadar je to primerno in brez poseganja v pristojnost in odgovornost ECB za naloge, ki so nanjo prenesene z Uredbo o EMN, so pristojni nacionalni organi pod pogoji iz Uredbe o EMN in iz te uredbe odgovorni za pomoč ECB pri pripravi in izvajanju vseh aktov, ki se nanašajo na naloge

¹ UL L 287, 29.10.2013, str. 63.

² UL L 320, 30.11.2013, str. 1.

iz člena 4 Uredbe o EMN v zvezi z vsemi kreditnimi institucijami, vključno s pomočjo pri dejavnostih preverjanja. V ta namen bi morali pristojni nacionalni organi pri izvajanju nalog iz člena 4 Uredbe o EMN upoštevati navodila ECB.

- (4) ECB, pristojni nacionalni organi in imenovani nacionalni organi morajo izvajati makrobonitetne naloge iz člena 5 Uredbe o EMN ter upoštevati postopke usklajevanja, ki so določeni v navedeni uredbi, tej uredbi in upoštevnem pravu Unije, ne da bi to posegalo v vlogo Eurosistema in Evropskega odbora za sistemska tveganja.
- (5) Znotraj EMN se nadzorne odgovornosti dodelijo ECB in pristojnim nacionalnim organom dodelijo glede na pomembnost subjektov, ki spadajo pod EMN. Ta uredba določa zlasti posebno metodologijo za ocenjevanje te pomembnosti, kot zahteva člen 6(7) Uredbe o EMN. ECB je pristojna za neposredni nadzor nad kreditnimi institucijami, finančnimi holdingi in mešanimi finančnimi holdingi s sedežem v sodelujočih državah članicah ter podružnicami v sodelujočih državah članicah, ki so jih ustanovile kreditne institucije s sedežem v nesodelujočih državah članicah, ki so pomembni. Pristojni nacionalni organi so odgovorni za neposredni nadzor nad subjekti, ki so manj pomembni, ne da bi to posegalo v pravico ECB, da se v posameznih primerih odloči, da bo sama neposredno nadzirala te subjekte, če je to potrebno za skladno uporabo nadzornih standardov.
- (6) Da bi ECB upoštevala nedavne spremembe v zakonodaji Unije na področju sankcij in sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice v zvezi z načelom ločitve med fazo preiskave in fazo odločanja, bo ustanovila neodvisno preiskovalno enoto, ki bo avtonomno preiskovala kršitve nadzorniških pravil in odločitev.
- (7) Člen 6(7) Uredbe o EMN določa, da mora ECB ob posvetovanju s pristojnimi nacionalnimi organi in na podlagi predloga Nadzornega odbora sprejeti in javno objaviti okvir za določitev praktičnih ureditev za sodelovanje med ECB in pristojnimi nacionalnimi organi znotraj EMN.
- (8) Člen 33(2) Uredbe o EMN določa, da mora ECB v uredbah in sklepih objaviti podrobno operativno ureditev za izvajanje nalog, ki so nanjo prenesene z navedeno uredbo. Ta uredba vsebuje določbe za izvedbo člena 33(2) v zvezi s sodelovanjem med ECB in pristojnimi nacionalnimi organi znotraj EMN.
- (9) Posledično ta uredbe tudi podrobneje oblikuje in določa postopke sodelovanja, ki so vzpostavljeni z Uredbo o EMN, med ECB in pristojnimi nacionalnimi organi znotraj EMN ter, kjer je primerno, z imenovanimi nacionalnimi organi ter tako zagotavlja učinkovito in skladno delovanje EMN.
- (10) ECB pripisuje velik pomen celoviti oceni kreditnih institucij, vključno z oceno bilance stanja, ki jo mora opraviti pred prevzemom svojih nalog. To velja tudi za vse države članice, ki postanejo članice euroobmočja in se tako pridružijo EMN po datumu začetka izvajanja nadzora v skladu s členom 33(2) Uredbe o EMN.
- (11) Za nemoteno delovanje EMN je bistveno, da ECB in pristojni nacionalni organi polno sodelujejo in si izmenjujejo vse informacije, ki bi lahko vplivale na njihove naloge, zlasti vse

informacije, ki jih pristojni nacionalni organi pridobijo v zvezi s postopki, ki bi lahko vplivali na varnost in trdnost nadzorovanega subjekta ali na nadzorniške postopke v zvezi s temi subjekti –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

DEL I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Vsebina in namen uredbe

1. Ta uredba določa pravila o naslednjem:
 - (a) okvir iz člena 6(7) Uredbe o EMN, tj. okvir za določitev praktičnih ureditev za izvajanje člena 6 Uredbe o EMN v zvezi s sodelovanjem znotraj EMN, ki vključuje:
 - (i) posebno metodologijo za ocenjevanje in pregledovanje, ali se nadzorovani subjekt razvrsti kot pomemben ali manj pomemben v skladu z merili iz člena 6(4) Uredbe o EMN, in ureditve, ki izhajajo iz tega ocenjevanja;
 - (ii) opredelitev postopkov, vključno z roki, tudi v zvezi z možnostjo pristojnih nacionalnih organov, da pripravijo osnutke odločitev, ki se pošljejo ECB v preučitev, glede odnosov med ECB in pristojnimi nacionalnimi organi v zvezi z nadzorom pomembnih nadzorovanih subjektov;
 - (iii) opredelitev postopkov, vključno z roki, glede odnosov med ECB in pristojnimi nacionalnimi organi v zvezi z nadzorom manj pomembnih nadzorovanih subjektov. Taki postopki od pristojnih nacionalnih organov odvisno od primerov, določenih v tej uredbi, zahtevajo zlasti, da:
 - uradno obvestijo ECB o vsakem pomembnem nadzorniškem postopku;
 - na zahtevo ECB podrobneje ocenijo posamezne vidike postopka;
 - posredujejo ECB pomembne osnutke nadzorniških odločitev, o katerih ECB lahko izrazi svoja stališča.
 - (b) sodelovanje in izmenjava informacij med ECB in pristojnimi nacionalnimi organi znotraj EMN v zvezi s postopki, ki se nanašajo na (i) pomembne nadzorovane subjekte; in (ii) manj pomembne nadzorovane subjekte, vključno s skupnimi postopki, ki se uporabljajo za izdajanje dovoljenj za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije, odvzemanje takih dovoljenj ter ocenjevanje pridobitev in odsvojitvev kvalificiranih deležev;

- (c) postopki, ki se nanašajo na sodelovanje med ECB, pristojnimi nacionalnimi organi in imenovanimi nacionalnimi organi v zvezi z makrobonitetnimi nalogami in orodji v smislu člena 5 Uredbe o EMN;
 - (d) postopki, ki se nanašajo na tesno sodelovanje v smislu člena 7 Uredbe o EMN in se uporabljajo med ECB, pristojnimi nacionalnimi organi in imenovanimi nacionalnimi organi;
 - (e) opredelitve postopkov, ki se nanašajo na sodelovanje med ECB in pristojnimi nacionalnimi organi v zvezi s členi 10 do 13 Uredbe o EMN, vključno z nekaterimi vidiki, ki se nanašajo na nadzorniško poročanje;
 - (f) postopki, ki se nanašajo na sprejetje nadzorniških odločitev, naslovljenih na nadzorovane subjekte in druge osebe;
 - (g) jezikovna ureditev med ECB in pristojnimi nacionalnimi organi ter med ECB in nadzorovanimi subjekti in drugimi osebami;
 - (h) postopki, ki se uporabljajo za pooblastila ECB in pristojnih nacionalnih organov za sankcioniranje v okviru EMN v zvezi z nalogami, ki so prenesene na ECB z Uredbo o EMN;
 - (i) prehodne določbe.
2. Ta uredba ne vpliva na nadzorniške naloge, ki z Uredbo o EMN niso prenesene na ECB in zato ostajajo v pristojnosti nacionalnih organov.
3. To uredbu je treba brati zlasti v povezavi s Sklepom ECB/2004/2 Evropske centralne banke³ in [Sklepom ECB/2013/XX Evropske centralne banke z dne [datum] o sprejetju Poslovnika Nadzornega odbora Evropske centralne banke⁴], predvsem glede odločanja znotraj EMN, vključno s postopkom, ki se uporablja med Nadzornim odborom in Svetom ECB, kadar Svet ECB ne ugovarja, kot je navedeno v členu 26(8) Uredbe o EMN, ter z drugimi upoštevniimi pravnimi akti ECB, [vključno z [Uredbo ECB/2013/XX Evropske centralne banke z dne [datum] o ustanovitvi Odbora za mediacijo in določitvi njegovega poslovnika⁵] in Sklepom ECB/2013/XX o ustanovitvi Upravnega odbora za pregled in določitvi pravil za njegovo delovanje⁶].

Člen 2

Opredelitev pojmov

³ Sklep ECB/2004/2 Evropske centralne banke z dne 19. februarja 2004 o sprejetju Poslovnika Evropske centralne banke (UL L 80, 18.3.2004, str. 33).

⁴ [vstaviti navedbo UL].

⁵ [vstaviti navedbo UL].

⁶ [vstaviti navedbo UL].

V tej uredbi se uporabljajo opredelitve pojmov, ki so vsebovane v Uredbi o EMN, razen če je določeno drugače, skupaj z naslednjimi opredelitvami:

1. »dovoljenje« pomeni dovoljenje, kot je opredeljeno v točki (42) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁷;
2. »podružnica« pomeni podružnico, kot je opredeljena v točki (17) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
3. »skupni postopki« pomenijo postopke, ki so določeni v delu V v zvezi z izdajo dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije, odvzemom dovoljenja za opravljanje take dejavnosti in odločitvami v zvezi s kvalificiranimi deleži;
4. »država članica euroobmočja« pomeni državo članico, katere valuta je euro;
5. »skupina« pomeni skupino podjetij, od katerih je vsaj eno kreditna institucija, ki jo sestavljajo nadrejena oseba in njene podrejene družbe, ali skupino podjetij, ki so med seboj povezana v smislu člena 12(1) Sedme direktive Sveta 82/349/EGS⁸, vključno s katero koli podskupino;
6. »skupna nadzorniška skupina« pomeni skupino nadzornikov, ki so odgovorni za nadzor nad pomembnim nadzorovanim subjektom ali pomembno nadzorovano skupino;
7. »manj pomemben nadzorovani subjekt« pomeni (a) manj pomemben nadzorovani subjekt v državi članici euroobmočja; in (b) manj pomemben nadzorovani subjekt v državi članici zunaj euroobmočja, ki je sodelujoča država članica;
8. »manj pomemben nadzorovani subjekt v državi članici euroobmočja« pomeni nadzorovani subjekt s sedežem v državi članici euroobmočja, ki nima statusa pomembnega nadzorovanega subjekta v smislu člena 6(4) Uredbe o EMN;
9. »pristojni nacionalni organ« pomeni pristojni nacionalni organ, kot je opredeljeno v členu 2(2) Uredbe o EMN. Ta opredelitev ne posega v ureditve po nacionalnem pravu, ki dodeljujejo nekatere nadzorniške naloge nacionalni centralni banki (NCB), ki ni določena kot pristojni nacionalni organ. V tem primeru NCB opravlja te naloge v okviru, določenem po nacionalnem pravu in tej uredbi. Sklicevanje na pristojni nacionalni organ v tej uredbi se v tem primeru ustrezno uporablja za NCB za naloge, ki so ji dodeljene po nacionalnem pravu;

⁷ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁸ Sedma direktiva Sveta 83/349/EEC z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe (UL L 193, 18.7.1983, str. 1).

10. »pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje« pomeni pristojni nacionalni organ, ki ga sodelujoča država članica, s katero se vzpostavi tesno sodelovanje, določi v skladu z Direktivo 2013/36/EU⁹ Evropskega parlamenta in Sveta;
11. »imenovani nacionalni organ« pomeni imenovani nacionalni organ, kot je opredeljeno v členu 2(7) Uredbe o EMN;
12. »imenovani nacionalni organ za tesno sodelovanje« pomeni kateri koli imenovani nacionalni organ zunaj euroobmočja, ki ga sodelujoča država članica, s katero se vzpostavi tesno sodelovanje, določi za namene nalog, povezanih s členom 5 Uredbe o EMN;
13. »država članica zunaj euroobmočja« pomeni državo članico, katere valuta ni euro;
14. »nadrejena oseba« pomeni nadrejeno osebo, kot je opredeljena v točki (15) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
15. »sodelujoča država članica, s katero se vzpostavi tesno sodelovanje«, pomeni katero koli državo članico zunaj euroobmočja, ki vzpostavi tesno sodelovanje z ECB v skladu s členom 7 Uredbe o EMN;
16. »pomemben nadzorovani subjekt« pomeni (a) pomemben nadzorovani subjekt v državi članici euroobmočja; in (b) pomemben nadzorovani subjekt v sodelujoči državi članici zunaj euroobmočja;
17. »pomemben nadzorovani subjekt v državi članici euroobmočja« pomeni nadzorovani subjekt s sedežem v državi članici euroobmočja, ki ima status pomembnega nadzorovanega subjekta po nadzorniški odločitvi ECB na podlagi člena 6(4) ali člena 6(5)(b) Uredbe o EMN;
18. »pomemben nadzorovani subjekt v sodelujoči državi članici zunaj euroobmočja« pomeni nadzorovani subjekt s sedežem v sodelujoči državi članici zunaj euroobmočja, ki ima status pomembnega nadzorovanega subjekta po nadzorniški odločitvi ECB na podlagi člena 6(4) ali člena 6(5)(b) Uredbe o EMN;
19. »podrejena družba« pomeni podrejeno družbo, kot je opredeljena v točki (16) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
20. »nadzorovani subjekt« pomeni kar koli od naslednjega: (a) kreditno institucijo s sedežem v sodelujoči državi članici; (b) finančni holding s sedežem v sodelujoči državi članici; (c) mešani finančni holding s sedežem v sodelujoči državi članici, pod pogojem, da izpolnjuje pogoje iz točke 22(b); (d) podružnico, ki jo je v sodelujoči državi članici ustanovila kreditna institucija s sedežem v nesodelujoči državi članici.

⁹

Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

Centralna nasprotna stranka (CNS), kot je opredeljena v členu 2(1) Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁰, ki izpolnjuje pogoje za kreditno institucijo v smislu Direktive 2013/36/EU, se šteje kot nadzorovani subjekt v skladu z Uredbo o EMN, to uredbo in upoštevni pravom Unije, ne da bi to posegalo v nadzor zadevnih pristojnih nacionalnih organov nad CNS, kot je določeno v Uredbi (EU) št. 648/2012;

21. »nadzorovana skupina« pomeni kar koli od naslednjega:
 - (a) skupino, katere nadrejena oseba je kreditna institucija ali finančni holding, ki ima glavno upravo v sodelujoči državi članici;
 - (b) skupino, katere nadrejena oseba je mešani finančni holding, ki ima glavno upravo v sodelujoči državi članici, pod pogojem, da je koordinator finančnega konglomerata v smislu Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹¹ organ, ki je pristojen za nadzor kreditnih institucij, in da je tudi koordinator v vlogi nadzornika kreditnih institucij;
 - (c) nadzorovane subjekte, ki imajo vsi glavne uprave v isti sodelujoči državi članici, pod pogojem, da so stalno povezani s centralnim organom, ki jih nadzoruje pod pogoji iz člena 10 Uredbe (EU) št. 575/2013 in ima sedež v isti sodelujoči državi članici;
22. »pomembna nadzorovana skupina« pomeni nadzorovano skupino, ki ima status pomembne nadzorovane skupine po nadzorniški odločitvi ECB na podlagi člena 6(4) in člena 6(5)(b) Uredbe o EMN;
23. »manj pomembna nadzorovana skupina« pomeni nadzorovano skupino, ki nima statusa pomembne nadzorovane skupine v smislu člena 6(4) Uredbe o EMN;
24. »nadzorniški postopek ECB« pomeni katero koli dejavnost ECB, ki je usmerjena v pripravo izdaje nadzorniške odločitve ECB, vključno s skupnimi postopki in naložitvijo upravnih denarnih kazni. Za vse nadzorniške postopke ECB velja del III. Del III se uporablja tudi za naložitev upravnih denarnih kazni, razen če je v delu X določeno drugače;
25. »nadzorniški postopek pristojnega nacionalnega organa« pomeni katero koli dejavnost pristojnega nacionalnega organa, ki je usmerjena v pripravo izdaje nadzorniške odločitve pristojnega nacionalnega organa, naslovljene na enega ali več nadzorovanih subjektov ali nadzorovanih skupin ali na eno ali več drugih oseb, vključno z naložitvijo upravnih kazni;

¹⁰ Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).

¹¹ Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 35, 11.2.2003, str. 1).

26. »nadzorniška odločitev ECB« pomeni pravni akt, ki ga ECB sprejme pri izvajanju nalog in pooblastil, ki so nanjo prenesene z Uredbo o EMN, in ima obliko sklepa ECB, ki je naslovljen na enega ali več nadzorovanih subjektov ali nadzorovanih skupin ali na eno ali več drugih oseb in ki ni pravni akt, ki se splošno uporablja;
27. »tretja država« pomeni državo, ki ni niti država članica niti država članica Evropskega gospodarskega prostora;
28. »delovni dan« pomeni dan, ki ni sobota, nedelja ali dela prost dan v ECB v skladu s koledarjem, ki velja za ECB¹².

¹² Kakor je objavljen na spletni strani ECB.

DEL II
ORGANIZIRANOST EMN

Naslov 1

Strukture za nadzor nad pomembnimi in manj pomembnimi nadzorovanimi subjekti

Poglavje 1

Nadzor nad pomembnimi nadzorovanimi subjekti

Člen 3

Skupne nadzorniške skupine

1. Skupna nadzorniška skupina se ustanovi za izvajanje nadzora nad vsakim pomembnim nadzorovanim subjektom ali pomembno nadzorovano skupino v sodelujočih državah članicah. Vsako skupno nadzorniško skupino sestavljajo zaposleni ECB in pristojnih nacionalnih organov, ki se imenujejo v skladu s členom 4 ter delujejo pod koordinacijo določenega zaposlenega v ECB (v nadaljnjem besedilu: koordinator skupne nadzorniške skupine) in enega ali več podkoordinatorjev iz pristojnih nacionalnih organov, kot je podrobneje določeno v členu 6.
2. Brez poseganja v druge določbe te uredbe naloge skupne nadzorniške skupine vključujejo med drugim naslednje:
 - (a) izvajanje procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja iz člena 97 Direktive 2013/36/EU za pomemben nadzorovani subjekt ali pomembno nadzorovano skupino, ki se nadzoruje;
 - (b) upoštevanje procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja ter predložitve načrtov nadzorniških pregledov Nadzornemu odboru, vključno z načrtom inšpekcijskih pregledov na kraju samem, kot je določeno v členu 99 Direktive 2013/36/EU, za tak pomemben nadzorovani subjekt ali pomembno nadzorovano skupino;
 - (c) izvajanje načrta nadzorniških pregledov, ki ga odobri ECB, in vseh nadzorniških odločitev ECB v zvezi s pomembnim nadzorovanim subjektom ali pomembno nadzorovano skupino, ki se nadzoruje;
 - (d) zagotavljanje koordinacije s skupino za inšpekcijski pregled na kraju samem, navedeno v delu XI, v zvezi z izvajanjem načrta inšpekcijskih pregledov na kraju samem;
 - (e) povezovanje s pristojnimi nacionalnimi organi, kadar je to potrebno.

Člen 4

Ustanovitev in sestava skupnih nadzorniških skupin

1. ECB je odgovorna za ustanovitev in sestavo skupnih nadzorniških skupin. Imenovanje zaposlenih iz pristojnih nacionalnih organov v skupne nadzorniške skupine opravijo zadevi pristojni nacionalni organi v skladu z odstavkom 2.
2. V skladu z načeli iz člena 6(8) Uredbe o EMN in brez poseganja v člen 31 navedene uredbe pristojni nacionalni organi imenujejo enega ali več svojih zaposlenih kot člana ali člane skupne nadzorniške skupine. Posamezni zaposleni v pristojnem nacionalnem organu se lahko imenuje za člana v več skupnih nadzorniških skupin.
3. Ne glede na odstavek 2 lahko ECB zahteva, da pristojni nacionalni organi spremenijo opravljena imenovanja, če je to primerno za namen sestave skupne nadzorniške skupine.
4. Kadar v sodelujoči državi članici nadzorniške naloge izvaja več pristojnih nacionalnih organov ali kadar nacionalno pravo sodelujoče države članice dodeljuje NCB posebne nadzorniške naloge in NCB ni pristojni nacionalni organ, zadevni organi uskladijo svojo udeležbo v skupnih nadzorniških skupinah.

Člen 5

Vključenost zaposlenih v NCB sodelujočih držav članic

1. NCB sodelujočih držav članic, ki so vključene v bonitetni nadzor pomembnega nadzorovanega subjekta ali pomembne nadzorovane skupine po svojem nacionalnem pravu, vendar niso pristojni nacionalni organi, tudi lahko imenujejo enega ali več svojih zaposlenih v skupno nadzorniško skupino.
2. O teh imenovanjih je treba obvestiti ECB, zanje pa se ustrezno uporablja člen 4.
3. Kadar se v skupno nadzorniško skupino imenujejo zaposleni v NCB sodelujočih držav članic, sklicevanja na pristojne nacionalne organe v zvezi s skupnimi nadzorniškimi skupinami vključujejo tudi sklicevanja na te NCB.

Člen 6

Koordinator skupne nadzorniške skupine in podkoordinatorji

1. Koordinator skupne nadzorniške skupine, ki mu pomagajo podkoordinatorji iz pristojnih nacionalnih organov, kot je opredeljeno v odstavku 2, zagotovi usklajenost dela v skupni nadzorniški skupini. V ta namen člani skupne nadzorniške skupine upoštevajo navodila koordinatorja skupne nadzorniške skupine v zvezi s svojimi nalogami v skupni nadzorniški skupini. To ne posega v njihove naloge in dolžnosti, ki jih imajo v svojem pristojnem nacionalnem organu.
2. Vsak pristojni nacionalni organ, ki v skupno nadzorniško skupino imenuje več kakor enega svojega zaposlenega, določi enega izmed njih za podkoordinatorja (v nadaljnjem besedilu: podkoordinator iz pristojnega nacionalnega organa). Podkoordinatorji iz pristojnih nacionalnih organov pomagajo koordinatorju skupne nadzorniške skupine v zvezi z organiziranjem in

usklajevanjem nalog v skupni nadzorniški skupini, zlasti v zvezi z zaposlenimi, ki jih je imenoval isti nacionalni pristojni organ kot zadevnega podkoordinatorja iz pristojnega nacionalnega organa. Podkoordinator iz pristojnega nacionalnega organa lahko daje navodila članom skupne nadzorniške skupine, ki jih je imenoval isti pristojni nacionalni organ, pod pogojem, da ta niso v nasprotju z navodili koordinatorja skupne nadzorniške skupine.

Poglavje 2

Nadzor nad manj pomembnimi nadzorovanimi subjekti

Člen 7

Vključenost zaposlenih iz drugih pristojnih nacionalnih organov v nadzorniško skupino določenega pristojnega nacionalnega organa

Brez poseganja v člen 31(1) Uredbe o EMN lahko ECB, kadar v zvezi z nadzorom manj pomembnih nadzorovanih subjektov ugotovi, da je primerno v nadzorniško skupino določenega pristojnega nacionalnega organa vključiti zaposlene enega ali več drugih pristojnih nacionalnih organov, zahteva, da ta pristojni nacionalni organ vključi zaposlene teh drugih pristojnih nacionalnih organov.

Naslov 2

Nadzor na konsolidirani podlagi ter sodelovanje ECB in pristojnih nacionalnih organov v kolegijih nadzornikov

Člen 8

Nadzor na konsolidirani podlagi

ECB izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, kot je določeno v členu 111 Direktive 2013/36/EU, v zvezi s kreditnimi institucijami, finančnimi holdingi ali mešanimi finančnimi holdingi, ki so pomembni na konsolidirani podlagi. Zadevni nacionalni pristojni organ opravlja naloge nadzornika na konsolidirani podlagi v zvezi s kreditnimi institucijami, finančnimi holdingi ali mešanimi finančnimi holdingi, ki so manj pomembni na konsolidirani podlagi.

Člen 9

ECB kot predsednik kolegija nadzornikov

1. Kadar je ECB konsolidacijski nadzornik, predseduje kolegiju, ustanovljenem po členu 116 Direktive 2013/36/EU. Pristojni nacionalni organi sodelujočih držav članic, v katerih imajo sedež nadrejena oseba, podrejene družbe ali pomembne podružnice v smislu člena 51 Direktive 2013/36/EU, če obstajajo, imajo pravico do sodelovanja v kolegiju kot opazovalci.

2. Če kolegij po členu 116 Direktive 2013/36/EU ni bil ustanovljen, pomemben nadzorovani subjekt pa ima v nesodelujočih državah članicah podružnice, ki se štejejo za pomembne v skladu s členom 51(1) Direktive 2013/36/EU, ECB ustanovi kolegij nadzornikov s pristojnimi organi držav članic gostiteljic.

Člen 10

ECB in pristojni nacionalni organi kot člani kolegija nadzornikov

Če konsolidacijski nadzornik ni v sodelujoči državi članici, ECB in pristojni nacionalni organi sodelujejo v kolegiju nadzornikov v skladu z naslednjimi pravili in določbami, vsebovanimi v upoštevnem pravu Unije:

- (a) če so vsi nadzorovani subjekti v sodelujočih državah članicah pomembni nadzorovani subjekti, ECB sodeluje v kolegiju nadzornikov kot član, medtem ko so pristojni nacionalni organi upravičeni sodelovati v istem kolegiju kot opazovalci;
- (b) če so vsi nadzorovani subjekti v sodelujočih državah članicah manj pomembni nadzorovani subjekti, pristojni nacionalni organi sodelujejo v kolegiju nadzornikov kot člani;
- (c) če so med nadzorovanimi subjekti v sodelujočih državah članicah tako manj pomembni nadzorovani subjekti kot pomembni nadzorovani subjekti, ECB in pristojni nacionalni organi sodelujejo v kolegiju nadzornikov kot člani. Pristojni nacionalni organi sodelujočih držav članic, v katerih imajo pomembni nadzorovani subjekti sedež, so upravičeni sodelovati v kolegiju nadzornikov kot opazovalci.

Naslov 3

Postopki glede pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev

Poglavje 1

Postopki glede pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev znotraj EMN

Člen 11

Pravica do ustanavljanja kreditnih institucij znotraj EMN

1. Kateri koli pomemben nadzorovani subjekt, ki želi ustanoviti podružnico na ozemlju druge sodelujoče države članice, o svoji nameri uradno obvesti pristojni nacionalni organ sodelujoče države članice, v kateri ima pomemben nadzorovani subjekt glavno upravo. Informacije se zagotovijo v skladu z zahtevami iz člena 35(2) Direktive 2013/36/EU. Pristojni nacionalni organ o prejemu tega uradnega obvestila nemudoma obvesti ECB.

2. Kateri koli manj pomemben nadzorovani subjekt, ki želi ustanoviti podružnico na ozemlju druge sodelujoče države članice, o svoji nameri obvesti svoj pristojni nacionalni organ v skladu z zahtevami iz člena 35(2) Direktive 2013/36/EU.
3. Kadar ECB v dveh mesecih od prejema uradnega obvestila ne sprejme nasprotne odločitve, se lahko podružnica iz odstavka 1 ustanovi in začne opravljati svoje dejavnosti. ECB sporoči to informacijo pristojnemu nacionalnemu organu sodelujoče države članice, v kateri se ustanovi podružnica.
4. Kadar pristojni nacionalni organ matične države članice v dveh mesecih od prejema uradnega obvestila ne sprejme nasprotne odločitve, se lahko podružnica iz odstavka 2 ustanovi in začne opravljati svoje dejavnosti. Pristojni nacionalni organ to informacijo sporoči ECB.
5. V primeru spremembe katere koli informacije, sporočene po odstavkih 1 in 2, nadzorovani subjekt o tej spremembi pisno obvesti pristojni nacionalni organ, ki je prejel prvotno informacijo, in sicer najmanj en mesec pred izvedbo spremembe. Ta pristojni nacionalni organ obvesti pristojni nacionalni organ države članice, v kateri se ustanovi podružnica.

Člen 12

Uresničevanje svobode opravljanja storitev s strani kreditnih institucij znotraj EMN

1. Kateri koli pomemben nadzorovani subjekt, ki želi uresničevati svobodo opravljanja storitev tako, da začne prvič opravljati svoje dejavnosti na ozemlju druge sodelujoče države članice, o tem uradno obvesti ECB v skladu z zahtevami iz Direktive 2013/36/EU. Uradno obvestilo se pošlje pristojnemu nacionalnemu organu sodelujoče države članice, v kateri se bodo opravljale storitve.
2. Kateri koli manj pomemben nadzorovani subjekt, ki želi uresničevati svobodo opravljanja storitev tako, da začne prvič opravljati svoje dejavnosti na ozemlju druge sodelujoče države članice, uradno obvesti svoj pristojni nacionalni organ v skladu z zahtevami iz Direktive 2013/36/EU. Uradno obvestilo se pošlje ECB.

Poglavje 2

Postopki glede pravice do ustanavljanja in svobode kreditnih institucij s sedežem v nesodelujočih državah članicah, da opravljajo storitve znotraj EMN

Člen 13

Uradno obvestilo o uresničevanju pravice do ustanavljanja znotraj EMN s strani kreditnih institucij s sedežem v nesodelujočih državah članicah

1. Kadar pristojni organ nesodelujoče države članice sporoči informacijo iz člena 35(2) Direktive 2013/36/EU v skladu s postopkom iz člena 35(3) navedene direktive pristojnemu nacionalnemu

organu sodelujoče države članice, v kateri se bo ustanovila podružnica, slednji pristojni nacionalni organ o prejemu tega sporočila nemudoma uradno obvesti ECB.

2. V dveh mesecih od prejema sporočila pristojnega organa nesodelujoče države članice se ECB v primeru podružnice, ki je pomembna po merilih iz člena 6 Uredbe o EMN in iz dela IV te uredbe, ali zadevni pristojni nacionalni organ v primeru podružnice, ki je manj pomembna na podlagi meril iz člena 6 Uredbe o EMN in iz dela IV te uredbe, pripravi na izvajanje nadzora nad podružnico v skladu s členi 40 do 46 Direktive 2013/36/EU in po potrebi navede pogoje, pod katerimi lahko podružnica v interesu splošnih koristi opravlja svojo dejavnost v državi članici gostiteljici.
3. Pristojni nacionalni organi obvestijo ECB o pogojih, pod katerimi lahko po nacionalnem pravu in v interesu splošnih koristi podružnica opravlja dejavnosti v njihovi državi članici.
4. Sprememba katere koli informacije, ki jo je kreditna institucija, ki želi ustanoviti podružnico, posredovala v skladu s točkami (b), (c) ali (d) člena 35(2) Direktive 2013/36/EU, se uradno sporoči pristojnemu nacionalnemu organu iz odstavka 1.

Člen 14

Pristojni organ države članice gostiteljice za podružnice

1. V skladu s členom 4(2) Uredbe o EMN ECB izvaja pooblastila pristojnega organa države članice gostiteljice, kadar je podružnica pomembna v smislu člena 6(4) navedene uredbe.
2. Kadar je podružnica manj pomembna v smislu člena 6(4) Uredbe o EMN, izvaja pooblastila pristojnega organa države članice gostiteljice pristojni nacionalni organ sodelujoče države članice, v kateri je podružnica ustanovljena.

Člen 15

Uradno obvestilo o uresničevanju svobode kreditnih institucij s sedežem v nesodelujočih državah članicah, da opravljajo storitve znotraj EMN

Kadar pristojni organ nesodelujoče države članice pošlje uradno obvestilo v smislu člena 39(2) Direktive 2013/36/EU, je naslovnik tega uradnega obvestila pristojni nacionalni organ sodelujoče države članice, v kateri se bo uresničevala svoboda opravljanja storitev. Slednji pristojni nacionalni organ o prejemu tega uradnega obvestila nemudoma obvesti ECB.

Člen 16

Pristojni organ države članice gostiteljice za svobodo opravljanja storitev

1. V skladu s členom 4(2) in v okviru člena 4(1) Uredbe o EMN ECB opravlja naloge pristojnega organa države članice gostiteljice v zvezi s kreditnimi institucijami s sedežem v nesodelujočih državah članicah, ki uresničujejo svobodo opravljanja storitev v sodelujočih državah članicah.
2. Če je svoboda opravljanja storitev v interesu splošnih koristi, ob upoštevanju nekaterih pogojev po nacionalnem pravu sodelujočih držav članic, pristojni nacionalni organi o teh pogojih obvestijo ECB.

Poglavje 3

Postopki glede pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev v zvezi z nesodelujočimi državami članicami

Člen 17

Pravica do ustanavljanja in uresničevanje svobode opravljanja storitev v zvezi z nesodelujočimi državami članicami

1. Pomemben nadzorovani subjekt, ki želi ustanoviti podružnico ali uresničevati svobodo opravljanja storitev na ozemlju nesodelujoče države članice, o svoji nameri uradno obvesti ECB v skladu z veljavnimi določbami prava Unije. ECB izvaja pooblastila pristojnega organa matične države članice.
2. Manj pomemben nadzorovani subjekt, ki želi ustanoviti podružnico ali uresničevati svobodo opravljanja storitev na ozemlju nesodelujoče države članice, o svoji nameri uradno obvesti zadevni pristojni nacionalni organ v skladu z veljavnimi določbami prava Unije. Zadevni pristojni nacionalni organ izvaja pooblastila pristojnega organa matične države članice.

Naslov 4

Dopolnilni nadzor nad finančnimi konglomerati

Člen 18

Koordinator

1. ECB prevzame nalogo koordinatorja finančnega konglomerata v skladu z merili, določenimi v upoštevnem pravu Unije, v zvezi z pomembnim nadzorovanim subjektom.
2. Pristojni nacionalni organ prevzame nalogo koordinatorja finančnega konglomerata v skladu z merili, določenimi v upoštevnem pravu Unije, v zvezi z manj pomembnim nadzorovanim subjektom.

DEL III
SPLOŠNE DOLOČBE, KI SE UPORABLJAJO ZA IZVAJANJE EMN

Naslov 1

Načela in obveznosti

Člen 19

Pregled

Ta del določa (a) splošna pravila za izvajanje EMN s strani ECB in pristojnih nacionalnih organov ter (b) določbe, ki jih ECB uporabi pri vodenju nadzorniškega postopka ECB z namenom izdaje pravnega akta, naslovljenega na enega ali več nadzorovanih subjektov ali drugih oseb.

Splošna načela in določbe, ki se uporabljajo med ECB in pristojnimi nacionalnimi organi za tesno sodelovanje, so določena v delu IX.

Člen 20

Dolžnost sodelovanja v dobri veri

Za ECB in pristojne nacionalne organe veljata dolžnost sodelovanja v dobri veri in obveznost izmenjave informacij.

Člen 21

Splošna obveznost izmenjave informacij

1. Brez poseganja v pooblastila ECB, na podlagi katerih ves čas neposredno prejema informacije, ki jih poročajo nadzorovani subjekti, ali ima do njih neposreden dostop, pristojni nacionalni organi pravočasno in na ustrezen način zagotovijo ECB zlasti vse informacije, ki jih ECB potrebuje za opravljanje nalog, ki so nanjo prenesene z Uredbo o EMN. Te informacije vključujejo informacije, ki izhajajo iz dejavnosti preverjanja in dejavnosti na kraju samem, ki jih opravijo pristojni nacionalni organi.
2. V okoliščinah, ko ECB pridobi informacije neposredno od pravnih ali fizičnih oseb, navedenih v členu 10(1) Uredbe o EMN, ECB te informacije pravočasno in na ustrezen način zagotovi zadevnim pristojnim nacionalnim organom. Te informacije vključujejo zlasti informacije, ki jih pristojni nacionalni organi potrebujejo v svoji vlogi zagotavljanja pomoči ECB.

Člen 22

Pravica ECB do dajanja navodil pristojnim nacionalnim organom ali imenovanim nacionalnim organom, naj uporabijo svoja pooblastila in ukrepajo, če ima ECB nadzorniško nalogo, nima pa s tem povezanih pooblastil

1. ECB lahko, kolikor je to potrebno za opravljanje nalog, ki so nanjo prenesene z Uredbo o EMN, od pristojnih nacionalnih organov ali imenovanih nacionalnih organov ali od obojih z navodili zahteva, naj uporabijo svoja pooblastila pod in v skladu s pogoji, določenimi v nacionalnem pravu, in kot je določeno v členu 9 Uredbe o EMN, kadar Uredba o EMN takšnih pooblastil ne prenaša na ECB.
2. Pristojni nacionalni organi in/ali, v zvezi s členom 5 Uredbe o EMN, imenovani nacionalni organi brez nepotrebnega odlašanja obvestijo ECB o izvajanju teh pooblastil.

Člen 23

Jezikovna ureditev med ECB in pristojnimi nacionalnimi organi

1. Če v odstavkih 2 do 5 tega člena ni določeno drugače,
 - (a) komunikacija med ECB in pristojnimi nacionalnimi organi poteka samo v angleščini; in
 - (b) pravni akti ECB, naslovljeni na enega ali več pristojnih nacionalnih organov, se sprejmejo samo v angleščini.
2. V primerih iz člena 24(2) pristojni nacionalni organ predloži ECB osnutek odločitve ali katerega koli drugega dokumenta, ki ga namerava končno nasloviti na nadzorovani subjekt ali drugo osebo (v nadaljnjem besedilu: dokument pristojnega nacionalnega organa), samo v angleščini.
3. Pristojni nacionalni organ z odstopanjem od odstavka 1(a) predloži ECB dokument pristojnega nacionalnega organa v uradnem jeziku svoje države članice:
 - (a) če mora pristojni nacionalni organ pripraviti osnutek odločitve, naslovljene na nadzorovani subjekt ali drugo osebo, ki jo lahko ECB dokončno sprejme v skladu s členom 14 ali 15 Uredbe o EMN;
 - (b) če mora pristojni nacionalni organ na zahtevo ECB pripraviti za ECB osnutek odločitve, naslovljene na pomemben nadzorovani subjekt ali pomembno nadzorovano skupino;
 - (c) če pristojni nacionalni organ na lastno pobudo pripravi osnutek odločitve, naslovljene na pomemben nadzorovani subjekt ali pomembno nadzorovano skupino, ki se pošlje ECB v preučitev;
 - (d) če pristojni nacionalni organ predloži ECB pomemben osnutek nadzorniške odločitve, naslovljene na manj pomemben nadzorovani subjekt ali skupino, tako da lahko ECB izrazi svoje stališče; ali
 - (e) če pristojni nacionalni organ predloži ECB osnutek katerega koli drugega dokumenta, ki se ga namerava končno nasloviti na nadzorovani subjekt, tako da lahko ECB izrazi svoja stališča.

Poleg tega pristojni nacionalni organ predloži ECB:

- (i) v primerih (a) do (e) zgoraj, obrazložitev v angleščini, ki pojasnjuje ozadje in vsebino zadeve ter povzema razprave, na katerih temelji osnutek odločitve ali dokumenta;
 - (ii) v primerih (a) do (c) zgoraj, prevod osnutka odločitve v angleščino, razen če je tak dokument pristojnega nacionalnega organa pripravljen v angleščini.
4. Če pristojni nacionalni organ prejme dokument od nadzorovanega subjekta ali pravne ali fizične osebe (v nadaljnjem besedilu: dokument, ki ni dokument pristojnega nacionalnega organa) in ga je dolžan posredovati ECB, tak dokument posreduje ECB v izvornem jeziku.
 5. Pristojni nacionalni organ, ki je v povezavi z nalogami ECB po Uredbi o EMN posredoval Evropski centralni banki dokument, ki ni dokument pristojnega nacionalnega organa, pripravi na zahtevo ECB angleški povzetek tega dokumenta.

Člen 24

Jezikovna ureditev med ECB in pravnimi ali fizičnimi osebami, vključno z nadzorovanimi subjekti

1. Kateri koli dokument, ki ga nadzorovani subjekt ali druga pravna ali fizična oseba, ki je posamično predmet nadzorniškega postopka ECB, pošlje ECB, se lahko pripravi v katerem koli uradnem jeziku Unije, ki ga izbere nadzorovani subjekt ali oseba.
2. ECB, nadzorovani subjekti in vse druge pravne ali fizične osebe, ki so posamično predmet nadzorniškega postopka ECB, lahko v svoji pisni komunikaciji, vključno v zvezi s pravnimi akti, uporabljajo izključno angleščino, če se za to izrecno dogovorijo.

ECB sklene izrecni dogovor o uporabi angleščine s pomembnimi nadzorovanimi subjekti.

Preklic takega dogovora o uporabi angleščine vpliva samo na vidike nadzorniškega postopka ECB, ki še niso bili obravnavani.

Udeleženci ustne obravnave lahko zahtevajo, da se izjavijo v uradnem jeziku Unije, ki ni jezik nadzorniškega postopka ECB. V tem primeru se med ustno obravnavo zagotovi tolmačenje, samo če se ta zahteva pravočasno vnaprej predloži ECB.

3. ECB sprejme nadzorniške odločitve ECB, naslovljene na enega ali več nadzorovanih subjektov, nadzorovanih skupin ali drugih oseb, razen v primerih iz odstavka 2, v angleščini in v uradnem jeziku države članice, v kateri ima naslovnik glavno upravo ali stalno prebivališče. Kadar ima zadevna država članica več uradnih jezikov, se odločitve sprejmejo v enem izmed teh jezikov. Če ima naslovnik glavno upravo ali stalno prebivališče zunaj Unije, se nadzorniška odločitev ECB sprejme v angleščini in v jeziku, izbranem po odstavku 1. Če se odločitev sprejme na podlagi vloge nadzorovanega subjekta, se sprejme v angleščini in v jeziku, uporabljenem v vlogi.

4. Kadar se pravni akt ECB sprejme v angleščini in v katerem koli drugem uradnem jeziku Unije, so vse jezikovne različice enako verodostojne.

Naslov 2

Splošne določbe v zvezi z ustreznim postopanjem pri sprejemanju nadzorniških odločitev ECB

Poglavje 1

Nadzorniški postopki ECB

Člen 25

Splošna načela

1. Vsi nadzorniški postopki ECB, sproženi v skladu s členom 4 in oddelkom 2 v poglavju III Uredbe o EMN in z delom IV te uredbe, se vodijo v skladu s členom 22 Uredbe o EMN in določbami tega naslova.
2. Določbe tega naslova se ne uporabljajo za postopke, ki jih vodi Upravni odbor za pregled.

Člen 26

Stranke

1. Stranke nadzorniškega postopka ECB so:
 - (a) osebe, ki so vložile vlogo;
 - (b) osebe, na katere ECB namerava nasloviti ali je naslovila nadzorniško odločitev ECB.
2. Pristojni nacionalni organi ne štejejo za stranke.

Člen 27

Zastopanje stranke

1. Stranko lahko zastopajo njeni pravni ali zakoniti zastopniki ali kateri koli drugi zastopniki, ki imajo pisno pooblastilo za opravljanje katerega koli ali vseh dejanj v zvezi z nadzorniškim postopkom ECB.
2. Vsak preklic pooblastila učinkuje šele, ko ECB prejme pisni preklic. ECB potrdi prejem takega preklica.
3. Če stranka imenuje zastopnika v nadzorniškem postopku ECB, ECB v tem nadzorniškem postopku komunicira samo z imenovanim zastopnikom, razen če posebne okoliščine zahtevajo, da ECB komunicira s stranko neposredno. V slednjem primeru se zastopnik obvesti.

Člen 28

Splošne obveznosti ECB in strank nadzorniškega postopka ECB

1. Nadzorniški postopek ECB se lahko sproži po uradni dolžnosti ali na zahtevo stranke. Ob upoštevanju odstavka 3 ECB v vsakem nadzorniškem postopku ugotavlja dejstva, ki bodo pomembna pri sprejemanju njene končne odločitve, po uradni dolžnosti.
2. Pri presoji ECB upošteva vse relevantne okoliščine.
3. Ob upoštevanju prava Unije se od stranke zahteva, da sodeluje v nadzorniškem postopku ECB in pomaga pojasniti dejstva. V nadzorniškem postopku ECB, sproženem na zahtevo stranke, lahko ECB omeji ugotavljanje dejstev tako, da od stranke zahteva zagotovitev relevantnih informacij o dejstvih.

Člen 29

Dokazi v nadzorniških postopkih ECB

1. ECB za namene ugotavljanja dejanskega stanja zadeve uporabi tiste dokaze, ki jih po tehtnem premisleku šteje za ustrezne.
2. Stranke ob upoštevanju prava Unije pomagajo ECB pri ugotavljanju dejanskega stanja zadeve. Ob upoštevanju omejitev v zvezi postopki sankcioniranja po pravu Unije stranke zlasti po resnici navedejo dejstva, ki so jim znana.
3. ECB lahko določi rok, v katerem lahko stranke predložijo dokaze.

Člen 30

Priče in izvedenci v nadzorniških postopkih ECB

1. ECB lahko zasliši priče in izvedence, če meni, da je to potrebno.
2. Kadar ECB določi izvedenca, opredeli njegovo nalogo v dogovoru in določi rok, v katerem izvedenec predloži svoje poročilo.
3. Kadar ECB zasliši priče ali izvedence, so ti upravičeni do uveljavljanja povračila svojih potnih stroškov in dnevnic. Priče so upravičene do nadomestila za izgubljeni zaslužek, izvedenci pa do dogovorjene nagrade za svoje delo, potem ko predložijo svoja poročila. Nadomestilo se zagotovi v skladu z ustreznimi določbami, ki jih za nadomestila za priče oziroma za nagrajevanje izvedencev uporablja Sodišče Evropske unije.
4. ECB lahko zahteva, da so osebe, navedene v členu 11(1)(c) Uredbe o EMN, navzoče kot priče v prostorih ECB ali na katerem koli drugem mestu v sodelujoči državi članici, ki ga določi ECB. Kadar je oseba, navedena v členu 11(1)(c) Uredbe o EMN, pravna oseba, morajo biti fizične osebe, ki jo zastopajo, navzoče v skladu s prejšnjim stavkom.

Člen 31

Pravica do izjave

1. Preden lahko ECB sprejme na stranko naslovljeno nadzorniško odločitev ECB, ki bi škodljivo vplivala na pravice te stranke, mora imeti stranka možnost, da Evropski centralni banki poda pisno izjavo o dejstvih in ugovorih, pomembnih za nadzorniško odločitev ECB. ECB lahko da strankam možnost, če to šteje za primerno, da se o dejstvih in ugovorih, pomembnih za nadzorniško odločitev ECB, izjavijo na sestanku. V uradnem obvestilu, s katerim ECB da stranki možnost, da se izjavi, je treba navesti bistveno vsebino nameravane nadzorniške odločitve ECB ter bistvena dejstva in ugovore, s katerimi namerava ECB utemeljiti svojo odločitev. Določbe tega člena ne veljajo za oddelek 1 v poglavju III Uredbe o EMN.
2. Če ECB da stranki možnost, da se o dejstvih in ugovorih, pomembnih za nadzorniško odločitev ECB, izjavi na sestanku, odsotnost stranke ne more biti razlog za odložitev sestanka, razen v primeru ustrezno opravičene odsotnosti. Če stranka ustrezno opraviči svojo odsotnost, lahko ECB odloži sestanek ali da stranki možnost, da se o dejstvih in ugovorih, pomembnih za nadzorniško odločitev ECB, izjavi pisno. ECB pripravi pisni zapisnik sestanka, ki ga stranke podpišejo; stranke prejmejo izvod zapisnika.
3. Stranka mora načeloma imeti možnost, da se pisno izjavi v roku dveh tednov po prejemu dokumenta, v katerem so navedena dejstva in ugovori, s katerimi namerava ECB utemeljiti sprejetje nadzorniške odločitve ECB.
Na zaprosilo stranke lahko ECB rok ustrezno podaljša.
V posebnih okoliščinah lahko ECB rok skrajša na tri delovne dni. Rok se lahko skrajša na tri delovne dni v primerih, ki so navedeni v členih 14 in 15 Uredbe o EMN.
4. Ne glede na odstavek 3 in ob upoštevanju odstavka 5 lahko ECB sprejme na stranko naslovljeno nadzorniško odločitev ECB, ki bi neposredno in škodljivo vplivala na pravice te stranke, ne da bi stranki dala možnost, da se pred sprejetjem nadzorniške odločitve ECB izjavi o dejstvih in ugovorih, pomembnih za nadzorniško odločitev ECB, če se nujna odločitev zdi potrebna za to, da se prepreči nastanek večje škode za finančni sistem.
5. V primeru sprejetja nujne nadzorniške odločitve ECB v skladu z odstavkom 4 se da stranki možnost, da se pisno izjavi o dejstvih in ugovorih, pomembnih za nadzorniško odločitev ECB, brez nepotrebnega odlašanja po njenem sprejetju. Stranka mora načeloma imeti možnost, da se pisno izjavi v roku dveh tednov po prejemu nadzorniške odločitve ECB. Na zaprosilo stranke lahko ECB rok podaljša; rok ne sme biti daljši od šestih mesecev. ECB pregleda nadzorniško odločitev ECB ob upoštevanju strankinih pripomb in jo lahko potrdi, prekliče ali spremeni, lahko pa jo tudi prekliče in nadomesti z novo nadzorniško odločitvijo ECB.
6. Odstavka 4 in 5 se ne uporabljata za nadzorniške postopke ECB v zvezi s kaznimi po členu 18 Uredbe o EMN.

Člen 32

Vpogled v spise v nadzorniškem postopku ECB

1. V nadzorniških postopkih ECB je treba v celoti spoštovati pravico zadevnih strank do obrambe. V ta namen in po uvedbi nadzorniškega postopka ECB so stranke upravičene do vpogleda v spis ECB, ob upoštevanju zakonitega interesa pravnih in fizičnih oseb, ki niso zadevne stranke, zaradi varovanja njihovih poslovnih skrivnosti. Pravica do vpogleda v spis ne zajema zaupnih informacij. Pristojni nacionalni organi brez nepotrebnega odlašanja posredujejo ECB vsako zahtevo, ki jo prejmejo v zvezi z vpogledom v spise, povezane z nadzorniški postopki ECB.
2. Spise sestavljajo vsi dokumenti, ki jih ECB pridobi, pripravi ali zbere v nadzorniškem postopku ECB, ne glede na medij, na katerem so shranjeni.
3. Za namene tega člena zaupne informacije vključujejo zlasti:
 - (a) interne dokumente ECB ali pristojnega nacionalnega organa; in
 - (b) korespondenco med ECB in pristojnim nacionalnim organom ali med pristojnimi nacionalnimi organi.
4. Nobena določba v tem členu ne preprečuje ECB ali pristojnim nacionalnim organom, da razkrijejo in uporabijo informacije, ki so potrebne za dokazovanje kršitve.
5. ECB lahko določi naslednje načine vpogleda v spis, pri čemer ustrezno upošteva tehnične zmogljivosti strank:
 - (a) prek CD ROM-ov ali vseh drugih naprav za shranjevanje elektronskih podatkov, vključno s tistimi, ki bodo morda na razpolago v prihodnosti;
 - (b) s fotokopijami dostopnega spisa, ki se jim pošljejo po pošti;
 - (c) s pozivom, naj dostopni spis preučijo v prostorih ECB.

Poglavje 2

Nadzorniške odločitve ECB

Člen 33

Utemeljitev nadzorniških odločitev ECB

1. Ob upoštevanju odstavka 2 se nadzorniški odločitvi ECB priloži izjava o razlogih za to odločitev.
2. Izjava o razlogih vsebuje bistvena dejstva in pravne razloge, s katerimi ECB utemelji svojo odločitev.
3. Ob upoštevanju člena 31(4) ECB utemelji odločitev samo z dejstvi in ugovori, o katerih se je stranka lahko izjavila.

Člen 34

Odložilni učinek

Brez poseganja v člen 278 PDEU in člen 24(8) Uredbe o EMN lahko ECB odloči, da se uporaba nadzorniške odločitve ECB začasno odloži bodisi (a) z navedbo začasne odložitve v nadzorniški odločitvi bodisi (b) na zahtevo naslovnika nadzorniške odločitve v primerih, ko ni podana zahteva za pregled v Upravnem odboru za pregled.

Člen 35

Uradna obvestila o nadzorniških odločitvah ECB

1. ECB lahko stranko uradno obvesti o nadzorniški odločitvi (a) ustno, (b) z vročitvijo ali osebno izročitvijo izvoda nadzorniške odločitve, (c) s priporočeno pošto s povratnico, (d) s hitro kurirsko službo, (e) po faksu ali (f) elektronsko, v skladu z odstavkom 10.
2. Če se imenuje zastopnik, lahko ECB o nadzorniški odločitvi ECB uradno obvesti zastopnika. V teh primerih ECB ni dolžna o nadzorniški odločitvi ECB uradno obvestiti tudi nadzorovanega subjekta, ki ga ta zastopnik zastopa.
3. V primeru ustnega uradnega obvestila o nadzorniški odločitvi ECB se uradno obvestilo o odločitvi šteje za vročeno naslovníku, če je zaposleni v ECB obvestil (a) zadevno fizično osebo, v primeru fizične osebe, in (b) pooblaščenca pravne osebe za sprejemanje nadzorniške odločitve ECB, v primeru pravne osebe. V tem primeru se brez nepotrebne odlašanja po ustnem uradnem obvestilu naslovníku zagotovi pisni izvod nadzorniške odločitve ECB.
4. V primeru uradnega obvestila o nadzorniški odločitvi ECB, ki se pošlje s priporočeno pošto s povratnico, se uradno obvestilo o nadzorniški odločitvi ECB šteje za vročeno naslovníku deseti dan po izročitvi dopisa pošti, razen če je iz povratnice razvidno, da je bil dopis prejet na drug datum.
5. V primeru vročitve nadzorniške odločitve ECB s hitro kurirsko službo se uradno obvestilo o nadzorniški odločitvi ECB šteje za vročeno naslovníku deseti dan po izročitvi dopisa kurirski službi, razen če je iz dobavnice kurirske službe razvidno, da je bil dopis prejet na drug datum.
6. Odstavka 4 in 5 zahtevata, da se nadzorniška odločitev ECB naslovi na naslov, ki je primeren za vročitev (veljavni naslov). Veljavni naslov je:
 - (a) v primeru nadzorniškega postopka ECB, sproženega na zahtevo ali na podlagi vloge naslovnika nadzorniške odločitve ECB, je to naslov, ki ga navede naslovník v svoji zahtevi ali vlogi;
 - (b) v primeru nadzorovanega subjekta je to zadnji poslovni naslov glavne uprave, ki ga je nadzorovani subjekt sporočil ECB;
 - (c) v primeru fizične osebe je to zadnji naslov, sporočen ECB, če pa naslov ECB ni bil sporočen in je fizična oseba zaposleni, član vodstva ali delničar nadzorovanega subjekta, je to poslovni naslov nadzorovanega subjekta v skladu z (b).
7. Vsaka oseba, ki je stranka nadzorniškega postopka ECB, na zahtevo sporoči ECB veljaven naslov.

8. Če ima oseba sedež ali stalno prebivališče v državi, ki ni država članica, lahko ECB od stranke zahteva, da v razumnem časovnem obdobju imenuje pooblaščenega prejemnika, ki je rezident države članice ali ima poslovne prostore v državi članici. Če se na podlagi take zahteve pooblaščen prejemnik ne imenuje oziroma dokler pooblaščen prejemnik ni imenovan, se lahko vsa obvestila vročijo v skladu z odstavki 3 do 5 in 9 na tisti naslov stranke, ki je na voljo ECB.
9. Kadar je oseba, ki je naslovnik nadzorniške odločitve ECB, sporočila ECB številko faksa, jo lahko ECB uradno obvesti o nadzorniški odločitvi ECB tako, da po telefaksu pošlje kopijo nadzorniške odločitve ECB. Šteje se, da je naslovnik uradno obveščen o nadzorniški odločitvi ECB, če je ECB prejela zaključno poročilo o uspešni dostavi po telefaksu.
10. ECB lahko s sklepom, ki nima naslovnikov, določi merila, po katerih se lahko nadzorniška odločitev ECB vroči z elektronskimi sredstvi obveščanja. Tak sklep se objavi.

Naslov 3

Poročanje kršitev

Člen 36

Poročanje kršitev

Vsaka oseba v dobri veri lahko predloži poročilo neposredno ECB, če je iz utemeljenih razlogov prepričana, da bo poročilo pokazalo, da kreditne institucije, finančni holdingi, mešani finančni holdingi ali pristojni organi (vključno s samo ECB) kršijo pravne akte, navedene v členu 4(3) Uredbe o EMN.

Člen 37

Ustrezno varstvo poročil o kršitvah

1. Kadar oseba v dobri veri predloži poročilo o domnevnih kršitvah pravnih aktov, navedenih v členu 4(3) Uredbe o EMN, s strani nadzorovanih subjektov ali pristojnih organov, se poročilo obravnava kot varovano poročilo.
2. Vsi osebni podatki v zvezi z osebo, ki je predložila varovano poročilo, in osebo, ki je domnevno odgovorna za kršitev, se varujejo v skladu z veljavnim okvirom Unije za varstvo podatkov.
3. ECB ne sme razkriti identitete osebe, ki je predložila varovano poročilo, ne da bi prej pridobila izrecno soglasje te osebe, razen če tako razkritje zahteva sodna odločba v okviru nadaljnjih preiskav ali poznejših sodnih postopkov.

Člen 38

Postopki za upoštevanje poročil

1. ECB oceni vsa poročila, ki se nanašajo na pomembne nadzorovane subjekte, in poročila, ki se nanašajo na manj pomembne nadzorovane subjekte, v zvezi s kršitvami uredb ali sklepov ECB. Kadar pristojni nacionalni organi prejmejo ta poročila, jih posredujejo ECB, ne da bi sporočili identiteto osebe, ki je predložila poročilo, razen če ta oseba poda izrecno soglasje.
2. Brez poseganja v odstavek 1 ECB posreduje poročila, ki se nanašajo na manj pomemben nadzorovani subjekt, zadevnemu pristojnemu nacionalnemu organu, ne da bi sporočila identiteto osebe, ki je predložila poročilo, razen če ta oseba poda izrecno soglasje.
3. ECB izmenja informacije s pristojnimi nacionalnimi organi: (a) da oceni, ali so bila poročila poslana tako ECB kot zadevnemu pristojnemu nacionalnemu organu, in uskladi prizadevanja; ter (b) da se seznanijo z izidom upoštevanja poročil, posredovanih pristojnim nacionalnim organom.
4. ECB sama razumno presodi, kako bo ocenila prejeta poročila in katere ukrepe je treba sprejeti.
5. V primeru domnevnih kršitev s strani nadzorovanih subjektov zadevni nadzorovani subjekt na zahtevo zagotovi ECB vse informacije in dokumente, ki jih ECB zahteva, da bi lahko ocenila prejeta poročila.
6. V zvezi z domnevnimi kršitvami s strani pristojnih organov (razen ECB) ECB od zadevnega pristojnega organa zahteva, da predloži svoje pripombe o sporočenih dejstvih.
7. ECB v svojem letnem poročilu, kot je opisano v členu 20(2) Uredbe o EMN, zagotovi informacije o prejetih poročilih v skrajšani ali agregirani obliki, tako da posameznih nadzorovanih subjektov ali oseb ni mogoče ugotoviti.

DEL IV

**DOLOČITEV STATUSA NADZOROVANEGA SUBJEKTA KOT POMEMBNEGA ALI
MANJ POMEMBNEGA**

Naslov 1

Splošne določbe v zvezi z razvrstitvijo subjektov na pomembne ali manj pomembne

Člen 39

Razvrstitev posameznega nadzorovanega subjekta kot pomembnega

1. Nadzorovani subjekt se šteje za pomemben nadzorovani subjekt, če ECB tako določi v nadzorniški odločitvi ECB, naslovljeni na zadevni nadzorovani subjekt, po členih 43 do 49, pri čemer navede razloge za tako odločitev.
2. Nadzorovani subjekt preneha biti razvrščen kot pomemben nadzorovani subjekt, če ECB v nadzorniški odločitvi ECB, ki je naslovljena na subjekt in navaja razloge za tako odločitev, določi, da je subjekt manj pomemben nadzorovani subjekt ali da ni več nadzorovani subjekt.
3. Nadzorovani subjekt se lahko razvrsti kot pomemben nadzorovani subjekt na podlagi naslednjega:
 - (a) njegove velikosti, kot je določeno v skladu s členi 50 do 55 (v nadaljnjem besedilu: merilo velikosti);
 - (b) njegovega pomena za gospodarstvo Unije ali ene od sodelujočih držav članic, kot je določeno v skladu s členi 56 do 58 (v nadaljnjem besedilu: merilo pomena za gospodarstvo);
 - (c) njegovega pomena glede na čezmejne dejavnosti, kot je določeno v skladu s členoma 59 in 60 (v nadaljnjem besedilu: merilo čezmejnih dejavnosti);
 - (d) zahteve za neposredno javno finančno pomoč iz Evropskega mehanizma za stabilnost (EMS) ali prejema te pomoči, kot je določeno v skladu s členi 61 do 64 (v nadaljnjem besedilu: merilo neposredne javne finančne pomoči);
 - (e) dejstva, da je nadzorovani subjekt ena od treh najpomembnejših kreditnih institucij v sodelujoči državi članici, kot je določeno v skladu s členoma 65 in 66 (v nadaljnjem besedilu: merilo treh najpomembnejših kreditnih institucij).
4. Pomembne nadzorovane subjekte neposredno nadzira ECB, razen če posebne okoliščine utemeljujejo nadzor s strani zadevnega pristojnega nacionalnega organa v skladu z naslovom 9 v tem delu.
5. ECB neposredno nadzira tudi manj pomemben nadzorovani subjekt ali manj pomembno nadzorovano skupino po nadzorniški odločitvi ECB, sprejeti na podlagi člena 6(5)(b) Uredbe o EMN, kolikor bo ECB neposredno izvajala vsa ustrezna pooblastila iz člena 6(4) Uredbe o

EMN. Za namene EMN se tak manj pomemben nadzorovani subjekt ali manj pomembna nadzorovana skupine razvrsti kot pomemben nadzorovani subjekt oziroma pomembna nadzorovana skupina.

6. Pred sprejetjem odločitev iz tega člena se ECB posvetuje z zadevnimi pristojnimi nacionalnimi organi. O vsaki nadzorniški odločitvi ECB iz tega člena se uradno obvesti tudi zadevni pristojni nacionalni organ.

Člen 40

Razvrstitev nadzorovanih subjektov, ki so del skupine, kot pomembnih

1. Če je en ali več nadzorovanih subjektov del nadzorovane skupine, se merila za določitev pomembnosti določijo na najvišji ravni konsolidacije v sodelujočih državah članicah v skladu z določbami iz naslovov 3 do 7 v delu IV.
2. Vsak izmed nadzorovanih subjektov, ki sestavljajo nadzorovano skupino, se šteje kot pomemben nadzorovani subjekt v naslednjih okoliščinah:
 - (a) če nadzorovana skupina na najvišji ravni konsolidacije v sodelujočih državah članicah izpolnjuje merilo velikosti, merilo pomena za gospodarstvo ali merila čezmejnih dejavnosti;
 - (b) če eden izmed nadzorovanih subjektov, ki sestavljajo nadzorovano skupino, izpolnjuje merilo neposredne javne finančne pomoči;
 - (c) če je eden izmed nadzorovanih subjektov, ki sestavljajo nadzorovano skupino, ena izmed treh najpomembnejših kreditnih institucij v sodelujoči državi članici.
3. Kadar se nadzorovana skupina določi kot pomembna ali se določi, da ni več pomembna, ECB sprejme nadzorniško odločitev ECB o razvrstitvi subjekta kot pomembnega nadzorovanega subjekta ali o prenehanju razvrstitve subjekta kot pomembnega nadzorovanega subjekta ter določi datum začetka in konca neposrednega nadzora s strani ECB za vsak nadzorovani subjekt, ki sestavlja zadevno nadzorovano skupino, in sicer v skladu z merili in postopki iz člena 39.

Člen 41

Posebne določbe v zvezi s podružnicami kreditnih institucij s sedežem v nesodelujočih državah članicah

1. Vse podružnice, ki jih v isti sodelujoči državi članici odpre kreditna institucija s sedežem v nesodelujoči državi članici, se za namene te uredbe štejejo za en nadzorovani subjekt.
2. Podružnice, ki jih v različnih sodelujočih državah članicah odpre kreditna institucija s sedežem v nesodelujoči državi članici, se za namene te uredbe individualno obravnavajo kot ločeni nadzorovani subjekti.

3. Podružnice kreditne institucije s sedežem v nesodelujoči državi članici se pri ugotavljanju, ali izpolnjujejo merila iz člena 6(4) Uredbe o EMN, ocenijo individualno kot ločeni nadzorovani subjekti in ločeno od podrejenih družb iste kreditne institucije. To ne vpliva na odstavek 1.

Člen 42

Posebne določbe v zvezi s podrejenimi družbami kreditnih institucij s sedežem v nesodelujočih državah članicah in tretjih državah

1. Podrejene družbe, ki jih v eni ali več sodelujočih državah članicah ustanovi kreditna institucija, ki ima glavno upravo v nesodelujoči državi članici ali tretji državi, se pri ugotavljanju, ali je izpolnjeno katero od meril iz člena 6(4) Uredbe o EMN, ocenijo ločeno od podružnic te kreditne institucije.
2. Podrejene družbe, ki: (a) imajo sedež v sodelujoči državi članici, (b) pripadajo skupini, katere nadrejena oseba ima glavno upravo v nesodelujoči državi članici ali tretji državi, in (c) ne pripadajo nadzorovani skupini v sodelujočih državah članicah, se pri ugotavljanju, ali je izpolnjeno katero od meril iz člena 6(4) Uredbe o EMN, ocenijo ločeno.

Naslov 2

Postopek za razvrstitev nadzorovanih subjektov kot pomembnih nadzorovanih subjektov

Poglavje 1

Razvrstitev nadzorovanega subjekta kot pomembnega

Člen 43

Preverjanje statusa nadzorovanega subjekta

1. Razen če je v tej uredbi določeno drugače, ECB najmanj enkrat letno preveri, ali pomemben nadzorovani subjekt ali pomembna nadzorovana skupina še izpolnjuje katero od meril iz člena 6(4) Uredbe o EMN.
2. Razen če je v tej uredbi določeno drugače, vsak pristojni nacionalni organ najmanj enkrat letno preveri, ali manj pomemben nadzorovani subjekt ali manj pomembna nadzorovana skupina še izpolnjuje katero od meril iz člena 6(4) Uredbe o EMN. V primeru manj pomembne nadzorovane skupine to preverjanje opravi zadevni pristojni nacionalni organ sodelujoče države članice, v kateri ima sedež nadrejena oseba, določena na najvišji ravni konsolidacije v sodelujočih državah članicah.
3. ECB lahko kadar koli po prejemu ustreznih informacij preveri, (a) ali nadzorovani subjekt izpolnjuje katero od meril iz člena 6(4) Uredbe o EMN in (b) ali pomemben nadzorovani subjekt ne izpolnjuje več nobenega izmed meril iz člena 6(4) Uredbe o EMN.

4. Če pristojni nacionalni organ oceni, da manj pomemben nadzorovani subjekt ali manj pomembna nadzorovana skupina izpolnjuje katero od meril iz člena 6(4) Uredbe o EMN, o tem brez nepotrebne obvesti ECB.
5. Na zahtevo ECB ali pristojnega nacionalnega organa ECB in zadevni pristojni nacionalni organ sodelujeta pri ugotavljanju, ali je v zvezi z nadzorovanim subjektom ali nadzorovano skupino izpolnjeno katero od meril iz člena 6(4) Uredbe o EMN.
6. Če se ECB odloči (a) za prevzem neposrednega nadzora nad nadzorovanim subjektom ali nadzorovano skupino ali (b) za končanje neposrednega nadzora ECB nad nadzorovanim subjektom ali nadzorovano skupino, ECB in zadevni pristojni nacionalni organ sodelujeta, da se zagotovi nemoten prehod nadzorniških pristojnosti. Zlasti zadevni pristojni nacionalni organ pripravi poročilo o preteklem nadzoru in profilu tveganosti nadzorovanega subjekta, kadar ECB prevzame neposredni nadzor nad nadzorovanim subjektom, ECB pa enako poročilo pripravi, kadar zadevni pristojni nacionalni organ postane pristojen za nadzor nad zadevnim subjektom.
7. ECB določi, ali je nadzorovani subjekt ali nadzorovana skupina pomembna, z uporabo meril iz člena 6(4) Uredbe o EMN, in sicer po vrstnem redu, ki je določen v navedeni uredbi: (a) velikost; (b) pomen za gospodarstvo Unije ali ene od sodelujočih držav članic; (c) obseg čezmejnih dejavnosti; (d) zahteva za javno finančno pomoč neposredno iz EMS ali prejem te pomoči; (e) dejstvo, da gre za eno izmed treh najpomembnejših kreditnih institucij v sodelujoči državi članici.

Člen 44

Postopek za določitev pomembnosti nadzorovanega subjekta

1. ECB v časovnem okviru iz člena 45 vsak zadevni nadzorovani subjekt uradno pisno obvesti o nadzorniški odločitvi ECB, s katero nadzorovani subjekt ali nadzorovano skupino razvrsti kot pomemben nadzorovani subjekt oziroma kot pomembno nadzorovano skupino, ter to odločitev pošlje tudi zadevnemu pristojnemu nacionalnemu organu.
2. Za nadzorovane subjekte, ki jih ECB uradno ne obvesti po odstavku 1, se kot uradno obvestilo o njihovi razvrstitvi kot manj pomembne uporabi seznam iz člena 49(2).
3. ECB da vsakemu zadevnemu nadzorovanemu subjektu možnost, da pred sprejetjem nadzorniške odločitve ECB po odstavku 1 predloži pisna stališča.
4. Poleg tega da ECB zadevnim pristojnim nacionalnim organom v skladu s členom 39(6) možnost, da predložijo pisne ugotovitve in pripombe, ECB pa jih ustrezno upošteva.
5. Nadzorovani subjekt ali nadzorovana skupina se razvrsti kot pomemben nadzorovani subjekt ali pomembna nadzorovana skupina z datumom uradnega obvestila o nadzorniški odločitvi ECB, ki določa, da gre za pomemben nadzorovani subjekt oziroma za pomembno nadzorovano skupino.

Poglavje 2

Začetek in konec neposrednega nadzora ECB

Člen 45

Začetek neposrednega nadzora ECB

1. ECB v nadzorniški odločitvi ECB določi datum, na katerega prevzame neposredni nadzor nad nadzorovanim subjektom, ki je razvrščen kot pomemben nadzorovani subjekt. Ta odločitev je lahko ista odločitev, kot je navedena v členu 44(1). Ob upoštevanju odstavka 2 ECB uradno obvesti o tej odločitvi vsak zadevni nadzorovani subjekt najmanj en mesec pred datumom, na katerega prevzame neposredni nadzor.
2. Če ECB prevzame neposredni nadzor nad nadzorovanim subjektom ali nadzorovano skupino na podlagi zahteve za neposredno javno finančno pomoč iz EMS ali prejema te pomoči, o odločitvi iz odstavka 1 pravočasno uradno obvesti vsak zadevni nadzorovani subjekt, najmanj pa en teden pred datumom, na katerega prevzame neposredni nadzor.
4. ECB pošlje izvode odločitev iz odstavka 1 zadevnim pristojnim nacionalnim organom.
5. ECB prevzame neposredni nadzor nad nadzorovanim subjektom najpozneje 12 mesecev po datumu, na katerega ECB uradno obvesti ta nadzorovani subjekt o nadzorniški odločitvi ECB po členu 44(1).

Člen 46

Konec neposrednega nadzora ECB

1. Kadar ECB določi, da bo se bo končal njen neposredni nadzor nad nadzorovanim subjektom ali nadzorovano skupino, izda nadzorniško odločitev ECB za vsak zadevni nadzorovani subjekt, v kateri navede datum in razloge za končanje neposrednega nadzora. ECB sprejme tako odločitev najmanj en mesec pred datumom, na katerega se bo končal njen neposredni nadzor. ECB pošlje izvod te odločitve tudi zadevnim pristojnim nacionalnim organom.
2. Pred izdajo odločitve po odstavku 1 lahko zadevni nadzorovani subjekti predložijo pisna stališča.
3. Katera koli nadzorniška odločitev ECB, v kateri je naveden datum, na katerega se bo končal neposredni nadzor ECB nad nadzorovanim subjektom, se lahko izda skupaj z odločitvijo, s katero se ta nadzorovani subjekt razvrsti kot manj pomemben.

Člen 47

Razlogi za končanje neposrednega nadzora ECB

1. V primeru pomembnega nadzorovanega subjekta, ki se razvrsti kot tak na podlagi (a) velikosti, (b) pomena za gospodarstvo Unije ali ene od sodelujočih držav članic ali (c) obsega čezmejnih

dejavnosti ali ker je del nadzorovane skupine, ki izpolnjuje vsaj enega od teh meril, ECB sprejme nadzorniško odločitev ECB, s katero preneha njegova razvrstitev kot pomemben nadzorovani subjekt in se konča neposredni nadzor, če v treh zaporednih koledarskih letih posamezni nadzorovani subjekt ali nadzorovana skupina, ki ji nadzorovani subjekt pripada, ne izpolnjuje nobenega izmed zgornjih meril iz člena 6(4) Uredbe o EMN.

2. V primeru nadzorovanega subjekta, ki se razvrsti kot pomemben na podlagi zahteve za neposredno javno finančno pomoč iz EMS v zvezi s (a) samim subjektom, (b) nadzorovano skupino, ki ji nadzorovani subjekt pripada, ali (c) katerim koli nadzorovanim subjektom, ki pripada tej skupini in ki ni pomemben iz drugih razlogov, ECB sprejme nadzorniško odločitev ECB, s katero preneha njegova razvrstitev kot pomemben nadzorovani subjekt in se konča neposredni nadzor, če je bila neposredna javna finančna pomoč zavržena, v celoti vrnjena ali je prenehala. Taka odločitev se lahko v primeru vračila ali prenehanja neposredne javne finančne pomoči sprejme samo v treh koledarskih letih po popolnem vračilu ali prenehanju neposredne javne finančne pomoči.
3. V primeru nadzorovanega subjekta, ki se razvrsti kot pomemben na podlagi tega, da gre za eno izmed treh najpomembnejših kreditnih institucij v sodelujoči državi članici, kot je določeno v skladu s členoma 65 in 66, ali da pripada nadzorovani skupini take kreditne institucije, in ki ni pomemben iz drugih razlogov, ECB sprejme nadzorniško odločitev ECB, s katero preneha njegova razvrstitev kot pomemben nadzorovani subjekt in se konča neposredni nadzor, če v treh zaporednih koledarskih letih zadevni nadzorovani subjekt ni bil ena izmed treh najpomembnejših kreditnih institucij v sodelujoči državi članici.
4. V primeru nadzorovanega subjekta, ki ga ECB neposredno nadzira po nadzorniški odločitvi ECB, sprejeti na podlagi člena 6(5)(b) Uredbe o EMN, in ki ni pomemben iz drugih razlogov, ECB sprejme nadzorniško odločitev ECB, s katero se konča neposredni nadzor ECB, če po njeni razumni presoji neposredni nadzor ni več potreben za zagotovitev skladne uporabe visokih nadzornih standardov.

Člen 48

Tekoči postopki

1. Če bo prišlo do spremembe pristojnosti med ECB in pristojnim nacionalnim organom, organ, katerega pristojnost bo prenehala (v nadaljnjem besedilu: organ, katerega pristojnost preneha), obvesti organ, ki bo postal pristojen (v nadaljnjem besedilu: organ, ki prevzame nadzor), o katerem koli formalno sproženem nadzorniškem postopku, v katerem je treba sprejeti odločitev. Organ, katerega pristojnost preneha, te informacije zagotovi takoj, ko izve za prihajajočo spremembo pristojnosti. Organ, katerega pristojnost preneha, kontinuirano posodablja te informacije, in sicer praviloma mesečno, kadar je treba o nadzorniškem postopku poročati nove informacije. Organ, ki prevzame nadzor, lahko v ustrezno utemeljenih primerih dopusti manj

pogosto poročanje. Nadzorniški postopek za namen členov 48 in 49 pomeni nadzorniški postopek ECB ali nadzorniški postopek pristojnega nacionalnega organa.

Pred spremembo pristojnosti se organ, katerega pristojnost preneha, poveže z organom, ki prevzame nadzor, brez nepotrebne odlašanja po formalni sprožitvi katerega koli novega nadzorniškega postopka, v katerem je treba sprejeti odločitev.

2. Če se nadzorniška pristojnost spremeni, si organ, katerega pristojnost preneha, prizadeva, da vse tekoče nadzorniške postopke, v katerih je treba sprejeti odločitev, konča pred datumom, na katerega nastopi sprememba nadzorniške pristojnosti.
3. Če formalno sproženega nadzorniškega postopka, v katerem je treba sprejeti odločitev, ni mogoče končati pred datumom, na katerega nastopi sprememba nadzorniške pristojnosti, ostane organ, katerega pristojnost preneha, še naprej pristojen za končanje takega tekočega nadzorniškega postopka. V ta namen organ, katerega pristojnost preneha, tudi obdrži vsa ustrezna pooblastila, dokler se nadzorniški postopek ne konča. Organ, katerega pristojnost preneha, konča zadevni tekoči nadzorniški postopek v skladu z veljavnim pravom na podlagi obdržanih pooblastil. Organ, katerega pristojnost preneha, obvesti organ, ki prevzame nadzor, preden sprejme katero koli odločitev v nadzorniškem postopku, ki še ni bila sprejeta pred spremembo pristojnosti. Organu, ki prevzame nadzor, pošlje izvod sprejete odločitve in vse ustrezne dokumente v zvezi s to odločitvijo.
4. Z odstopanjem od odstavka 3 se lahko ECB v enem mesecu od prejema informacij, ki so potrebne za dokončanje njenega ocenjevanja zadevnega formalno sproženega nadzorniškega postopka, in po posvetovanju z zadevnim pristojnim nacionalnim organom odloči, da prevzame zadevni nadzorniški postopek. Če je iz razlogov, ki jih določa nacionalno pravo, nadzorniška odločitev ECB potrebna pred iztekom obdobja ocenjevanja, navedenega v prejšnjem stavku, pristojni nacionalni organ zagotovi ECB potrebne informacije in določi zlasti časovni okvir, v katerem mora ECB odločiti, ali namerava prevzeti postopek ali ne. Kadar ECB prevzame nadzorniški postopek, o tej odločitvi uradno obvesti zadevni pristojni nacionalni organ in stranke.
5. ECB in zadevni pristojni nacionalni organ sodelujeta v zvezi s končanjem katerega koli tekočega postopka in si lahko v ta namen izmenjata vse ustrezne informacije.
6. Ta člen se ne uporablja za skupne postopke.

Poglavje 3

Seznam nadzorovanih subjektov

Člen 49

Objava

1. ECB objavi seznam, ki vsebuje ime vsakega nadzorovanega subjekta ali nadzorovane skupine, ki je pod neposrednim nadzorom ECB, in konkretno pravno podlago za tak neposredni nadzor. Seznam vsebuje, v primeru razvrstitve subjekta kot pomembnega na podlagi merila velikosti, skupno vrednost sredstev nadzorovanega subjekta ali nadzorovane skupine. ECB objavi tudi imena nadzorovanih subjektov, ki jih ECB kljub temu, da izpolnjujejo eno izmed meril iz člena 6(4) Uredbe EMN in bi se torej lahko opredelili kot pomembni, šteje za manj pomembne zaradi posebnih okoliščin v skladu z naslovom 9 v delu IV in jih zato ne nadzira neposredno.
2. ECB objavi seznam, ki vsebuje ime vsakega nadzorovanega subjekta, ki ga nadzira pristojni nacionalni organ, in ime zadevnega pristojnega nacionalnega organa.
3. Seznama iz odstavkov 1 in 2 se objavita elektronsko in sta dostopna na spletni strani ECB.
4. Seznama iz odstavkov 1 in 2 se posodabljata redno in najmanj vsako četrletje.

Naslov 3

Določitev pomembnosti na podlagi velikosti

Člen 50

Določitev pomembnosti na podlagi velikosti

1. Pomembnost ali nepomembnost nadzorovanega subjekta ali nadzorovane skupine na podlagi merila velikosti se določi ob upoštevanju skupne vrednosti sredstev.
2. Nadzorovani subjekt ali nadzorovana skupina se razvrsti kot pomemben nadzorovani subjekt ali pomembna nadzorovana skupina, če skupna vrednost sredstev presega 30 milijard EUR (v nadaljnjem besedilu: prag velikosti).

Člen 51

Osnova za določitev pomembnosti nadzorovanega subjekta na podlagi merila velikosti

1. Če je nadzorovani subjekt del nadzorovane skupine, se skupna vrednost sredstev določi na podlagi konsolidiranega bonitetnega poročanja ob koncu leta za nadzorovano skupino v skladu z veljavnim pravom.
2. Če skupnih sredstev ni mogoče določiti na podlagi podatkov iz odstavka 1, se skupna vrednost sredstev določi na podlagi najnovejših revidiranih konsolidiranih letnih računov, pripravljenih v

skladu z MSRP, če ti letni računi niso na voljo, pa na podlagi konsolidiranih letnih računov, pripravljenih v skladu z veljavnimi nacionalnimi računovodskimi predpisi.

3. Če nadzorovani subjekt ni del nadzorovane skupine, se skupna vrednost sredstev določi na podlagi individualnega bonitetnega poročanja ob koncu leta v skladu z veljavnim pravom.
4. Če skupnih sredstev ni mogoče določiti z uporabo podatkov iz odstavka 3, se skupna vrednost sredstev določi na podlagi najnovejših revidiranih letnih računov, pripravljenih v skladu z MSRP, kot se uporabljajo v Uniji v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta¹³, če ti letni računi niso na voljo, pa na podlagi letnih računov, pripravljenih v skladu z veljavnimi nacionalnimi računovodskimi predpisi.
5. Če je nadzorovani subjekt podružnica kreditne institucije s sedežem v nesodelujoči državi članici, se skupna vrednost sredstev določi na podlagi statističnih podatkov, ki se poročajo v skladu z Uredbo (ES) št. 25/2009 (ECB/2008/32).

Člen 52

Osnova za določitev pomembnosti na podlagi velikosti v posebnih ali izjemnih primerih

1. Če se v zvezi z manj pomembnim nadzorovanim subjektom izjemoma bistveno spremenijo okoliščine, ki so pomembne za določitev pomembnosti na podlagi merila velikosti, zadevni pristojni nacionalni organ preveri, ali je prag velikosti še vedno izpolnjen.

Če take spremembe nastopijo v zvezi s pomembnim nadzorovanim subjektom, ECB preveri, ali je prag velikosti še vedno izpolnjen.

Izjemne bistvene spremembe okoliščin, pomembnih za določitev pomembnosti na podlagi merila velikosti, vključujejo kar koli od naslednjega: (a) združitev dveh ali več kreditnih institucij, (b) prodajo ali prenos pomembnega poslovnega oddelka, (c) prenos delnic v kreditni instituciji, tako da več ne pripada nadzorovani skupini, kateri je pripadala pred prodajo, (d) končno odločitev o urejenem prenehanju nadzorovanega subjekta (ali skupine), (e) primerljive dejanske situacije.

2. Manj pomemben nadzorovani subjekt in, v primeru manj pomembne nadzorovane skupine, manj pomemben nadzorovani subjekt na najvišji ravni konsolidacije v sodelujočih državah članicah obvestita zadevni pristojni nacionalni organ o vsaki spremembi, kot je navedeno v odstavku 1.

Pomemben nadzorovani subjekt in, v primeru pomembne nadzorovane skupine, nadzorovani subjekt na najvišji ravni konsolidacije v sodelujočih državah članicah obvestita ECB o vsaki spremembi, kot je navedeno v odstavku 1.

¹³ Uredba (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov (UL L 243, 11.9.2002, str. 1).

3. Z odstopanjem od pravila treh let iz člena 47(1) in v primeru izjemnih sprememb okoliščin, kot je navedeno v odstavku 1, ECB po posvetovanju s pristojnimi nacionalnimi organi odloči, ali so vpleteni nadzorovani subjekti pomembni ali manj pomembni, in določi datum, od katerega opravlja nadzor ECB ali pristojni nacionalni organi.

Člen 53

Skupine konsolidiranih podjetij

1. Za namen določitve pomembnosti na podlagi merila velikosti nadzorovano skupino konsolidiranih podjetij sestavljajo vsa podjetja, ki jih je treba konsolidirati za bonitetne namene v skladu s pravom Unije.
2. Za namen določitve pomembnosti na podlagi merila velikosti nadzorovana skupina konsolidiranih podjetij vključuje podrejene družbe in podružnice v: (a) nesodelujočih državah članicah in (b) tretjih državah.

Člen 54

Metoda konsolidacije

Metoda konsolidacije je metoda konsolidacije, ki se uporablja v skladu s pravom Unije za bonitetne namene.

Člen 55

Metoda izračuna skupnih sredstev

Za namen določitve pomembnosti kreditne institucije na podlagi merila velikosti se »skupna vrednost sredstev« izpelje iz vrstice »skupna sredstva« v bilanci stanja, ki se pripravi v skladu s pravom Unije za bonitetne namene.

Naslov 4

Določitev pomembnosti na podlagi pomena za gospodarstvo Unije ali ene od sodelujočih držav članic

Člen 56

Prag pomena za nacionalno gospodarstvo

Nadzorovani subjekt s sedežem v sodelujoči državi članici ali nadzorovana skupina, katere nadrejena oseba ima sedež v sodelujoči državi članici, se razvrsti kot pomemben oziroma pomembna na podlagi pomena za gospodarstvo zadevne sodelujoče države članice, če je:

$A : B \geq 0,2$ (prag pomena za nacionalno gospodarstvo) in

$A \geq 5$ milijard EUR,

pri čemer je

- A skupna vrednost sredstev, določena v skladu s členi 51 do 55 za dano koledarsko leto, in
- B bruto domači proizvod po tržnih cenah, kot je opredeljeno v točki 8.89 Priloge A k Uredbi (EU) št. 547/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o Evropskem sistemu nacionalnih in regionalnih računov v Evropski uniji¹⁴ (ESR 2010) in kot ga objavi Eurostat za dano koledarsko leto.

Člen 57

Merila za določitev pomembnosti na podlagi pomena za gospodarstvo Unije ali ene od sodelujočih držav članic

1. ECB upošteva naslednja merila, zlasti pri ocenjevanju, ali je nadzorovani subjekt ali nadzorovana skupina pomemben oziroma pomembna za gospodarstvo Unije ali sodelujoče države članice iz razlogov, ki niso razlogi iz člena 56:
 - (a) pomembnost nadzorovanega subjekta ali nadzorovane skupine za določene gospodarske sektorje v Uniji ali sodelujoči državi članici;
 - (b) medsebojno povezanost nadzorovanega subjekta ali nadzorovane skupine z gospodarstvom Unije ali sodelujoče države članice;
 - (c) zamenljivost nadzorovanega subjekta ali nadzorovane skupine kot udeleženca na trgu in ponudnika storitev strankam;
 - (d) poslovno, strukturno in operativno kompleksnost nadzorovanega subjekta ali nadzorovane skupine.
2. Ustrezno se uporablja člen 52(3).

Člen 58

Določitev pomembnosti na podlagi pomena za gospodarstvo ene od sodelujočih držav članic na zahtevo pristojnega nacionalnega organa

1. Pristojni nacionalni organ lahko ECB uradno obvesti, da nadzorovani subjekt šteje za pomembnega v zvezi z domačim gospodarstvom.
2. ECB oceni uradno obvestilo pristojnega nacionalnega organa na podlagi meril iz člena 57(1).
3. Ustrezno se uporablja člen 57.

¹⁴ UL L 174, 26.6.2013, str. 1

Naslov 5

Določitev pomembnosti na podlagi obsega čezmejnih dejavnosti

Člen 59

Merila za določitev pomembnosti na podlagi obsega čezmejnih dejavnosti nadzorovane skupine

1. ECB lahko šteje nadzorovano skupino za pomembno na podlagi njenih čezmejnih dejavnosti samo, kadar je nadrejena oseba nadzorovane skupine v več kakor eni drugi sodelujoči državi članici ustanovila podrejene družbe, ki so tudi same kreditne institucije.
2. ECB lahko šteje nadzorovano skupino za pomembno na podlagi njenih čezmejnih dejavnosti samo, če je:
 - (a) razmerje med njenimi čezmejnimi sredstvi in skupnimi sredstvi nad 10 %; ali
 - (b) razmerje med njenimi čezmejnimi obveznostmi in skupnimi obveznostmi nad 10 %.
3. Ustrezno se uporablja člen 52(3).

Člen 60

Čezmejna sredstva in obveznosti

1. »Čezmejna sredstva« v okviru nadzorovane skupine pomenijo del skupnih sredstev, v zvezi s katerimi je nasprotna stranka kreditna institucija ali druga pravna ali fizična oseba, ki se nahaja v sodelujoči državi članici, ki ni država članica, v kateri ima nadrejena oseba zadevne nadzorovane skupine glavno upravo.
2. »Čezmejne obveznosti« v okviru nadzorovane skupine pomenijo del skupnih obveznosti, v zvezi s katerimi je nasprotna stranka kreditna institucija ali druga pravna ali fizična oseba, ki se nahaja v sodelujoči državi članici, ki ni država članica, v kateri ima nadrejena oseba zadevne nadzorovane skupine glavno upravo.

Naslov 6

Določitev pomembnosti na podlagi zahteve za javno finančno pomoč iz EMS ali prejema te pomoči

Člen 61

Zahteva za neposredno javno finančno pomoč iz EMS ali prejem te pomoči

1. Neposredna javna finančna pomoč nadzorovanemu subjektu se zahteva, kadar član EMS vloži zahtevo za finančno pomoč, ki naj jo EMS odobri temu subjektu v skladu z odločitvijo Sveta guvernerjev EMS po členu 19 Pogodbe o ustanovitvi Evropskega mehanizma za stabilnost v zvezi z neposredno dokapitalizacijo kreditne institucije in v skladu z instrumenti, sprejetimi na podlagi te odločitve.

2. Kreditna institucija je prejela neposredno javno finančno pomoč, kadar je prejela finančno pomoč na podlagi odločitve in instrumentov iz odstavka 1.

Člen 62

Obveznost pristojnih nacionalnih organov, da obvestijo ECB o morebitni zahtevi za javno finančno pomoč ali prejemu te pomoči s strani manj pomembnega nadzorovanega subjekta

1. Brez poseganja v obveznost iz člena 96, v skladu s katero se ECB obvesti o poslabšanju finančnega položaja manj pomembnega nadzorovanega subjekta, pristojni nacionalni organ obvesti ECB takoj, ko izve za morebitno potrebo po javni finančni pomoči za manj pomemben nadzorovani subjekt, ki naj se odobri na nacionalni ravni posredno iz EMS in/ali s strani EMS.
2. Pristojni nacionalni organ predloži ECB v preučitev svojo oceno finančnega položaja manj pomembnega nadzorovanega subjekta, preden jo predloži EMS, razen v ustrezno utemeljenih primerih nujnosti.

Člen 63

Začetek in konec neposrednega nadzora

1. Nadzorovani subjekt, v zvezi s katerim se zahteva neposredna javna finančna pomoč iz EMS ali ki je prejel neposredno javno finančno pomoč iz EMS, se razvrsti kot pomemben nadzorovani subjekt od datuma, na katerega se je v njegovem imenu zahtevala neposredna javna finančna pomoč.
2. Datum, na katerega ECB prevzame neposredni nadzor, se določi v nadzorniški odločitvi ECB v skladu z naslovom 2.
3. Ustrezno se uporablja člen 52(3).

Člen 64

Obseg

Če se neposredna javna finančna pomoč zahteva v zvezi z nadzorovanim subjektom, ki je del nadzorovane skupine, se vsi nadzorovani subjekti, ki so del te nadzorovane skupine, razvrstijo kot pomembni.

Naslov 7

Določitev pomembnosti na podlagi tega, da je nadzorovani subjekt ena od treh najpomembnejših kreditnih institucij v sodelujoči državi članici

Člen 65

Merila za določitev treh najpomembnejših kreditnih institucij v sodelujoči državi članici

1. Kreditna institucija ali nadzorovana skupina se razvrsti kot pomembna, če je ena od treh najpomembnejših kreditnih institucij ali nadzorovanih skupin v sodelujoči državi članici.
2. Za namene določitve treh najpomembnejših kreditnih institucij ali nadzorovanih skupin v sodelujoči državi članici ECB in zadevni pristojni nacionalni organ upoštevata velikost nadzorovanega subjekta oziroma nadzorovane skupine, kot je določeno v skladu s členi 50 do 55.

Člen 66

Postopek pregleda

1. V zvezi z vsako sodelujočo državo članico ECB do 1. oktobra vsakega koledarskega leta določi, ali je treba tri kreditne institucije ali nadzorovane skupine z nadrejeno osebo s sedežem v vsaki sodelujoči državi članici razvrstiti kot pomembne nadzorovane subjekte.
2. Na zahtevo ECB pristojni nacionalni organi obvestijo ECB o treh najpomembnejših kreditnih institucijah ali nadzorovanih skupinah s sedežem v njihovih sodelujočih državah članicah do 1. oktobra zadevnega koledarskega leta. Pristojni nacionalni organi določijo tri najpomembnejše kreditne institucije ali nadzorovane skupine na podlagi meril iz členov 50 do 55.
3. Za vsako od treh najpomembnejših kreditnih institucij ali nadzorovanih skupin v sodelujočih državah članicah zadevni pristojni nacionalni organ predloži ECB poročilo o preteklem nadzoru in profilu tveganosti v vsakem primeru, razen če je kreditna institucija ali nadzorovana skupina že razvrščena kot pomembna.

Po prejemu informacij iz odstavka 2 ECB opravi svojo lastno oceno. ECB lahko za ta namen od zadevnega pristojnega nacionalnega organa zahteva predložitve vseh relevantnih informacij.
4. Če se 1. oktobra danega leta ena ali več od treh najpomembnejših kreditnih institucij ali nadzorovanih skupin v sodelujoči državi članici ne razvrsti kot pomemben nadzorovani subjekt, ECB sprejme odločitev v skladu z naslovom 2 v zvezi s katero koli od treh najpomembnejših kreditnih institucij ali nadzorovanih skupin, ki ni razvrščena kot pomembna.
5. Ustrezno se uporablja člen 52(3).

Naslov 8

Odločitev ECB za neposredni nadzor nad manj pomembnimi nadzorovanimi subjekti po členu 6(5)(b) Uredbe o EMN

Člen 67

Merila za odločitev po členu 6(5)(b) Uredbe o EMN

1. ECB lahko po členu 6(5)(b) Uredbe o EMN z nadzorniško odločitvijo ECB kadar koli odloči, da bo neposredno nadzirala manj pomemben nadzorovani subjekt ali manj pomembno

nadzorovano skupino, kadar je to potrebno za zagotovitev skladne uporabe visokih nadzornih standardov.

2. Pred sprejetjem odločitve iz odstavka 1 ECB med drugim upošteva naslednje dejavnike:
 - (a) ali je manj pomemben nadzorovani subjekt ali manj pomembna nadzorovana skupina blizu izpolnjevanju enega izmed meril, vsebovanih v členu 6(4) Uredbe o EMN;
 - (b) medsebojno povezanost manj pomembnega nadzorovanega subjekta ali manj pomembne nadzorovane skupine z drugimi kreditnimi institucijami;
 - (c) ali je zadevni manj pomemben nadzorovani subjekt podrejena družba nadzorovanega subjekta, ki ima glavno upravo v nesodelujoči državi članici ali tretji državi in je ustanovil eno ali več podrejenih družb, ki so tudi kreditne institucije, ali eno ali več podružnic v sodelujočih državah članicah, od katerih ena ali več šteje kot pomembna;
 - (d) dejstvo, da pristojni nacionalni organ ni upošteval navodil ECB;
 - (e) dejstvo, da pristojni nacionalni organ ni spoštoval aktov, navedenih v prvem pododstavku člena 4(3) Uredbe o EMN;
 - (f) dejstvo, da je manj pomemben nadzorovani subjekt zahteval ali posredno prejel finančno pomoč iz EFSF ali EMS.

Člen 68

Postopek za pripravo odločitve po členu 6(5)(b) Uredbe o EMN na zahtevo pristojnega nacionalnega organa

1. ECB na zahtevo pristojnega nacionalnega organa oceni, ali je treba izvajati neposredni nadzor v skladu z Uredbo o EMN v zvezi z manj pomembnim nadzorovanim subjektom ali manj pomembno nadzorovano skupino zaradi zagotovitve skladne uporabe visokih nadzornih standardov.
2. V zahtevi pristojnega nacionalnega organa se navedejo: (a) manj pomemben nadzorovani subjekt ali manj pomembna nadzorovana skupna, v zvezi s katerim oziroma katero pristojni nacionalni organ meni, da bi morala ECB prevzeti neposredni nadzor, in (b) razlogi, iz katerih je nadzor ECB nad manj pomembnim nadzorovanim subjektom ali manj pomembno nadzorovano skupino potreben zaradi zagotovitve skladne uporabe visokih nadzornih standardov.
3. Zahtevi pristojnega nacionalnega organa se priloži poročilo o preteklem nadzoru in profilu tveganosti zadevnega manj pomembnega nadzorovanega subjekta ali manj pomembne nadzorovane skupine.
4. ECB se v primeru, če ne ugotovi zahtevi pristojnega nacionalnega organa, posvetuje z zadevnim pristojnim nacionalnim organom pred dokončno oceno, ali je nadzor ECB nad manj pomembnim nadzorovanim subjektom ali manj pomembno nadzorovano skupino potreben zaradi zagotovitve skladne uporabe visokih nadzornih standardov.

5. Če ECB odloči, da je neposredni nadzor ECB nad manj pomembnim nadzorovanim subjektom ali manj pomembno nadzorovano skupino potreben zaradi zagotovitve skladne uporabe visokih nadzornih standardov, sprejme nadzorniško odločitev ECB v skladu z naslovom 2.

Člen 69

Postopek za pripravo odločitev po členu 6(5)(b) Uredbe o EMN na lastno pobudo ECB

1. ECB lahko od pristojnega nacionalnega organa zahteva, da predloži poročilo o preteklem nadzoru in profilu tveganosti manj pomembnega nadzorovanega subjekta ali manj pomembne nadzorovane skupine. ECB določi datum, do katerega pričakuje predložitev takega poročila.
2. ECB se pred dokončno oceno, ali je nadzor ECB nad manj pomembnim nadzorovanim subjektom ali manj pomembno nadzorovano skupino potreben zaradi zagotovitve skladne uporabe visokih nadzornih standardov, posvetuje s pristojnim nacionalnim organom.
3. Če ECB sklene, da je neposredni nadzor ECB nad manj pomembnim nadzorovanim subjektom ali manj pomembno nadzorovano skupino potreben zaradi zagotovitve skladne uporabe visokih nadzornih standardov, sprejme nadzorniško odločitev ECB v skladu z naslovom 2.

Naslov 9

Posebne okoliščine, ki lahko upravičujejo razvrstitev nadzorovanega subjekta kot manj pomembnega, čeprav izpolnjuje merila pomembnosti

Člen 70

Posebne okoliščine, ki vodijo do razvrstitve pomembnega nadzorovanega subjekta kot manj pomembnega

1. Posebne okoliščine iz drugega in petega pododstavka člena 6(4) Uredbe o EMN (v nadaljnjem besedilu: posebne okoliščine) so podane, kadar obstajajo posebne dejanske okoliščine, zaradi katerih je razvrstitev nadzorovanega subjekta kot pomembnega neustrezna, ob upoštevanju ciljev in načel Uredbe o EMN in zlasti potrebe po zagotovitvi skladne uporabe visokih nadzornih standardov.
2. Pojem »posebne okoliščine« se mora razlagati ozko.

Člen 71

Ugotavljanje obstoja posebnih okoliščin

1. Obstoj posebnih okoliščin, ki upravičujejo razvrstitev subjekta, ki bi bil sicer pomemben nadzorovani subjekt, kot manj pomembnega, se ugotavlja v vsakem posameznem primeru in

posebej za zadevni nadzorovani subjekt ali nadzorovano skupino in ne za kategorije nadzorovanih subjektov.

2. Ustrezno se uporablja člen 40.
3. Ustrezno se uporabljajo člani 44 do 46 ter člena 48 in 49. ECB v nadzorniški odločitvi ECB navede razloge, ki so jo pripeljali do sklepa, da posebne okoliščine obstajajo.

Člen 72

Pregled

1. ECB ob podpori zadevnih pristojnih nacionalnih organov najmanj enkrat letno pregleda, ali posebne okoliščine v zvezi z nadzorovanim subjektom ali nadzorovano skupino, ki se zaradi posebnih okoliščin razvrsti kot manj pomemben oziroma manj pomembna, še vedno obstajajo.
2. Zadevni nadzorovani subjekt zagotovi vse informacije in dokumente, ki jih zahteva ECB, da lahko opravi pregled iz odstavka 1.
3. Če ECB meni, da posebne okoliščine ne obstajajo več, sprejme nadzorniško odločitev ECB, ki se naslovi na zadevni nadzorovani subjekt in v kateri se določi, da je subjekt pomemben in da posebne okoliščine ne obstajajo.
4. Ustrezno se uporablja naslov 2 v delu IV.

DEL V
SKUPNI POSTOPKI

Naslov 1

Sodelovanje v zvezi s prošnjo za izdajo dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije

Člen 73

Uradno obvestilo Evropski centralni banki o prošnji za izdajo dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije

1. Pristojni nacionalni organ, ki prejme prošnjo za izdajo dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije, ki naj bi imela sedež v sodelujoči državi članici, uradno obvesti ECB o prejemu take prošnje v 15 delovnih dneh.
2. Pristojni nacionalni organ obvesti ECB tudi o roku, v katerem je treba sprejeti odločitev o prošnji in o njej uradno obvestiti vlagatelja v skladu z upoštevanim nacionalnim pravom.
3. Če prošnja ni popolna, pristojni nacionalni organ na lastno pobudo ali na zahtevo ECB pozove vlagatelja k predložitvi zahtevanih dodatnih informacij. Pristojni nacionalni organ vse prejete dodatne informacije pošlje ECB v 15 delovnih dneh po prejemu.

Člen 74

Ocena prošenj s strani pristojnega nacionalnega organa

Pristojni nacionalni organ, kateremu se predloži prošnja, oceni, ali vlagatelj izpolnjuje vse pogoje za izdajo dovoljenja, določene v upoštevnem nacionalnem pravu države članice pristojnega nacionalnega organa.

Člen 75

Odločitve pristojnih nacionalnih organov o zavrnitvi prošnje

Pristojni nacionalni organi zavrnejo prošnje, ki ne izpolnjujejo pogojev za izdajo dovoljenja, določenih v upoštevnem nacionalnem pravu, in pošljejo izvod svoje odločitve Evropski centralni banki.

Člen 76

Osnutki odločitev pristojnih nacionalnih organov o izdaji dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije

1. Če pristojni nacionalni organ ugotovi, da prošnja izpolnjuje vse pogoje za izdajo dovoljenja, določene v upoštevnem nacionalnem pravu, pripravi osnutek odločitve, s katerim predlaga, naj

ECB izda vlagatelju dovoljenje za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije (v nadaljnjem besedilu: osnutek odločitve za izdajo dovoljenja).

2. Pristojni nacionalni organ zagotovi, da sta ECB in vlagatelj uradno obveščena o osnutku odločitve za izdajo dovoljenja najmanj 20 delovnih dni pred koncem najdaljšega obdobja ocenjevanja, ki ga določa upoštevno nacionalno pravo.
3. Pristojni nacionalni organ lahko predlaga, da se osnutku odločitve za izdajo dovoljenja priložijo priporočila, pogoji in/ali omejitve v skladu z nacionalnim pravom in pravom Unije. V takih primerih je pristojni nacionalni organ odgovoren za ocenjevanje skladnosti s pogoji in/ali omejitvami.

Člen 77

Ocena prošelj s strani ECB in izjave vlagateljev

1. ECB oceni prošnje na podlagi pogojev za izdajo dovoljenja, določenih v upoštevem pravu Unije. Če po njenem mnenju ti pogoji niso izpolnjeni, da ECB vlagatelju možnost, da se pisno izjavi o dejstvih in ugovorih, pomembnih za oceno, v skladu s členom 31.
2. Če je potreben sestanek in v vseh drugih ustrezno utemeljenih primerih, lahko ECB podaljša najdaljše obdobje za odločanje o prošnji v skladu s členom 14(3) Uredbe o EMN. O podaljšanju se vlagatelja uradno obvesti v skladu s členom 35 te uredbe.

Člen 78

Odločitve ECB o prošnjah

1. ECB sprejme odločitev o osnutku odločitve za izdajo dovoljenja, ki ga prejme od pristojnega nacionalnega organa, v 10 delovnih dneh, razen če je bila v skladu s členom 77(2) sprejeta odločitev o podaljšanju najdaljšega obdobja. ECB lahko osnutek odločitve za izdajo dovoljenja podpre in se tako strinja z izdajo dovoljenja ali pa osnutku odločitve za izdajo dovoljenja nasprotuje.
2. Odločitev ECB temelji na oceni prošnje, osnutku odločitve za izdajo dovoljenja in izjavah, ki jih poda vlagatelj po členu 77.
3. ECB sprejme odločitev o izdaji dovoljenja, če vlagatelj izpolnjuje vse pogoje za izdajo dovoljenja v skladu z upoštevem pravom Unije in nacionalnim pravom države članice, v kateri ima vlagatelj sedež.
4. Odločitev o izdaji dovoljenja pokriva vlagateljeve dejavnosti v vlogi kreditne institucije, kot je določeno v upoštevem nacionalnem pravu, ne da bi to posegalo v katere koli dodatne zahteve za izdajo dovoljenja na podlagi upoštevem nacionalnega prava za dejavnosti, ki niso dejavnosti sprejemanja vlog ali drugih vračljivih sredstev od javnosti in odobravanja kreditov za lasten račun.

Člen 79

Prenehanje veljavnosti dovoljenja

Dovoljenje preneha veljati v primerih, navedenih v členu 18(a) Direktive 2013/36/EU, kadar upoštevno nacionalno pravo tako določa.

Naslov 2

Sodelovanje v zvezi z odvzemom dovoljenja

Člen 80

Predlog pristojnih nacionalnih organov za odvzem dovoljenja

1. Če zadevni pristojni nacionalni organ meni, da je treba kreditni instituciji v skladu z upoštevним pravom Unije ali nacionalnim pravom v celoti ali delno odvzeti dovoljenje, vključno z odvzemom na zahtevo kreditne institucije, predloži ECB osnutek odločitve, s katerim predlaga odvzem dovoljenja (v nadaljnjem besedilu: osnutek odločitve o odvzemu dovoljenja), skupaj z vsemi ustreznimi podpornimi dokumenti.
2. Pristojni nacionalni organ sodeluje z nacionalnim organom, pristojnim za reševanje kreditnih institucij (v nadaljnjem besedilu: nacionalni organ za reševanje), v zvezi s katerim koli osnutkom odločitve o odvzemu dovoljenja, ki je relevanten za ta nacionalni organ za reševanje.

Člen 81

Ocena osnutka odločitve o odvzemu s strani ECB

1. ECB oceni osnutek odločitve o odvzemu dovoljenja brez nepotrebne odlašanja. Zlasti upošteva razloge nujnosti, ki jih navede pristojni nacionalni organ.
2. Uporablja se pravica do izjave, kot je določeno v členu 31.

Člen 82

Ocena na lastno pobudo ECB in posvetovanje s pristojnimi nacionalnimi organi

1. Če ECB izve za okoliščine, ki lahko upravičujejo odvzem dovoljenja, na lastno pobudo oceni, ali je v skladu z upoštevним pravom Unije dovoljenje treba odvzeti.
2. ECB se lahko kadar koli posvetuje z zadevnimi pristojnimi nacionalnimi organi. Če ECB namerava odvzeti dovoljenje, se posvetuje s pristojnim nacionalnim organom države članice, v kateri ima kreditna institucija sedež, najmanj 25 delovnih dni pred datumom, na katerega namerava sprejeti odločitev. V ustrezno utemeljenih nujnih primerih se lahko rok za posvetovanje skrajša na pet delovnih dni.

3. Če ECB namerava odvzeti dovoljenje, sporoči zadevnim pristojnim nacionalnim organom vse pripombe, ki jih je predložila kreditna institucija. Uporablja se pravica kreditne institucije do izjave, kot je določeno v členu 31.
4. ECB v zvezi s predlogom za odvzem dovoljenja sodeluje z nacionalnim organom za reševanje v skladu s členom 14(5) Uredbe o EMN. ECB obvesti pristojni nacionalni organ takoj po vzpostavitvi stika z nacionalnim organom za reševanje.

Člen 83

Odločitev ECB o odvzemu dovoljenja

1. ECB sprejme odločitev o odvzemu dovoljenja brez nepotrebnega odlašanja. Pri tem lahko sprejme ali zavrne zadevni osnutek odločitve o odvzemu dovoljenja.
2. ECB pri sprejemanju odločitve upošteva naslednje: (a) oceno okoliščin, ki upravičujejo odvzem; (b) kjer je primerno, osnutek odločitve o odvzemu dovoljenja, ki ga je pripravil pristojni nacionalni organ; (c) posvetovanje z zadevnim pristojnim nacionalnim organom in, kadar pristojni nacionalni organ ni nacionalni organ za reševanje, z nacionalnim organom za reševanje (skupaj s pristojnim nacionalnim organom: nacionalni organi); (d) vse pripombe, ki jih je predložila kreditna institucija po členih 81(2) in 82(3).
3. ECB pripravi tudi dokončen osnutek odločitve v primerih, opisanih v členu 85, če zadevni nacionalni organ za reševanje ne nasprotuje odvzemu dovoljenja ali če ECB ugotovi, da nacionalni organi niso izvedli ustreznih ukrepov, potrebnih za ohranitev finančne stabilnosti.

Člen 84

Postopek v primeru morebitnih ukrepov reševanja, ki jih sprejmejo nacionalni organi

1. Če nacionalni organ za reševanje uradno ugovarja nameri ECB, da odvzame dovoljenje, se ECB in nacionalni organ za reševanje dogovorita o časovnem obdobju, v katerem ECB ne bo izvedla odvzema dovoljenja. ECB z namenom sklenitve tega dogovora obvesti pristojni nacionalni organ takoj po vzpostavitvi stikov z nacionalnim organom za reševanje.
2. Po izteku dogovorjenega časovnega obdobja ECB oceni, ali namerava izvesti odvzem dovoljenja ali podaljšati dogovorjeno časovno obdobje v skladu s členom 14(6) Uredbe o EMN, pri čemer upošteva doseženi napredek. ECB se posvetuje z zadevnim pristojnim nacionalnim organom in nacionalnim organom za reševanje, če je ta različen od pristojnega nacionalnega organa. Pristojni nacionalni organ obvesti ECB o ukrepih, ki so jih ti organi sprejeli, in o svoji oceni posledic odvzema.
3. Če nacionalni organ za reševanje odvzemu dovoljenja ne ugovarja ali če ECB ugotovi, da nacionalni organi niso izvedli ustreznih ukrepov, potrebnih za ohranitev finančne stabilnosti, se uporablja člen 83.

Naslov 3

Sodelovanje v zvezi s pridobitvijo kvalificiranih deležev

Člen 85

Priglasitev pridobitve kvalificiranega deleža pri pristojnih nacionalnih organih

1. Pristojni nacionalni organ, ki prejme popolno priglasitev nameravane pridobitve kvalificiranega deleža v kreditni instituciji s sedežem v sodelujoči državi članici, o tem uradno obvesti ECB najpozneje pet delovnih dni po prejemu.
2. Pristojni nacionalni organ obvesti ECB tudi o datumu, do katerega je treba v skladu z upoštevним nacionalnim pravom vlagatelja uradno obvestiti o odločitvi, s katero se nasprotuje ali ne nasprotuje pridobitvi kvalificiranega deleža. Pristojni nacionalni organ uradno obvesti ECB, če mora prekiniti obdobje ocenjevanja zaradi zahteve za predložitev dodatnih informacij.

Člen 86

Ocena morebitnih pridobitev

1. Pristojni nacionalni organ, kateremu se priglasijo nameravana pridobitev kvalificiranega deleža v kreditni instituciji, oceni, ali morebitna pridobitev izpolnjuje vse pogoje, določene v upoštevнем pravu Unije in nacionalnem pravu. Po tej oceni pristojni nacionalni organ pripravi predlog odločitve za ECB o nasprotovanju ali nenasprotovanju pridobitvi.
2. Pristojni nacionalni organ predloži Evropski centralni banki predlog odločitve o nasprotovanju ali nenasprotovanju pridobitvi najmanj 15 delovnih dni pred iztekom zadevnega obdobja ocenjevanja, kot je opredeljeno v upoštevнем pravu Unije.

Člen 87

Odločitev ECB o pridobitvi

ECB se odloči, ali bo nasprotovala pridobitvi ali ne, na podlagi ocene predlagane pridobitve in predloga odločitve, ki ga pripravi pristojni nacionalni organ. Uporablja se pravica do izjave, kot je določeno v členu 31.

Naslov 4

Uradna obvestila o odločitvah v skupnih postopkih

Člen 88

Postopki za uradna obvestila o odločitvah

1. ECB brez nepotrebnega odlašanja uradno obvesti stranke v skladu s členom 35 o naslednjih odločitvah:
 - (a) odločitvi ECB o odvzemu dovoljenja kot kreditni instituciji;
 - (b) odločitvi ECB o pridobitvi kvalificiranega deleža v kreditni instituciji.
2. ECB brez nepotrebnega odlašanja uradno obvesti zadevni pristojni nacionalni organ o kateri koli naslednji odločitvi:
 - (a) odločitvi ECB o prošnji za izdajo dovoljenja kot kreditni instituciji;
 - (b) odločitvi ECB o odvzemu dovoljenja kot kreditni instituciji;
 - (c) odločitvi ECB o pridobitvi kvalificiranega deleža v kreditni instituciji.
3. Pristojni nacionalni organ uradno obvesti vlagatelja prošnje za izdajo dovoljenja o naslednjih odločitvah:
 - (a) osnutku odločitve za izdajo dovoljenja;
 - (b) odločitvi pristojnega nacionalnega organa o zavrnitvi prošnje za izdajo dovoljenja, kadar vlagatelj ne izpolnjuje pogojev za izdajo dovoljenja, določenih v upoštevem nacionalnem pravu;
 - (c) odločitvi ECB o nasprotovanju osnutku odločitve za izdajo dovoljenja, navedenem pod (a);
 - (d) odločitvi ECB o izdaji dovoljenja.
4. Pristojni nacionalni organ uradno obvesti zadevni nacionalni organ za reševanje o odločitvi ECB o odvzemu dovoljenja kot kreditni instituciji.

DEL VI
POSTOPKI ZA NADZOR NAD POMEMBNI MI NADZOROVANIMI SUBJEKTI

Naslov 1

Nadzor nad pomembnimi nadzorovanimi subjekti in pomoč pristojnih nacionalnih organov

Člen 89

Nadzor nad pomembnimi nadzorovanimi subjekti

ECB izvaja neposredni nadzor nad pomembnimi nadzorovanimi subjekti v skladu s postopki, določenimi v delu II, zlasti v zvezi z nalogami in sestavo skupnih nadzorniških skupin.

Člen 90

Vloga pristojnih nacionalnih organov pri nudenju pomoči ECB

1. Pristojni nacionalni organ pomaga ECB pri opravljanju njenih nalog pod pogoji, določenimi v Uredbi o EMN in v tej uredbi, in zlasti opravlja naslednje dejavnosti:
 - (a) predloži osnutke odločitev ECB v zvezi s pomembnimi nadzorovanimi subjekti s sedežem v njegovi sodelujoči državi članici, v skladu s členom 91;
 - (b) pomaga ECB pri pripravi in izvajanju vseh aktov, ki se nanašajo na izvajanje nalog, prenesenih na ECB z Uredbo o EMN, vključno z nudenjem pomoči pri dejavnostih preverjanja in vsakodnevnem ocenjevanju stanja pomembnega nadzorovanega subjekta;
 - (c) pomaga ECB pri izvrševanju njenih odločitev, pri čemer po potrebi uporabi pooblastila, navedena v tretjem pododstavku člena 9(1) in členu 11(2) Uredbe o EMN.
2. Pri nudenju pomoči ECB pristojni nacionalni organ upošteva navodila ECB v zvezi s pomembnimi nadzorovanimi subjekti.

Člen 91

Osnutki odločitev, ki jih pripravijo pristojni nacionalni organi in pošljejo ECB v preučitev

1. V skladu s členom 6(3) in členom 6(7)(b) Uredbe o EMN lahko ECB zahteva, da pristojni nacionalni organ pripravi osnutek odločitve v zvezi z izvajanjem nalog iz člena 4 Uredbe o EMN, ki se pošlje ECB v preučitev.

V zahtevi se navede rok, v katerem je treba osnutek odločitve poslati ECB.
2. Pristojni nacionalni organ lahko tudi na lastno pobudo pošlje osnutek odločitve v zvezi s pomembnim nadzorovanim subjektom v preučitev ECB prek skupne nadzorniške skupine.

Člen 92

Izmenjava informacij

ECB in pristojni nacionalni organi si brez nepotrebnega odlašanja izmenjajo informacije v zvezi s pomembnimi nadzorovanimi subjekti, kadar zanesljivo kaže, da tem pomembnim nadzorovanim subjektom ni več mogoče zaupati, da bodo izpolnili svoje obveznosti do upnikov, in da zlasti ne morejo več zagotavljati jamstva za sredstva, ki so jim jih zaupali vlagatelji, ali kadar zanesljivo kaže na obstoj okoliščin, ki bi lahko privedle do ugotovitve, da zadevna kreditna institucija ni sposobna vrniti vlog, kot je navedeno v členu 1(3)(i) Direktive 94/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁵. Tako ravnajo pred sprejetjem odločitve, ki se nanaša na to ugotovitev.

Naslov 2

Skladnost z zahtevami glede sposobnosti in primernosti oseb, odgovornih za upravljanje kreditnih institucij

Člen 93

Ocena primernosti članov upravljalnih organov v pomembnih nadzorovanih subjektih

1. Za zagotovitev, da imajo institucije robustne ureditve upravljanja, in brez poseganja v upoštevno pravo Unije in nacionalno pravo ter del V pomemben nadzorovani subjekt uradno obvesti zadevni pristojni nacionalni organ o vsaki spremembi članstva v svojih upravljalnih organih v vodstvenih in nadzornih funkcijah (v nadaljnjem besedilu: vodstvo) v smislu členov 3(1)(7) in 3(2) Direktive 2013/36/EU, vključno s podaljšanjem mandata članov vodstva. Zadevni pristojni nacionalni organ uradno obvesti ECB o vsaki taki spremembi brez nepotrebnega odlašanja in ji sporoči rok, v katerem je treba sprejeti odločitev in jo uradno sporočiti v skladu z upoštevanim nacionalnim pravom.
2. Da bi ECB lahko ocenila primernost članov vodstva pomembnih nadzorovanih subjektov, ima nadzorniška pooblastila, ki jih imajo pristojni organi po upoštevem pravu Unije in nacionalnem pravu.

Člen 94

Stalno preverjanje primernosti članov vodstva

1. Pomemben nadzorovani subjekt obvesti zadevni pristojni nacionalni organ o vseh novih dejstvih, ki lahko vplivajo na prvotno oceno primernosti, ali katerem koli drugem vprašanju, ki bi lahko vplivalo na primernost člana vodstva, brez nepotrebne odlašanja po tem, ko nadzorovani subjekt ali zadevni član vodstva izve za taka dejstva ali vprašanja. Zadevni

¹⁵ Direktiva 94/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 1994 o sistemih zajamčenih vlog (UL L 135, 31.5.1994, str. 5).

pristojni nacionalni organ uradno obvesti ECB o takih novih dejstvih ali vprašanjih brez nepotrebnega odlašanja.

2. ECB lahko začne novo ocenjevanje na podlagi novih dejstev ali vprašanj iz odstavka 1 ali če izve za katera koli nova dejstva, ki lahko vplivajo na prvotno oceno zadevnega člana vodstva, ali katero koli drugi vprašanje, ki bi lahko vplivalo na primernost člana vodstva. ECB nato odloči o ustreznem ukrepanju v skladu z upoštevnim pravom Unije in nacionalnim pravom ter o takem ukrepanju brez nepotrebnega odlašanja obvesti zadevni pristojni nacionalni organ.

Naslov 3

Drugi postopki, ki jih morajo upoštevati pomembni nadzorovani subjekti

Člen 95

Zahteve, uradna obvestila ali vloge pomembnih nadzorovanih subjektov

1. Ne da bi to posegalo v posebne postopke, določene zlasti v delu V, in v običajno sodelovanje s pristojnim nacionalnim organom, pomemben nadzorovani subjekt naslovi na ECB vse svoje zahteve, uradna obvestila ali vloge, ki se nanašajo na izvajanje nalog, prenesenih na ECB.
2. ECB da vsako tako zahtevo, uradno obvestilo ali vlogo na voljo zadevnemu pristojnemu nacionalnemu organu in lahko od pristojnega nacionalnega organa zahteva, da pripravi osnutek odločitve v skladu s členom 91.
3. V primeru, da v primerjavi z odobritvijo, dano v zvezi s prvotno zahtevo, uradnim obvestilom ali vlogo, pride do bistvenih sprememb, pomemben nadzorovani subjekt naslovi novo zahtevo, uradno obvestilo ali vlogo na ECB v skladu s postopkom iz odstavka 1.

DEL VII

POSTOPKI ZA NADZOR NAD MANJ POMEMBNI MI NADZOROVANIMI SUBKJEKTI

Naslov 1

Uradna obvestila o pomembnih nadzorniških postopkih pristojnih nacionalnih organov in pomembnih osnutkih nadzorniških odločitev, ki jih pristojni nacionalni organi pošljejo ECB

Člen 96

Poslabšanje finančnega položaja manj pomembnega nadzorovanega subjekta

Pristojni nacionalni organi obvestijo ECB, ko se položaj katerega koli manj pomembnega nadzorovanega subjekta hitro in znatno poslabša, še posebej če bi tako poslabšanje lahko vodilo do zahteve za neposredno ali posredno finančno pomoč iz EMS, ne da bi to posegalo v uporabo člena 62.

Člen 97

Uradna obvestila o pomembnih nadzorniških postopkih pristojnih nacionalnih organov, ki jih pristojni nacionalni organi pošljejo ECB

1. Da se ECB omogoči izvajanje nadzora nad delovanjem sistema, kot je določeno v členu 6(5)(c) Uredbe o EMN, pristojni nacionalni organi zagotovijo ECB informacije, ki se nanašajo na pomembne nadzorniške postopke pristojnih nacionalnih organov v zvezi z manj pomembnimi nadzorovanimi subjekti. ECB opredeli splošna merila, zlasti ob upoštevanju tveganosti in potencialnega vpliva na domači finančni sistem zadevnega manj pomembnega nadzorovanega subjekta, na podlagi katerih se določi, katere informacije se uradno sporočijo za katere manj pomembne nadzorovane subjekte. Pristojni nacionalni organi sporočijo informacije vnaprej ali v ustrezno utemeljenih primerih nujnosti istočasno z uvedbo postopka.
2. Pomembni nadzorniški postopki pristojnih nacionalnih organov iz odstavka 1 obsegajo:
 - (a) odstavitev članov uprav v manj pomembnih nadzorovanih subjektih in imenovanje posebnega vodstva, ki prevzame upravljanje manj pomembnih nadzorovanih subjektov; in
 - (b) postopke, ki pomembno vplivajo na manj pomemben nadzorovani subjekt.
3. Poleg zahtev za predložitev informacij, ki jih določi ECB v skladu s tem členom, lahko ECB od pristojnih nacionalnih organov kadar koli zahtevainformacije o njihovem izvajanju nalog v zvezi z manj pomembnimi nadzorovanimi subjekti.
4. Poleg zahtev za predložitev informacij, ki jih določi ECB v skladu s tem členom, pristojni nacionalni organi na lastno pobudo uradno obvestijo ECB o katerem koli drugem nadzorniškem postopku pristojnega nacionalnega organa:
 - (a) ki je po njihovem mnenju pomemben in v zvezi s katerim želijo stališče ECB; ali

- (b) ki lahko negativno vpliva na ugled EMN.
5. Če ECB od pristojnega nacionalnega organa zahteva, da podrobneje oceni določene vidike pomembnega nadzorniškega postopka pristojnega nacionalnega organa, se v tej zahtevi navede, za katere vidike gre. Tako ECB kot pristojni nacionalni organ zagotovita, da ima druga stran dovolj časa, s čimer se omogoči učinkovito delovanje postopka in EMN kot celote.

Člen 98

Uradna obvestila o pomembnih osnutkih nadzorniških odločitev, ki jih pristojni nacionalni organi pošljejo ECB

1. Da se ECB omogoči izvajanje nadzora nad delovanjem sistema, kot je določeno v členu 6(5)(c) Uredbe o EMN, pristojni nacionalni organi pošljejo ECB osnutke nadzorniških odločitev, ki izpolnjujejo merila iz odstavkov 2 in 3, kadar se osnutki odločitev nanašajo na manj pomembne nadzorovane subjekte, za katere ECB na podlagi splošnih meril, ki jih ECB opredeli v zvezi z njihovo tveganostjo in potencialnim vplivom na domači finančni sistem, meni, da ji je treba uradno sporočiti informacije.
2. Ob upoštevanju odstavka 1 se osnutki nadzorniških odločitev pošljejo ECB, preden se naslovijo na manj pomembne nadzorniške subjekte, če se take odločitve:
 - (a) nanašajo na odstavitev članov uprav v manj pomembnih nadzorovanih subjektih in imenovanje posebnega vodstva; ali
 - (b) pomembno vplivajo na manj pomemben nadzorovani subjekt.
3. Poleg zahtev za predložitev informacij iz odstavkov 1 in 2 pristojni nacionalni organi posredujejo ECB vse druge osnutke nadzorniških odločitev:
 - (a) v zvezi s katerimi želijo stališče ECB; ali
 - (b) ki lahko negativno vplivajo na ugled EMN.
4. Pristojni nacionalni organi pošljejo ECB osnutke odločitev, ki izpolnjujejo merila iz odstavkov 1, 2 in 3 ter se zato štejejo za pomembne osnutke nadzorniških odločitev, najmanj 10 dni pred načrtovanim datumom sprejetja odločitve. ECB izrazi svoje stališče o osnutku odločitve v razumnem roku pred načrtovanim sprejetjem odločitve. V nujnih primerih zadevni pristojni nacionalni organ določi razumen rok, v katerem se osnutek odločitve, ki izpolnjuje merila iz odstavkov 1, 2 in 3, pošlje Evropski centralni banki.

Naslov 2

Naknadno poročanje pristojnih nacionalnih organov Evropski centralni banki v zvezi z manj pomembnimi nadzorovanimi subjekti

Člen 99

Splošna obveznost pristojnih nacionalnih organov, da poročajo ECB

1. Da se ECB omogoči izvajanje nadzora nad delovanjem EMN po členu 6(5)(c) Uredbe o EMN in brez poseganja v poglavje 1, lahko ECB od pristojnih nacionalnih organov zahteva, da ji redno poročajo o sprejetih ukrepih in o izvajanju nalog, ki jih morajo opraviti v skladu s členom 6(6) Uredbe o EMN. ECB enkrat letno obvesti pristojne nacionalne organe o kategorijah manj pomembnih nadzorovanih subjektov in naravi zahtevanih informacij.
2. Zahteve, določene v skladu z odstavkom 1, ne posegajo v pravico ECB, da v zvezi z manj pomembnimi nadzorovanimi subjekti uporabi pooblastila, navedena v členih 10 do 13 Uredbe o EMN.

Člen 100

Pogostost in obseg poročil, ki jih pristojni nacionalni organi predložijo ECB

Pristojni nacionalni organi predložijo ECB letno poročilo o manj pomembnih nadzorovanih subjektih, manj pomembnih nadzorovanih skupinah ali kategorijah manj pomembnih nadzorovanih subjektov v skladu z zahtevami ECB.

DEL VIII

SODELOVANJE MED ECB, PRISTOJNIMI NACIONALNIMI ORGANI IN IMENOVANIMI NACIONALNIMI ORGANI V ZVEZI Z MAKROBONITETNIMI NALOGAMI IN ORODJI

Naslov 1

Opredelitev makrobonitetnih orodij

Člen 101

Splošne določbe

1. V tem delu makrobonitetna orodja pomenijo katerega koli od naslednjih instrumentov:
 - (a) kapitalske blažilnike v smislu členov 130 do 142 Direktive 2013/36/EU;
 - (b) ukrepe za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, ali za podskupino teh kreditnih institucij po členu 458 Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (c) vse druge ukrepe, ki jih imenovani nacionalni organi ali pristojni nacionalni organi sprejmejo za odpravljanje sistemskih ali makrobonitetnih tveganj, kot so določeni v Uredbi (EU) št. 575/2013 in Direktivi 2013/36/EU in po tam določenih postopkih, v primerih, ki jih posebej določa upoštevno pravo Unije.
2. Makrobonitetni postopki, navedeni v členu 5(1) in (2) Uredbe o EMN, ne pomenijo nadzorniških postopkov ECB ali nadzorniških postopkov pristojnih nacionalnih organov v smislu te uredbe, brez poseganja v člen 22 Uredbe o EMN v zvezi z odločitvami, naslovljenimi na posamezne nadzorovane subjekte.

Člen 102

Uporaba makrobonitetnih orodij s strani ECB

ECB uporabi makrobonitetna orodja, navedena v členu 101, v skladu s to uredbo ter s členoma 5(2) in 9(2) Uredbe o EMN, kadar so makrobonitetna orodja določena z direktivo, pa ob upoštevanju prenosa te direktive v nacionalno pravo. Če imenovani nacionalni organ ne določi stopnje blažilnika, to Evropski centralni banki ne preprečuje, da določi zahtevo za blažilnik v skladu s to uredbo in členom 5(2) Uredbe o EMN.

Naslov 2

Postopkovne določbe za uporabo makrobonitetnih orodij

Člen 103

Seznam pristojnih nacionalnih organov in imenovanih nacionalnih organov, odgovornih za makrobonitetna orodja

ECB od pristojnih nacionalnih organov in imenovanih nacionalnih organov sodelujočih držav članic zbere informacije o identiteti organov, določenih za ustrezna makrobonitetna orodja, navedena v členu 101, in makrobonitetnih orodjih, ki jih ti organi lahko uporabijo.

Člen 104

Izmenjava informacij in sodelovanje v zvezi z uporabo makrobonitetnih orodij s strani pristojnega nacionalnega organa ali imenovanega nacionalnega organa

1. V skladu s členom 5(1) Uredbe o EMN zadevni pristojni nacionalni organ ali imenovani nacionalni organ, kadar namerava uporabiti taka orodja, o svoji nameri uradno obvesti ECB deset delovnih dni pred sprejetjem take odločitve. Ne glede na to pristojni nacionalni organ ali imenovani nacionalni organ, če namerava uporabiti makrobonitetno orodje, čim prej obvesti ECB o ugotovljenem makrobonitetnem ali sistemskem tveganju za finančni sistem in, kadar je to mogoče, o podrobnostih nameravanega orodja. Te informacije v čim večji možni meri obsegajo posebnosti nameravanega ukrepa, vključno z nameravanim datumom uporabe.
2. Uradno obvestilo o nameri pošlje Evropski centralni banki pristojni nacionalni organ ali imenovani nacionalni organ.
3. Če ECB ugovarja nameravanemu ukrepu pristojnega nacionalnega organa ali imenovanega nacionalnega organa, navede svoje razloge za to v petih delovnih dneh po prejemu uradnega obvestila o nameri. Tak ugovor se predloži pisno in vsebuje razloge za ugovor. Pristojni nacionalni organ ali imenovani nacionalni organ pred sprejetjem ustrezne odločitve skrbno preuči razloge ECB.

Člen 105

Izmenjava informacij in sodelovanje v zvezi z uporabo makrobonitetnih orodij s strani ECB

1. V skladu s členom 5(2) Uredbe o EMN Evropska centralna banka, kadar namerava na lastno pobudo ali na predlog pristojnega nacionalnega organa ali imenovanega nacionalnega organa uporabiti strožje zahteve za kapitalske blažilnike ali uporabiti strožje ukrepe, katerih namen je odpravljanje sistemskih ali makrobonitetnih tveganj, tesno sodeluje z imenovanimi nacionalnimi organi v zadevnih državah članicah in zlasti uradno obvesti o svoji nameri imenovani nacionalni organ ali pristojni nacionalni organ deset delovnih dni pred sprejetjem take odločitve. Ne glede na to ECB, če namerava uporabiti strožje zahteve za kapitalske blažilnike ali uporabiti strožje ukrepe, katerih namen je odpravljanje sistemskih ali makrobonitetnih tveganj na ravni kreditnih institucij, za katere veljajo postopki, določeni v Uredbi (EU) št. 575/2013 in Direktivi 2013/36/EU, ter v primerih, ki jih posebej določa pravo Unije, čim prej obvesti zadevni pristojni nacionalni organ ali imenovani nacionalni organ o ugotovljenem makrobonitetnem ali sistemskem tveganju za finančni sistem in, kadar je to mogoče, o podrobnostih nameravanega orodja. Te informacije v čim večji možni meri obsegajo posebnosti nameravanega ukrepa, vključno z nameravanim datumom uporabe.

2. Če kateri koli od zadevnih pristojnih nacionalnih organov ali imenovanih nacionalnih organov ugovarja nameravanemu ukrepu ECB, navede svoje razloge za to v petih delovnih dneh po prejemu uradnega obvestila ECB o nameri. Tak ugovor se predloži pisno in vsebuje razloge za ugovor. ECB pred sprejetjem ustrezne odločitve skrbno preuči te razloge.

DEL IX
POSTOPKI ZA TESNO SODELOVANJE

Naslov 1

Splošna načela in skupne določbe

Člen 106

Postopek za vzpostavitev tesnega sodelovanja

ECB oceni zahteve držav članic zunaj euroobmočja za vzpostavitev tesnega sodelovanja v skladu s postopki, določenimi v Sklepu [vstaviti sklic na sklep ECB o postopku za vzpostavitev tesnega sodelovanja].

Člen 107

Načela, ki se uporabijo po vzpostavitvi tesnega sodelovanja

1. Od datuma uporabe sklepa ECB po členu 7(2) Uredbe o EMN, s katerim se vzpostavi tesno sodelovanje med ECB in pristojnim nacionalnim organom države članice zunaj euroobmočja, in do trajne ali začasne prekinitve takega tesnega sodelovanja ECB opravlja naloge, navedene v členu 4(1) in (2) ter členu 5 Uredbe o EMN, v zvezi z nadzorovanimi subjekti in skupinami s sedežem v zadevni sodelujoči državi članici, s katero se vzpostavi tesno sodelovanje, v skladu s členom 6 Uredbe o EMN.
2. Če se tesno sodelovanje vzpostavi po členu 7(2) Uredbe o EMN, sta ECB in pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje, kar zadeva pomembne nadzorovane subjekte in skupine ter manj pomembne nadzorovane subjekte in skupine s sedežem v sodelujoči državi članici, s katero se vzpostavi tesno sodelovanje, v položaju, ki je primerljiv položaju pomembnih nadzorovanih subjektov in skupin ter manj pomembnih nadzorovanih subjektov in skupin s sedežem v državah članicah euroobmočja, ob upoštevanju dejstva, da ECB nima neposredno uporabljivih pooblastil v zvezi s pomembnimi nadzorovanimi subjekti in skupinami ter manj pomembnimi nadzorovanimi subjekti in skupinami s sedežem v sodelujoči državi članici, s katero se vzpostavi tesno sodelovanje.
3. V skladu s členom 6 Uredbe o EMN lahko ECB pristojnemu nacionalnemu organu za tesno sodelovanje izda navodila v zvezi s pomembnimi nadzorovanimi subjekti in skupinami ter samo splošna navodila v zvezi z manj pomembnimi nadzorovanimi subjekti in skupinami.
4. Tesno sodelovanje preneha z datumom, na katerega se v skladu s členom 140(2) PDEU odpravi odstopanje po členu 139 PDEU v zvezi s sodelujočo državo članico, s katero se vzpostavi tesno sodelovanje, določbe tega dela pa se nato prenehajo uporabljati.

Člen 108

Pravni instrumenti, ki se nanašajo na nadzor v povezavi s tesnim sodelovanjem

1. V zvezi z nalogami, navedenimi v členu 4(1) in (2) ter členu 5 Uredbe o EMN, lahko ECB da navodila, postavi zahteve ali izda smernice.
2. Če ECB meni, da bi moral pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje v zvezi z nadzorovanim subjektom ali skupino sprejeti ukrep, ki se nanaša na naloge, navedene v členu 4(1) in (2) Uredbe o EMN, naslovi na ta pristojni nacionalni organ:
 - (a) v zvezi s pomembnim nadzorovanim subjektom ali pomembno nadzorovano skupino, splošno ali posebno navodilo, zahtevo ali smernico za izdajo nadzorniške odločitve v zvezi s tem pomembnim nadzorovanim subjektom ali pomembno nadzorovano skupino v sodelujoči državi članici, s katero se vzpostavi tesno sodelovanje, ali
 - (b) v zvezi z manj pomembnim nadzorovanim subjektom ali manj pomembno nadzorovano skupino, splošno navodilo ali smernico.
3. Če ECB meni, da bi moral pristojni nacionalni organ ali imenovani nacionalni organ za tesno sodelovanje sprejeti ukrep, ki se nanaša na naloge, navedene v členu 5 Uredbe o EMN, lahko na ta pristojni nacionalni organ ali imenovani nacionalni organ naslovi splošno ali posebno navodilo, zahtevo ali smernico za uporabo strožjih zahtev za kapitalske blažilnike ali za uporabo strožjih ukrepov, katerih namen je odpravljanje sistemskih ali makrobonitetnih tveganj.
4. ECB v navodilu, zahtevi ali smernici določi ustrezen časovni okvir, v katerem mora pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje sprejeti ukrep in ki ne sme biti krajši od 48 ur, razen če je hitrejša sprejetje potrebno, da se prepreči nepopravljiva škoda. Pri določanju časovnega okvira ECB upošteva upravno in postopkovno pravo, ki ga mora upoštevati zadevni pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje.
5. Pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje sprejme vse potrebne ukrepe za upoštevanje navodil, zahtev ali smernic ECB in brez nepotrebnega odlašanja obvesti ECB o sprejetih ukrepih.
6. Pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje je odgovoren za vso škodo, ki nastane zaradi tega, ker ni pravočasno uporabil ukrepa, navodila, zahteve ali smernice ECB.

Naslov 2

Tesno sodelovanje v zvezi z deli III, IV, V, X in XI

Člen 109

Jezikovna ureditev v sistemu testnega sodelovanja

1. Člen 23 o jezikovni ureditvi med ECB in pristojnimi nacionalnimi organi se smiselno uporablja v zvezi z pristojnimi nacionalnimi organi za tesno sodelovanje v skladu z določbami tega člena.

2. Jezikovna ureditev, določena v členu 23(2) v zvezi z osnutki odločitev, ki se naslovijo ali se nameravajo nasloviti na osebo, nadzorovani subjekt ali nadzorovano skupino, se uporabi v primeru osnutkov navodil, ki jih ECB pošlje pristojnemu nacionalnemu organu za tesno sodelovanje.

Člen 110

Ocena pomembnosti kreditnih institucij v sistemu tesnega sodelovanja

1. Določbe dela IV o določitvi statusa nadzorovanih subjektov ali nadzorovanih skupin kot pomembnih ali manj pomembnih se smiselno uporabljajo v zvezi z nadzorovanimi subjekti in nadzorovanimi skupinami v sodelujočih državah članicah, s katerimi se vzpostavi tesno sodelovanje, v skladu z določbami tega člena.
2. Pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje zagotovi, da se lahko postopki, določeni v delu IV, uporabijo v zvezi z nadzorovanimi subjekti in nadzorovanimi skupinami s sedežem v njegovi državi članici.
3. V okoliščinah, za katere del IV predvideva, da ECB naslovi odločitev na nadzorovani subjekt ali nadzorovano skupino, ECB, namesto da naslovi odločitev na nadzorovani subjekt ali nadzorovano skupino, izda navodila pristojnemu nacionalnemu organu za tesno sodelovanje, ta pristojni nacionalni organ pa naslovi odločitev na nadzorovani subjekt ali nadzorovano skupino v skladu s temi navodili.

Člen 111

Skupni postopki v sistemu tesnega sodelovanja

1. Določbe dela V o skupnih postopkih se smiselno uporabljajo v zvezi z nadzorovanimi subjekti in nadzorovanimi skupinami v sodelujočih državah članicah, s katerimi se vzpostavi tesno sodelovanje, ob upoštevanju določb tega člena.
2. Pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje zagotovi, da se lahko postopki, določeni v delu V, uporabijo v zvezi z nadzorovanimi subjekti s sedežem v njegovi državi članici. Pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje zlasti zagotovi, da ECB prejme vse informacije in dokumente, potrebne za opravljanje nalog, ki so nanjo prenesene z Uredbo o EMN.
3. V okoliščinah, za katere del V predvideva, da ECB naslovi odločitev na nadzorovani subjekt ali nadzorovano skupino, ECB, namesto da naslovi odločitev na nadzorovani subjekt ali nadzorovano skupino, izda navodila pristojnemu nacionalnemu organu za tesno sodelovanje, ta pristojni nacionalni organ pa naslovi odločitev na nadzorovani subjekt ali nadzorovano skupino v skladu s temi navodili.
4. V okoliščinah, za katere del V predvideva, da zadevni pristojni nacionalni organ pripravi osnutek odločitve, pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje predloži osnutek odločitve Evropski centralni banki in zahteva navodila.

Člen 112

Makrobonitetna orodja v sistemu tesnega sodelovanja

Določbe dela VIII o sodelovanju med ECB, pristojnimi nacionalnimi organi in imenovanimi nacionalnimi organi v zvezi z makrobonitetnimi nalogami in orodji se smiselno uporabljajo v zvezi z nadzorovanimi subjekti in nadzorovanimi skupinami v sodelujočih državah članicah, s katerimi se vzpostavi tesno sodelovanje.

Člen 113

Upravne kazni v sistemu tesnega sodelovanja

1. Določbe dela X o upravnih kaznih se smiselno uporabljajo v zvezi z nadzorovanimi subjekti in nadzorovanimi skupinami v sodelujočih državah članicah, s katerimi se vzpostavi tesno sodelovanje.
2. V okoliščinah, za katere člen 18 Uredbe o EMN v povezavi z delom X te uredbe predvideva, da ECB naslovi odločitev na nadzorovani subjekt ali nadzorovano skupino, ECB, namesto da naslovi odločitev na nadzorovani subjekt ali nadzorovano skupino, izda navodila pristojnemu nacionalnemu organu za tesno sodelovanje, ta pristojni nacionalni organ pa naslovi odločitev na nadzorovani subjekt ali nadzorovano skupino v skladu s temi navodili.
3. V primerih, za katere člen 18 Uredbe o EMN ali del X te uredbe predvideva, da ustrezni pristojni nacionalni organ naslovi odločitev na pomemben nadzorovani subjekt ali pomembno nadzorovano skupino, pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje sproži postopek za sprejetje ukrepov, s katerimi se zagotovi, da se ustrezne upravne kazni naložijo samo na podlagi navodil ECB. Pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje obvesti ECB, ko sprejme odločitev.

Člen 114

Preiskovalna pooblastila po členih 10 do 13 Uredbe o EMN v sistemu tesnega sodelovanja

1. Določbe dela XI, ki se nanašajo na sodelovanje v zvezi s členi 10 do 13 Uredbe o EMN, se smiselno uporabljajo v zvezi z nadzorovanimi subjekti in nadzorovanimi skupinami v sodelujočih državah članicah, s katerimi se vzpostavi tesno sodelovanje.
2. Pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje uporabi preiskovalna pooblastila po členih 10 do 13 Uredbe o EMN v skladu z navodili ECB.
3. Pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje seznanja ECB z ugotovitvami, ki izhajajo iz uporabe preiskovalnih pooblastil po členih 10 do 13 Uredbe o EMN.
4. Pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje zagotovi, da lahko imenovani zaposleni ECB sodelujejo kot opazovalci v kateri koli preiskavi po členih 10 do 13 Uredbe o EMN.

Naslov 3

Tesno sodelovanje v zvezi s pomembnimi nadzorovanimi subjekti

Člen 115

Nadzor nad pomembnimi nadzorovanimi subjekti v sodelujočih državah članicah, s katerimi se vzpostavi tesno sodelovanje

1. Dela II in VI se smiselno uporabljata za pomembne nadzorovane subjekte in pomembne nadzorovane skupine s sedežem v sodelujoči državi članici, s katero se vzpostavi tesno sodelovanje, v skladu z določbami tega člena.
2. Pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje zagotovi, da ECB prejme vse informacije in poročila od pomembnih nadzorovanih subjektov in pomembnih nadzorovanih skupin ter vse informacije in poročila v zvezi z njimi, ki jih pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje sam prejme in so potrebni za opravljanje nalog, prenesenih na ECB z Uredbo o EMN.
3. Skupna nadzorniška skupina se ustanovi za nadzor nad vsakim pomembnim nadzorovanim subjektom ali pomembno nadzorovano skupino s sedežem v sodelujoči državi članici, s katero se vzpostavi tesno sodelovanje. Člani skupne nadzorniške skupine se imenujejo v skladu s členom 4. Pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje imenuje podkoordinatorja iz pristojnega nacionalnega organa, da neposredno ukrepa v zvezi s pomembnim nadzorovanim subjektom ali pomembno nadzorovano skupino, v skladu z navodili koordinatorja skupne nadzorniške skupine.
4. Pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje zagotovi, da so imenovani zaposleni ECB pozvani k sodelovanju pri katerem koli inšpekcijskem pregledu na kraju samem, ki se opravi v zvezi s pomembnim nadzorovanim subjektom ali pomembno nadzorovano skupino. ECB lahko določi število zaposlenih ECB, ki bodo sodelovali kot opazovalci.
5. V okviru konsolidiranega nadzora in kolegijev nadzornikov ima ECB, kadar ima nadrejena oseba sedež v državi članici euroobmočja ali sodelujoči državi članici zunaj euroobmočja, kot pristojni organ vlogo konsolidacijskega nadzornika in predseduje kolegiju nadzornikov. ECB pozove zadevni pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje, naj imenuje člana osebja pristojnega nacionalnega organa kot opazovalca. ECB lahko ukrepa z dajanjem navodil zadevnemu pristojnemu nacionalnemu organu za tesno sodelovanje.

Člen 116

Odločitve v zvezi s pomembnimi nadzorovanimi subjekti in pomembnimi nadzorovanimi skupinami

1. Brez poseganja v pooblastila pristojnih nacionalnih organov v zvezi z nalogami, ki niso prenesene na ECB z Uredbo o EMN, pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje sprejme

odločitve v zvezi s pomembnimi nadzorovanimi subjekti in pomembnimi nadzorovanimi skupinami v svoji državi članici samo na podlagi navodil ECB. Pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje lahko tudi zahteva navodila od ECB.

2. Pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje da katero koli odločitev v zvezi s pomembnim nadzorovanim subjektom ali pomembno nadzorovano skupino takoj na voljo ECB. Angleški prevod odločitve da na voljo v treh delovnih dneh po njenem sprejetju.
3. Pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje obvesti ECB o: (a) odločitvah, ki jih sprejme na podlagi svojih pooblastil v zvezi z nalogami, ki niso prenesene na ECB z Uredbo o EMN; in (b) odločitvah, ki jih sprejme na podlagi navodil ECB ali kot je predvideno v tem delu.

Naslov 4

Tesno sodelovanje v zvezi z manj pomembnimi nadzorovanimi subjekti in manj pomembnimi nadzorovanimi skupinami

Člen 117

Nadzor nad manj pomembnimi nadzorovanimi subjekti in manj pomembnimi nadzorovanimi skupinami

1. Del VII se smiselno uporablja za manj pomembne nadzorovane subjekte in manj pomembne nadzorovane skupine v sodelujočih državah članicah, s katerimi se vzpostavi tesno sodelovanje, v skladu z naslednjimi določbami.
2. Zaradi zagotovitve skladnosti rezultatov nadzora v okviru EMN lahko ECB izda splošna navodila in smernice ter postavlja zahteve, s katerimi od pristojnega nacionalnega organa za tesno sodelovanje zahteva, naj sprejme nadzorniško odločitev v zvezi z manj pomembnimi nadzorovanimi subjekti ali manj pomembnimi nadzorovanimi skupinami s sedežem v sodelujoči državi članici, s katero se vzpostavi tesno sodelovanje. Taka splošna navodila, smernice ali zahteve se lahko nanašajo na skupine ali kategorije kreditnih institucij.
3. ECB lahko na pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje naslovi tudi zahtevo, da podrobneje oceni vidike pomembnega postopka pristojnega nacionalnega organa, kot je določeno v členu 6(7)(c)(ii) Uredbe o EMN.

Naslov 5

Postopek v primeru nestrinjanja sodelujoče države članice, s katero se vzpostavi tesno sodelovanje

Člen 118

Postopek v primeru nestrinjanja z osnutkom odločitve Nadzornega odbora po členu 7(8) Uredbe o EMN

1. ECB obvesti pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje o dokončnem osnutku odločitve Nadzornega organa v zvezi z nadzorovanim subjektom ali nadzorovano skupino v sodelujoči državi članici, s katero se vzpostavi tesno sodelovanje, ob upoštevanju zahtev glede zaupnosti po pravu Unije.
2. Če se pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje ne strinja z dokončnim osnutkom odločitve Nadzornega odbora, o razlogih za svoje nestrinjanje pisno uradno obvesti Svet ECB v petih delovnih dneh po prejemu dokončnega osnutka odločitve.
3. Svet ECB odloči o zadevi v petih delovnih dneh po prejemu takega uradnega obvestila, pri čemer v celoti upošteva razloge za nestrinjanje, in pristojnemu nacionalnemu organu za tesno sodelovanje svojo odločitev pisno utemelji.
4. Sodelujoča država članica, s katero se vzpostavi tesno sodelovanje, lahko od ECB zahteva, da s takojšnjim učinkom trajno prekine tesno sodelovanje, katera koli poznejša odločitev Sveta ECB pa je nato ne zavezuje.

Člen 119

Postopek v primeru nestrinjanja z ugovorom Sveta ECB zoper osnutek odločitve Nadzornega odbora po členu 7(7) Uredbe o EMN

1. ECB obvesti pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje o vsakem ugovoru Sveta ECB zoper dokončen osnutek odločitve Nadzornega odbora.
2. Če se pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje ne strinja z ugovorom Sveta ECB zoper dokončen osnutek odločitve Nadzornega odbora, razloge za svoje nestrinjanje uradno sporoči ECB v petih delovnih dneh po prejemu ugovora Sveta ECB.
3. Svet ECB v tridesetih dneh po prejemu obrazloženega nestrinjanja predloži pisno mnenje o obrazloženem nestrinjanju, ki ga je izrazil pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje, ter potrdi ali umakne svoj ugovor in navede razloge za to. ECB o tem obvesti pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje.
4. Če Svet ECB svoj ugovor potrdi, lahko pristojni nacionalni organ za tesno sodelovanje v petih dneh od obvestila, da je Svet ECB potrdil ugovor, ECB uradno sporoči, da ga ne bo zavezovala nobena odločitev, ki bo sprejeta po spremembi prvotnega dokončnega osnutka odločitve, kateremu Svet ECB ugovarja.

ECB nato razmisli o začasni ali trajni prekinitvi tesnega sodelovanja s pristojnim nacionalnim organom za tesno sodelovanje, pri čemer ustrezno upošteva učinkovitost nadzora, in v zvezi s tem sprejme odločitev. ECB upošteva zlasti dejavnike, navedene v členu 7(7) Uredbe o EMN.

DEL X
UPRAVNE KAZNI

Naslov 1

Oprelitev pojmov in razmerje do Uredbe Sveta (ES) št. 2532/98¹⁶

Člen 120

Oprelitev upravnih denarnih kazni

V tem delu »upravne denarne kazni« pomenijo kar koli od naslednjega:

- (a) upravne denarne kazni, predvidene in naložene po členu 18(1) Uredbe o EMN;
- (b) globe in periodične denarne kazni, predvidene v členu 2 Uredbe (ES) št. 2532/98 in naložene po členu 18(7) Uredbe o EMN.

Člen 121

Razmerje do Uredbe (ES) št. 2532/98

1. Za namene postopkov, določenih v členu 18(1) Uredbe o EMN, se uporabljajo postopkovna pravila, vsebovana v tej uredbi, v skladu s členom 18(4) Uredbe o EMN.
2. Za namene postopkov, določenih v členu 18(7) Uredbe o EMN, postopkovna pravila, vsebovana v tej uredbi, dopolnjujejo pravila, ki so določena v Uredbi (ES) št. 2532/98, in se uporabljajo v skladu s členoma 25 in 26 Uredbe o EMN.

Člen 122

Pooblastila ECB za naložitev kazni po členu 18(7) Uredbe o EMN

Če pride do neizpolnjevanja obveznosti po uredbah ali sklepih ECB, ECB naloži upravne denarne kazni, kot je opredeljeno v členu 120(b):

- (a) pomembnim nadzorovanim subjektom ali
- (b) manj pomembnim nadzorovanim subjektom, kadar zadevne uredbe ali sklepi ECB določajo obveznosti za manj pomembne nadzorovane subjekte v razmerju do ECB.

Naslov 2

Postopkovna pravila za naložitev upravnih denarnih kazni razen periodičnih denarnih kazni nadzorovanim subjektom v državah članicah euroobmočja

¹⁶ Uredba Sveta (ES) št. 2532/98 z dne 23. novembra 1998 o pooblastilih Evropske centralne banke za nalaganje sankcij (UL L 318, 27.11.1998, str. 4).

Člen 123

Ustanovitev neodvisne preiskovalne enote

1. ECB ustanovi interno neodvisno preiskovalno enoto (v nadaljnjem besedilu: preiskovalna enota), ki jo sestavljajo preiskovalni uradniki, imenovani s strani ECB.
2. Preiskovalni uradniki ne smejo biti vključeni v neposredni ali posredni nadzor ali v postopek izdaje dovoljenja zadevnemu nadzorovanemu subjektu, kar velja tudi za dve leti pred nastopom funkcije preiskovalnega uradnika.
3. Preiskovalni uradniki opravljajo svoje preiskovalne naloge neodvisno od Nadzornega odbora in Sveta ECB ter ne sodelujejo v razpravah Nadzornega odbora in Sveta ECB.

Člen 124

Predložitev postopka za izrek kazni preiskovalni enoti

Kadar ECB pri opravljanju svojih nalog po Uredbi o EMN ugotovi, da obstaja razlog za sum o:

- (a) eni ali več kršitvah po upoštevem pravu Unije, ki se neposredno uporablja, kot je navedeno v členu 18(1) Uredbe o EMN, ki jih stori ali jih je storil pomemben nadzorovani subjekt z glavno upravo v državi članici euroobmočja, ali
- (b) eni ali več kršitvah uredb ali sklepov ECB, kot je navedeno v členu 18(7) Uredbe EMN, ki jih stori ali jih je storil nadzorovani subjekt z glavno upravo v državi članici euroobmočja,

ECB predloži zadevo preiskovalni enoti.

Člen 125

Pooblastila preiskovalne enote

1. Za namen preiskovanja domnevnih kršitev, kot je navedeno v členu 124, lahko preiskovalna enota izvršuje pooblastila, ki so dodeljena ECB po Uredbi o EMN.
2. Kadar se na zadevni nadzorovani subjekt naslovi zahteva v okviru preiskave na podlagi pooblastil, dodeljenih ECB po Uredbi o EMN, preiskovalna enota določi predmet in namen preiskave.
3. Pri opravljanju svojih nalog ima preiskovalna enota dostop do vseh dokumentov in informacij, ki jih zberejo ECB in, kjer je primerno, zadevni pristojni nacionalni organi med opravljanjem svojih nadzorniških dejavnosti.

Člen 126

Procesne pravice

1. Po zaključku preiskave in preden se predlog za dokončen osnutek odločitve pripravi in predloži Nadzornemu odboru, preiskovalna enota pisno uradno obvesti zadevni nadzorovani subjekt o ugotovitvah opravljene preiskave in kakršnih koli ugovorih zoper te ugotovitve.

2. Z uradnim obvestilom iz odstavka 1 preiskovalna enota seznaní zadevni nadzorovani subjekt z njegovo pravico, da preiskovalni enoti predloži pisna stališča o dejanskih rezultatih in očitkih zoper subjekt, ki so navedeni v tem uradnem obvestilu, in določi razumni rok za prejem teh stališč. ECB ni dolžna upoštevati pisnih stališč, prejetih po izteku roka, ki ga določi preiskovalna enota.
3. Preiskovalna enota lahko po uradnem obvestilu v skladu z odstavkom 1 tudi pozove zadevni nadzorovani subjekt, naj se udeleži ustne obravnave. Stranke preiskave lahko na obravnavi zastopajo in/ali jim pomagajo odvetniki ali druge usposobljene osebe. Ustne obravnave niso javne.
4. Pravica nadzorovanega subjekta, ki se preiskuje, do vpogleda v spis preiskovalne enote se ugotovi v skladu s členom 32.

Člen 127

Preučitev spisa s strani Nadzornega odbora

1. Če preiskovalna enota meni, da je treba nadzorovanemu subjektu naložiti upravno denarno kazen, predloži predlog za dokončen osnutek odločitve Nadzornemu odboru, v katerem navede, da je zadevni nadzorovani subjekt storil kršitev, in določi upravno denarno kazen, ki naj se mu naloži. Preiskovalna enota Nadzornemu odboru predloži tudi svoj spis o preiskavi.
2. Preiskovalna enota utemelji svoj predlog za dokončen osnutek odločitve samo z dejstvi in očitki, o katerih se je imel nadzorovani subjekt možnost izjaviti.
3. Če Nadzorni odbor meni, da je spis, ki ga je predložila preiskovalna enota, nepopoln, ga lahko vrne preiskovalni enoti skupaj z obrazloženo zahtevo za predložitev dodatnih informacij. Ustrezno se uporablja člen 125.
4. Če se Nadzorni odbor na podlagi popolnega spisa strinja s predlogom preiskovalne enote za dokončen osnutek odločitve v zvezi z eno ali več kršitvami in z dejanskim stanjem za tako odločitev, sprejme dokončen osnutek odločitve, ki ga je predlagala preiskovalna enota v zvezi s kršitvijo ali kršitvami, za katere se strinja, da so bile storjene. Kolikor se Nadzorni odbor ne strinja s predlogom, se odločitev sprejme po ustreznih odstavkih tega člena.
5. Če Nadzorni odbor na podlagi popolnega spisa meni, da dejstva, ki so opisana v predlogu za dokončen osnutek odločitve, kot je navedeno v odstavku 1, ne pomenijo zadostnega dokaza kršitve, kot je navedeno v členu 124, lahko sprejme dokončen osnutek odločitve, s katerim zaključi zadevo.
6. Če se Nadzorni odbor na podlagi popolnega spisa strinja z ugotovitvijo iz predloga preiskovalne enote za dokončen osnutek odločitve, da je zadevni nadzorovani organ storil kršitev, ne strinja pa se s predlaganim priporočilom glede upravnih denarnih kazni, sprejme dokončen osnutek odločitve, v katerem navede, kakšna upravna denarna kazen je po njegovem mnenju ustrezna.

7. Če se Nadzorni odbor na podlagi popolnega spisa ne strinja s predlogom preiskovalne enote, ampak zaključi, da je nadzorovani subjekt storil drugo kršitev ali da obstaja drugačno dejansko stanje za predlog preiskovalne enote, pisno obvesti zadevni nadzorovani subjekt o svojih ugotovitvah in očitkih zoper zadevni nadzorovani subjekt. V zvezi z Nadzornim odborom se ustrezno uporablja člen 126(2) do (4).
8. Nadzorni odbor pripravi dokončen osnutek določitev, v katerem navede, ali je zadevni nadzorovani subjekt storil kršitev, in določi upravne denarne kazni, če jih je treba naložiti.
9. Dokončni osnutki odločitev, ki jih sprejme Nadzorni odbor in se predlagajo Svetu ECB, se lahko utemeljijo samo z dejstvi in očitki, o katerih se je imel nadzorovani subjekt možnost izjaviti.

Člen 128

Opredelitev skupnega letnega prometa za potrebe ugotovitve zgornje meje za upravne denarne kazni

Skupni letni promet, kot je navedeno v členu 18(1) Uredbe o EMN, pomeni letni promet nadzorovanega subjekta, kot je opredeljeno v členu 67 Direktive 2013/36/EU, glede na najnovejše razpoložljive letne finančne račune tega nadzorovanega subjekta. Kadar nadzorovani subjekt, ki je storil kršitev, pripada nadzorovani skupini, je ustrezni skupni letni promet skupni letni promet, ki izhaja iz najnovejših razpoložljivih konsolidiranih letnih finančnih računov nadzorovane skupine.

Naslov 3

Periodične denarne kazni

Člen 129

Postopkovna pravila, ki se uporabljajo za periodične denarne kazni

1. V primeru nadaljevana kršitve nadzorniške odločitve ali uredbe ECB lahko ECB naloži periodično denarno kazen, da se zadevne osebe prisili k upoštevanju nadzorniške odločitve ali uredbe. ECB uporabi postopkovna pravila iz člena 22 Uredbe o EMN in naslova 2 v delu III te uredbe.
2. Periodična denarna kazen mora biti učinkovita in sorazmerna. Periodična denarna kazen se izračuna za vsak dan kršitve, dokler zadevna oseba ne upošteva zadevne nadzorniške odločitve ali uredbe ECB.
3. Zgornje meje periodičnih denarnih kazni so tiste, ki so določene v Uredbi (ES) št. 2532/98. Ustrezno obdobje začne teči na datum, naveden v odločitvi, s katero se naloži periodična denarna kazen. Najzgodnejši datum, naveden v odločitvi, je datum, na katerega se zadevna oseba pisno uradno obvesti o razlogih ECB za naložitev periodične denarne kazni. Tako pisno

uradno obvestilo se lahko združi z dajanjem možnosti zadevni osebi, da se izjavi, po členu 22 Uredbe o EMN.

4. Periodične denarne kazni se lahko naložijo za največ šest mesecev po datumu, navedenem v odločitvi iz odstavka 3.

Naslov 4

Roki

Člen 130

Zastaralni roki za naložitev upravnih denarnih kazni

1. Pooblastilo ECB za naložitev upravnih denarnih kazni nadzorovanim subjektom zastara v petih letih od dneva storitve kršitve. V primeru nadaljevanih ali ponavljajočih se kršitev začne zastaralni rok teči na dan prenehanja kršitve.
2. Kakršno koli dejanje ECB za namene preiskave ali postopka v zvezi s kršitvijo po členu 124 povzroči pretrganje zastaralnega roka za naložitev upravnih denarnih kazni. Pretrganje zastaralnega roka učinkuje od datuma, na katerega se dejanje uradno sporoči zadevnemu nadzorovanemu subjektu.
3. Po vsakem pretrganju začne zastaralni rok teči znova. Vendar pa se zastaralni rok izteče najpozneje na dan, ko preteče obdobje, ki je dvakrat daljše od zastaralnega roka, ECB pa v tem obdobju upravne denarne kazni ni naložila. To obdobje se podaljša za katero koli časovno obdobje, za katero se zastaralni rok zadrži po odstavku 5.
4. Zastaralni rok za naložitev upravnih denarnih kazni se zadrži za katero koli obdobje, v katerem je končna odločitev Sveta ECB predmet postopka pregleda pred Upravnim odborom za pregled ali postopka pritožbe pred Sodiščem.
5. Zastaralni rok se zadrži tudi za čas trajanja kazenskega postopka, ki teče zoper nadzorovani subjekt v zvezi z istimi dejstvi.

Člen 131

Zastaralni roki za izvršitev upravnih denarnih kazni

1. Pooblastilo ECB, da izvrši odločitev, sprejeto po členu 18(1) in (7) Uredbe o EMN, zastara v petih letih od datuma sprejetja zadevne odločitve.
2. Kakršno koli dejanje ECB, namenjeno uveljavitvi plačila ali plačilnih pogojev na podlagi zadevne upravne denarne kazni, pretrga zastaralni rok za izvršitev upravnih denarnih kazni.
3. Po vsakem pretrganju začne zastaralni rok teči znova.
4. Zastaralni rok za izvršitev upravnih denarnih kazni se zadrži za čas:
 - (a) trajanja plačilnega roka;

- (b) zadržanja uveljavljanja plačila na podlagi odločitve Sveta ECB ali Sodišča.

Naslov 5

Objava odločitev in izmenjava informacij

Člen 132

Objava odločitev v zvezi z upravnimi denarnimi kaznimi

1. ECB na svoji uradni spletni strani brez nepotrebnega odlašanja objavi vsako odločitev, s katero se nadzorovanemu subjektu v sodelujoči državi članici naloži upravna denarna kazen, kot je opredeljeno v členu 120, vključno z informacijami o vrsti in naravi kršitve ter identiteti zadevnega nadzorovanega subjekta, razen če bi tovrstna objava:
 - (a) ogrozila stabilnost finančnih trgov ali kazensko preiskavo, ki je v teku; ali
 - (b) povzročila, kolikor je to mogoče ugotoviti, nesorazmerno škodo zadevnemu nadzorovanemu subjektu.

V teh okoliščinah se upravne denarne kazni objavijo na anonimni podlagi. Druga možnost pa je, da se lahko objava po tem odstavku, kadar je verjetno, da bodo te okoliščine prenehale obstajati v razumnem obdobju, preloži za to obdobje.
2. Če pred Sodiščem teče pritožbeni postopek v zvezi z odločitvijo po odstavku 1, ECB brez nepotrebnega odlašanja objavi na svoji uradni spletni strani tudi informacije o statusu in izidu zadevnega pritožbenega postopka.
3. ECB zagotovi, da informacije, objavljene po odstavkih 1 in 2, ostanejo na njeni uradni spletni strani najmanj pet let.

Člen 133

Obveščanje Evropskega bančnega organa (EBA)

Ob upoštevanju zahtev za varovanje poklicne skrivnosti, navedenih v členu 27 Uredbe o EMN, ECB obvesti EBA o vseh upravnih denarnih kaznih, kot je opredeljeno v členu 120, ki se naložijo nadzorovanemu subjektu v državi članici euroobmočja, vključno z vsako pritožbo v zvezi s temi kaznimi in izidom pritožbenega postopka.

Naslov 6

Sodelovanje med ECB in pristojnimi nacionalnimi organi v državah članicah euroobmočja po členu 18(5) Uredbe o EMN

Člen 134

Pomembni nadzorovani subjekti

1. Pristojni nacionalni organ v zvezi s pomembnimi nadzorovanimi subjekti, ne da bi to posegalo v možnost uvedbe postopka na lastno pobudo v zvezi z uporabo nacionalnega prava za naloge, ki niso bile prenesene na ECB, začne postopek samo, kadar je to potrebno za opravljanje nalog, prenesenih na ECB z Uredbo o EMN, in na zahtevo ECB, da se sprejmejo ukrepi, s katerimi se zagotovi naložitev ustreznih kazni v primerih, ki niso zajeti s členom 18(1) Uredbe o EMN. Ti primeri vključujejo uporabo:
 - (a) nedenarnih kazni v primeru, ko pravo Unije, ki se neposredno uporablja, kršijo pravne ali fizične osebe, in vseh denarnih kazni v primeru, ko pravo Unije, ki se neposredno uporablja, kršijo fizične osebe;
 - (b) vseh denarnih ali nedenarnih kazni v primeru, ko pravne ali fizične osebe kršijo nacionalno pravo, ki prenaša direktive Unije;
 - (c) vseh denarnih ali nedenarnih kazni, ki se naložijo v skladu z upošteveno nacionalno zakonodajo, ki dodeljuje posebna pooblastila pristojnim nacionalnim organom v državah članicah euroobmočja, in ki jih upošteveno pravo Unije trenutno ne zahteva.
2. Pristojni nacionalni organ lahko zaprosi ECB, naj od njega zahteva uvedbo postopka v primerih iz odstavka 1.
3. Pristojni nacionalni organ sodelujoče države članice uradno obvesti ECB o zaključku postopka za izrek kazni, sproženega na zahtevo ECB po odstavku 1. Zlasti se ECB obvesti o morebitno naloženih kaznih.

Člen 135

Poročanje v zvezi z manj pomembnimi nadzorovanimi subjekti

Zadevni pristojni nacionalni organ redno uradno obvešča ECB o vseh upravnih kaznih, ki jih naloži manj pomembnim nadzorovanim subjektom v zvezi z izvajanjem svojih nadzornih nalog.

Naslov 7

Kazniva dejanja

Člen 136

Dokaz o dejstvih, ki morda pomenijo kaznivo dejanje

Kadar ECB pri opravljanju svojih nalog po Uredbi o EMN ugotovi, da obstaja razlog za sum, da je bilo morda storjeno kaznivo dejanje, od zadevnega pristojnega nacionalnega organa zahteva, da predloži zadevo ustreznim organom v preiskavo in morebiten kazenski pregon v skladu z nacionalnim pravom.

Naslov 8

Izkupiček iz kazni

Člen 137

Izkupiček iz kazni

Izkupiček iz upravnih denarnih kazni, ki jih ECB naloži po členu 18(1) in (7) Uredbe o EMN, je premoženje ECB.

DEL XI

Dostop do informacij, poročanje, preiskave in inšpekcijski pregledi na kraju samem

Naslov 1

Splošna načela

Člen 138

Sodelovanje med ECB in pristojnimi nacionalnimi organi v zvezi s pooblastili, navedenimi v členih 10 do 13 Uredbe o EMN

Določbe iz tega dela se uporabljajo za pomembne nadzorovane subjekte. Uporabljajo se tudi za manj pomembne nadzorovane subjekte, če se ECB po členu 6(5)(d) Uredbe o EMN odloči, da bo v zvezi z njimi uporabila pooblastila, navedena v členih 10 do 13 Uredbe o EMN. Vendar pa to ne posega v pristojnost pristojnih nacionalnih organov, da neposredno nadzirajo manj pomembne nadzorovane subjekte po členu 6(6) Uredbe o EMN.

Naslov 2

Sodelovanje v zvezi z zahtevami za predložitev informacij

Člen 139

Občasne zahteve za predložitev informacij po členu 10 Uredbe o EMN

1. V skladu s členom 10 Uredbe o EMN ter ob upoštevanju in skladno z upoštevnim pravom Unije lahko ECB od pravne ali fizične osebe, navedene v členu 10(1) navedene uredbe, zahteva predložitev vseh informacij, ki so potrebne za izvajanje nalog, ki so nanjo prenesene z Uredbo o EMN. ECB opredeli zadevne informacije in rok, v katerem jih je treba predložiti ECB.
2. Preden ECB zahteva informacije, ki jih je treba predložiti v skladu s členom 10(1) Uredbe o EMN, najprej upošteva informacije, ki so pristojnim nacionalnim organom že na voljo.
3. ECB da na voljo zadevnemu pristojnemu organu izvod vseh informacij, ki jih prejme od pravne ali fizične osebe, na katero je naslovila zahtevo za predložitev informacij.

Naslov 3

Poročanje

Člen 140

Naloge, ki so povezane s poročanjem pristojnim organom o nadzoru

1. ECB je odgovorna za zagotovitev skladnosti z upoštevnim pravom Unije, ki določa zahteve za kreditne institucije na področju poročanja pristojnim organom.
2. V ta namen ima ECB naloge in pooblastila v zvezi s pomembnimi nadzorovanimi subjekti, kot so določena v upoštevnem pravu Unije glede poročanja o nadzoru. Pristojni nacionalni organi imajo naloge in pooblastila v zvezi z manj pomembnimi nadzorovanimi subjekti, kot so določena v upoštevnem pravu Unije glede poročanja pristojnim organom.
3. Ne glede na odstavek 2 in razen če je določeno drugače, vsak nadzorovani subjekt sporoči svojemu zadevnemu pristojnemu nacionalnemu organu informacije, ki se redno poročajo v skladu z upoštevnim pravom Unije. Razen če je posebej določeno drugače, se vse informacije, ki jih poročajo nadzorovani subjekti, pošljejo pristojnim nacionalnim organom. Ti opravijo začetno preverjanje podatkov in dajo informacije na voljo ECB.
4. ECB organizira postopke zbiranja in preverjanja kakovosti podatkov, ki jih poročajo nadzorovani subjekti, ob upoštevanju in skladno z upoštevnim pravom Unije in izvedbenimi tehničnimi standardi EBA.

Člen 141

Zahteve za predložitev informacij v rednih časovnih intervalih po členu 10 Uredbe o EMN

1. V skladu s členom 10 Uredbe o EMN, in zlasti v skladu s pooblastilom ECB, da zahteva informacije, ki jih je treba za namene nadzora in z njim povezane statistične namene predložiti v rednih časovnih intervalih in v določeni obliki, ter ob upoštevanju in skladno z upoštevnim pravom Unije lahko ECB od nadzorovanih subjektov zahteva, da poročajo dodatne informacije o nadzoru, kadar koli take informacije potrebuje za opravljanje nalog, ki so nanjo prenesene z Uredbo o EMN. Pod pogoji, določenimi v upoštevnem pravu Unije, lahko ECB določi zlasti kategorije informacij, ki jih je treba poročati, ter postopke, obliko, pogostost in roke za predložitev zadevnih informacij.
2. Če ECB od pravnih ali fizičnih oseb, kot so določene v členu 10(1) Uredbe o EMN, zahteva predložitev informacij v rednih časovnih intervalih, se ustrezno uporablja člen 140(3) in (4) te uredbe.

Naslov 4

Sodelovanje v zvezi s splošnimi preiskavami

Člen 142

Uvedba splošne preiskave po členu 11 Uredbe o EMN

ECB opravi preiskavo katere koli pravne ali fizične osebe, navedene v členu 10(1) Uredbe o EMN, na podlagi odločitve ECB. V tej odločitvi se navedejo vse naslednje informacije:

- (a) pravna podlaga za sprejetje odločitve in njen namen;
- (b) namera, da se izvršujejo pooblastila, določena v členu 11(1) Uredbe o EMN;
- (c) dejstvo, da vsako oviranje preiskave s strani preiskovane osebe pomeni kršitev sklepa ECB v smislu člena 18(7) Uredbe o EMN, ne da bi to posegalo v nacionalno pravo.

Naslov 5

Inšpekcijski pregledi na kraju samem

Člen 143

Odločitev ECB o izvedbi inšpekcijskega pregleda na kraju samem po členu 12 Uredbe o EMN

1. Po členu 12 Uredbe o EMN ECB zaradi opravljanja nalog, ki so ji dodeljene z Uredbo o EMN, imenuje skupine za inšpekcijske preglede na kraju samem, kot je določeno v členu 144, da opravijo vse potrebne inšpekcijske preglede na kraju samem v prostorih pravne osebe, kot je navedeno v členu 10(1) Uredbe o EMN.
2. Brez poseganja v člen 142 in po členu 12(3) Uredbe o EMN se inšpekcijski pregledi na kraju samem opravijo na podlagi odločitve ECB, v kateri se navede vsaj naslednje:
 - a) predmet in namen inšpekcijskega pregleda na kraju samem; in
 - b) dejstvo, da vsako oviranje inšpekcijskega pregleda na kraju samem s strani pravne osebe, ki je predmet pregleda, pomeni kršitev sklepa ECB v smislu člena 18(7) Uredbe o EMN, ne da bi to posegalo v nacionalno pravo.
3. Če inšpekcijski pregled na kraju samem sledi preiskavi, opravljeni na podlagi odločitve ECB, kot je navedeno v členu 142, ter pod pogojem, da ima inšpekcijski pregled na kraju samem enak namen in obseg kot preiskava, lahko uradniki in druge osebe, ki jih pooblasti ECB ali pristojni nacionalni organ, vstopijo v vse poslovne prostore in na zemljišče pravnih oseb, ki se preiskujejo, na podlagi iste odločitve, v skladu s členom 12(2) in (4) Uredbe o EMN in brez poseganja v člen 13 navedene uredbe.

Člen 144

Ustanovitev in sestava skupin za inšpekcijske preglede na kraju samem

1. ECB je odgovorna za ustanovitev in sestavo skupin za inšpekcijske preglede na kraju samem z udeležbo pristojnih nacionalnih organov v skladu s členom 12 Uredbe o EMN.

2. ECB imenuje vodjo skupine za inšpekcijski pregled na kraju samem izmed zaposlenih ECB in pristojnega nacionalnega organa.

Člen 145

Postopek in uradno obvestilo o inšpekcijskem pregledu na kraju samem

1. ECB uradno obvesti pravno osebo, ki je predmet inšpekcijskega pregleda na kraju samem, o odločitvi ECB, navedeni v členu 143(2), in o identiteti članov skupine za inšpekcijski pregled na kraju samem najmanj pet delovnih dni pred začetkom inšpekcijskega pregleda na kraju samem. ECB o takem pregledu uradno obvesti pristojni nacionalni organ države članice, v kateri je treba opraviti inšpekcijski pregled na kraju samem, najmanj en teden pred uradno obvestitvijo pravne osebe, ki je predmet inšpekcijskega pregleda na kraju samem.
2. Če je to potrebno zaradi pravilne izvedbe in učinkovitosti inšpekcijskega pregleda, lahko ECB opravi inšpekcijski pregled na kraju samem, ne da bi predhodno uradno obvestila zadevni nadzorovani subjekt. Pristojni nacionalni organ se uradno obvesti čim prej pred začetkom takega inšpekcijskega pregleda na kraju samem.

Člen 146

Izvedba inšpekcijskih pregledov na kraju samem

1. Tisti, ki opravljajo inšpekcijski pregled na kraju samem, upoštevajo navodila vodje skupine za inšpekcijski pregled na kraju samem.
2. Kadar je predmet inšpekcijskega pregleda na kraju samem pomemben nadzorovani subjekt, je vodja skupine za inšpekcijski pregled na kraju samem odgovoren za usklajevanje med skupino za inšpekcijski pregled na kraju samem in skupno nadzorniško skupino, ki je odgovorna za nadzor nad tem pomembnim nadzorovanim subjektom.

DEL XII

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 147

Začetek neposrednega nadzora s strani ECB, ko ECB prvič prevzame naloge

1. Najmanj dva meseca pred 4. novembrom 2014 ECB naslovi odločitev na vsak nadzorovani subjekt, v zvezi s katerim prevzame naloge, ki so nanjo prenesene z Uredbo o EMN, s katero potrdi, da gre za pomemben nadzorovani subjekt. Za subjekte, ki so člani pomembnih nadzorovanih skupin, odločitev uradno sporoči nadzorovanemu subjektu na najvišji ravni konsolidacije. Te odločitve učinkujejo od 4. novembra 2014.
2. Ne glede na odstavek 1, če ECB začne opravljati nanjo prenesene naloge pred 4. novembrom 2014, naslovi odločitev na zadevni subjekt in na zadevne pristojne nacionalne organe. Razen če je v odločitvi navedeno drugače, taka odločitev učinkuje z dnem prejema. Zadevni pristojni nacionalni organi se čim prej vnaprej obvestijo o nameravani izdaji take odločitve.
3. Pred sprejetjem odločitve po odstavku 1 da ECB zadevnemu nadzorovanemu subjektu ali, v primeru nadzorovane skupine, nadzorovanemu subjektu na najvišji ravni konsolidacije možnost, da predloži pisna stališča.

Člen 148

Opredelitev oblike poročila o preteklem nadzoru in profilu tveganosti, ki ga pristojni nacionalni organi predložijo ECB

1. Pristojni nacionalni organi najpozneje do 4. avgusta 2014 sporočijo ECB identiteto kreditnih institucij, ki so jim izdali dovoljenje, in predložijo poročilo o teh kreditnih institucijah v obliki, ki jo določi ECB.
2. Ne glede na odstavek 1, če ECB začne opravljati nanjo prenesene naloge pred 4. novembrom 2014, lahko od pristojnih nacionalnih organov zahteva, da ji sporočijo identiteto zadevnih kreditnih institucij in predložijo poročilo v obliki, ki ga določi ECB, v razumnem roku, ki se navede v zahtevi.

Člen 149

Nadaljevanje obstoječih postopkov

1. Razen če ECB odloči drugače, se v primeru, če je pristojni nacionalni organ sprožil nadzorniške postopke, za katere postane pristojna ECB na podlagi Uredbe o EMN, in se to zgodi pred 4. novembrom 2014, uporabljajo postopki iz člena 48.
2. Z odstopanja od člena 48 se ta člen uporablja tudi za skupne postopke.

Člen 150

Nadzorniške odločitve pristojnih nacionalnih organov

Brez poseganja v izvrševanje pooblastil ECB, ki so nanjo prenesena z Uredbo o EMN, nadzorniške odločitve, ki jih pristojni nacionalni organi sprejmejo pred 4. novembrom 2014, ostanejo v veljavi nespremenjene.

Člen 151

Države članice, katerih valuta bo postal euro

1. Ob upoštevanju odstavka 2 se v okoliščinah, ko se odstopanje po členu 139 PDEU odpravi za državo članico v skladu s členom 140(2) PDEU, členi 148 do 150 ustrezno uporabljajo v zvezi z nadzorniškimi postopki ali odločitvami, ki jih sproži oziroma sprejme pristojni nacionalni organ te države članice.
2. Sklicevanje na 4. november 2014 v členih 149 in 150 je treba razumeti kot sklicevanje na datum, na katerega se sprejme euro v zadevni državi članici.

Člen 152

Nadaljevanje obstoječih ureditev

Vse obstoječe ureditve sodelovanja z drugimi organi, h katerim je pristopil pristojni nacionalni organ pred 4. novembrom 2014 in ki vsaj delno zajemajo naloge, prenesene na ECB z Uredbo o EMN, se še naprej uporabljajo. ECB se lahko odloči, da bo sodelovala v teh obstoječih ureditvah sodelovanja v skladu s postopkom, ki se uporablja za zadevne ureditve, ali vzpostavi nove ureditve sodelovanja s tretjimi osebami za naloge, prenesene nanjo z Uredbo o EMN. Pristojni nacionalni organ še naprej uporablja obstoječe ureditve sodelovanja samo, kolikor jih niso nadomestile ureditve sodelovanja ECB. Kadar je to potrebno za izvajanje obstoječih ureditev sodelovanja, je pristojni nacionalni organ odgovoren za nudenje pomoči ECB, zlasti z uresničevanjem pravic in prevzemanjem odgovornosti po ureditvah v sodelovanju z ECB.

Člen 153

Končni določbi

Ta uredba začne veljati 4. maja 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Frankfurtu na Majni, [dan mesec YYYY]

Za Svet ECB

Predsednik ECB

Mario DRAGHI